

Fremsat den 17. marts 2011 af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration (Søren Pind)

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning

(Reform af ægtefællesammenføringsreglerne m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1061 af 18. august 2010, som ændret ved § 3 i lov nr. 1511 af 27. december 2009, § 2 i lov nr. 400 af 21. april 2010, § 1 i lov nr. 572 af 31. maj 2010, lov nr. 1542 af 16. december 2010, lov nr. 1543 af 21. december 2010 og lov nr. 1604 af 22. december 2010, foretages følgende ændringer:

1. I § 9, stk. 1, nr. 1, udgår to steder: »over 24 år«.
 2. I § 9, stk. 2, 2. pkt., ændres »prøve i dansk« til: »prøve i dansk på A2-niveau, jf. bekendtgørelse nr. 831 af 24. juni 2010 om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.«.
 3. I § 9, stk. 4, 1. pkt., ændres »50.000« til: »100.000« og »stk. 20« til: »stk. 24«.
 4. I § 9, stk. 4, 4. pkt., ændres »2002-niveau« til: »2011-niveau« og »2003« til: »2012«.
 5. I § 9, stk. 6, ændres »stk. 24« til: »stk. 28«.
 6. I § 9, stk. 7, 1. pkt., ændres »større« til: »væsentlig større«, og 3. pkt. ophæves.
 7. I § 9, stk. 11, ændres »stk. 16« til: »stk. 20«.
 8. I § 9 indsættes efter stk. 11 som nye stykker:
»Stk. 12. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra c og d, kan, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, såfremt den herboende person
 - 1) ikke er idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
 - 2) ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13,
 - 3) ikke har forfalden gæld til det offentlige, medmindre der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden, og gælden ikke overstiger 100.000 kr.,
 - 4) ikke i de sidste 3 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven,
 - 5) har underskrevet en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, jf. integrationslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., eller på anden vis har tilkendegivet at acceptere indholdet heraf,
 - 6) har bestået Prøve i Dansk 2, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau,
 - 7) har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles, medmindre den herboende person er førtidspensionist, og
 - 8) enten har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for ansøgningen om opholdstilladelse og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles, eller har færdiggjort en lang videregående uddannelse, en professionsbacheloruddannelse, en erhvervsakademiuddannelse eller en erhvervsrettet ungdomsuddannelse i Danmark eller har bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.
- Stk. 13. Er den herboende person meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter § 11, stk. 3, ved at have opnået mindst 100 point eller efter § 11, stk. 10-12, uden at have opnået mindst 100 point, anses betingelserne i stk. 12, nr. 1-8, for opfyldt.

Stk. 14. Oppebærer den herboende person dansk folkepension, anses betingelserne i stk. 12, nr. 7 og 8, for opfyldt. Hvis en herboende person over 18 år har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse på baggrund af et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, anses betingelserne i stk. 12, nr. 7 og 8, for opfyldt på tilsvarende vilkår, som den herboende efter § 11, stk. 11, ville kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Stk. 15. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, kan, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, hvis udlændingen og den herboende er over 24 år, og udlændingen opnår 60 point, eller hvis udlændingen eller den herboende er under 24 år, og udlændingen opnår 120 point, og point gives efter følgende pointsystem:

- 1) Udlændingen opnår:
 - a) 40 point for at have haft erhvervs erfaring fra ordinær fuldtidsbeskæftigelse i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år,
 - b) 60 point for at have haft kvalificeret erhvervs erfaring (positivliste-job) i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år i udlandet eller
 - c) 80 point for at have haft erhvervs erfaring i mindst 2 år i Danmark med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 4, eller § 9 a, stk. 2, nr. 6, eller for at have haft et job anført på positivlisten eller et job, som har indebåret en årlig bruttoindkomst på mindst 375.000 kr.
 - 2) Udlændingen opnår:
 - a) 40 point for at have enten engelsk-, tysk-, fransk- eller spansk kundskaber på niveau svarende til studieprøven (C1), jf. bekendtgørelse nr. 831 af 24. juni 2010 om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller
 - b) 50 point for at have enten dansk-, svensk- eller norsk kundskaber på niveau svarende til studieprøven (C1), jf. bekendtgørelse nr. 831 af 24. juni 2010 om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.
 - 3) Udlændingen opnår:
 - a) 40 point for at have færdiggjort en uddannelse i udlandet, som er på niveau med en dansk erhvervsuddannelse af mindst 2 år og 6 måneders varighed, en dansk erhvervsakademiuddannelse, en dansk professionsbacheloruddannelse eller en uddannelse ligestillet hermed,
 - b) 50 point for at have færdiggjort en erhvervsuddannelse af mindst 2 år og 6 måneders varighed, en erhvervsakademiuddannelse, en professionsbacheloruddannelse eller en uddannelse på tilsvarende niveau i Danmark,
 - c) 50 point for at have færdiggjort en bacheloruddannelse på et universitet i udlandet eller en uddannelse ligestillet hermed, som er på niveau med en dansk bacheloruddannelse,
 - d) 70 point for at have færdiggjort en bacheloruddannelse på et universitet eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark eller på et universitet, der er anerkendt som værende blandt de 50 bedste i verden på den rangliste, som anvendes af Undervisningsministeriet ved vurdering af, om der kan tildeles udlandsstipendium til hele kandidatuddannelser, samt af Videnskabsministeriet.
 - e) 80 point for at have færdiggjort en ph.d.- eller kandidatuddannelse på et universitet i udlandet, som er på niveau med en dansk ph.d.- eller kandidatuddannelse eller en uddannelse ligestillet hermed, eller
 - f) 100 point for at have færdiggjort en ph.d.- eller kandidatuddannelse på et universitet eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark eller på et universitet, der er anerkendt som værende blandt de 50 bedste i verden på den rangliste, som anvendes af Undervisningsministeriet ved vurdering af, om der kan tildeles udlandsstipendium til hele kandidatuddannelser, samt af Videnskabsministeriet.
- 4) Udlændingen kan herudover supplerende opnå op til 20 point:
- a) 20 point for at have enten engelsk-, tysk-, fransk- eller spansk kundskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2 (B1-B2), jf. bekendtgørelse nr. 831 af 24. juni 2010 om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., medmindre udlændingen har opnået point for sprogkundskaber i samme sprog efter nr. 2, litra a,
 - b) 20 point for at have dansk kundskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2 (B1-B2), jf. bekendtgørelse nr. 831 af 24. juni 2010 om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., medmindre udlændingen har opnået point for dansk kundskaber efter nr. 2, litra b,
 - c) 20 point, hvis udlændingen dokumenterer, at udlændingen ikke bosætter sig i et boligområde, der er omfattet af § 51 b, stk. 3 og 4, i lov om almene boliger, eller
 - d) 10 point, hvis udlændingen har deltaget aktivt og ulønnet i en global humanitær organisation i mindst 1 år, og
 - e) 10 point, hvis udlændingen har været selvforsørgende i hjemlandet, medmindre udlændingen har opnået point på grund af erhvervs erfaring, jf. nr. 1.«
- Stk. 12-25 bliver herefter stk. 16-29.

9. I § 9, stk. 12, der bliver stk. 16, ændres »stk. 24« til: »stk. 28«.

10. I § 9, stk. 15, der bliver stk. 19, ændres »stk. 25« til: »stk. 29«.

11. I § 9, stk. 17, der bliver stk. 21, ændres »stk. 24« til: »stk. 28«.

12. I § 9, stk. 20, der bliver stk. 24, ændres »stk. 19, 2. pkt.,« til: »stk. 23, 2. pkt.,«.

13. I § 9, stk. 22, der bliver stk. 26, ændres »stk. 12, 1. og 2. pkt., og stk. 17, 1. og 2. pkt.« til: »stk. 16, 1. og 2. pkt., og stk. 21, 1. og 2. pkt.«.

14. I § 9, stk. 23, 1. pkt., der bliver stk. 27, 1. pkt., ændres »stk. 12, 1. og 2. pkt., og stk. 17, 1. og 2. pkt.« til: »stk. 16, 1. og 2. pkt., og stk. 21, 1. og 2. pkt.«.

15. I § 9, stk. 23, 2. pkt., der bliver stk. 27, 2. pkt., ændres »og stk. 12, 1. pkt.« til: »og stk. 16, 1. pkt.«.

16. I § 9, stk. 24, der bliver stk. 28, ændres »stk. 12, 2. pkt., og stk. 17, 2. pkt.« til: »stk. 16, 2. pkt., og stk. 21, 2. pkt.«.

17. I § 9, stk. 25, der bliver stk. 29, ændres »stk. 15« til: »stk. 19«.

18. I § 9 indsættes efter stk. 29 som nyt stykke:

»Stk. 30. Det beløb, der er angivet i stk. 12, nr. 3, er fastsat i 2011-niveau og reguleres fra og med 2012 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.«

19. I § 9 c, stk. 1, ændres »§ 9, stk. 2-17« til: »§ 9, stk. 2-21« og »§ 9, stk. 19-25« til: »§ 9, stk. 23-30«.

20. I § 9 f, stk. 4, ændres »prøve i dansk« til: »prøve i dansk på A1-minus niveau, jf. bekendtgørelse nr. 831 af 24. juni 2010 om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.«.

21. I § 9 h, stk. 1, nr. 1, ændres »5.975« til: »7.775«.

22. I § 9 h, stk. 1, nr. 8, ændres »5.975« til: »7.775«.

23. I § 19, stk. 1, nr. 4, ændres »stk. 12, 1. og 2. pkt., og stk. 17, 1. og 2. pkt.« til: »stk. 16, 1. og 2. pkt., og stk. 21, 1. og 2. pkt.«.

24. I § 19, stk. 1, nr. 6 og 7, ændres »stk. 12, 3. pkt., og stk. 17, 3. pkt.« til: »stk. 16, 3. pkt., og stk. 21, 3. pkt.« og »stk. 24« til: »stk. 28«.

25. I § 33, stk. 5, ændres »§ 9, stk. 18« til: »§ 9, stk. 22«.

26. I § 44 a, stk. 5, ændres »§ 9, stk. 20« til: »§ 9, stk. 24«.

27. I § 46, stk. 1, ændres »§ 9, stk. 19 og 20« til: »§ 9, stk. 23 og 24«.

28. I § 56 a, stk. 6, nr. 1, ændres »§ 25 i lov om forældremyndighed og samvær« til: »§ 28 i forældreansvarsloven«.

29. I § 59 b ændres »2 år« til: »3 år«.

§ 2

I lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 38 af 15. januar 2007, som ændret ved § 2 i lov nr. 504 af 6. juni 2007 og § 3 i lov nr. 349 af 6. maj 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 a, stk. 1, ændres »§ 4 b eller § 5, stk. 2,« til: »§ 4 b, § 5, stk. 2, eller § 6« og »§§ 6-9 f« til: »§§ 7-9 f«.

2. I § 11 b, 1. pkt., ændres »§§ 6-9 f« til: »§§ 7-9 f« og »stk. 2-11« til: »stk. 2-15«.

3. § 11 b, 2. pkt., affattes således:

»Det gælder dog ikke, når den herboende enten er EU/EØS-statsborger med opholdsret efter udlændingelovens § 6, jf. § 2, stk. 4, eller er schweizisk statsborger med opholdsret efter udlændingelovens § 6, jf. § 2, stk. 5.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2011, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Tidspunktet for ikrafttrædelse af udlændingelovens § 9, stk. 2, 2. pkt., som affattet ved dennes lov § 1, nr. 2, fastsættes af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte overgangsregler.

Stk. 3. Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, § 9, stk. 4, 1. og 4. pkt., § 9, stk. 7, 1. pkt., § 9, stk. 12-15, § 9, stk. 30, og § 9 h, stk. 1, nr. 1 og 8, som indsat eller ændret ved denne lovs § 1, nr. 1, 3, 4, 6, 8, 18, 21 og 22, finder ikke anvendelse for udlændinge, der inden lovens ikrafttræden har indgivet ansøgning om opholdstilladelse. For sådanne udlændinge finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indhold

1. Lovforslagets baggrund og indhold
2. Nye krav til ægtefællesammenføring
 - 2.1. Gældende ret
 - 2.1.1. Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 (Generelle betingelser)
 - 2.1.1.1. Samliv og fast ophold på fælles bopæl
 - 2.1.1.2. Særligt om adskillelse som følge af arbejdsmæssige årsager
 - 2.1.1.3. Særligt om adskillelse af andre årsager end arbejdsmæssige forhold
 - 2.1.1.4. Ægteskabets retsgyldighed
 - 2.1.1.5. Opholdstilladelse på baggrund af samliv
 - 2.1.1.6. Gebyr for ansøgning om ægtefællesammenføring.
 - 2.1.2. Udlændingelovens § 9, stk. 2 (Erklæring vedrørende uddannelse og integration samt indvandringsprøve)
 - 2.1.2.1. Erklæring vedrørende uddannelse og integration
 - 2.1.2.2. Indvandringsprøven
 - 2.1.2.2.1. Tidspunkt og frist for afholdelse af indvandringsprøven
 - 2.1.2.2.2. Prøvens indhold og beståelse heraf
 - 2.1.2.2.3. Gebyr for indvandringsprøven
 - 2.1.2.2.4. Dispensationsmulighed
 - 2.1.2.2.5. Særligt vedrørende tyrkiske statsborgere
 - 2.1.3. Udlændingelovens § 9, stk. 3 (Forsørgelse)
 - 2.1.4. Udlændingelovens § 9, stk. 4 (Økonomisk sikkerhedsstillelse)
 - 2.1.5. Udlændingelovens § 9, stk. 5 (Modtagelse af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven)
 - 2.1.6. Udlændingelovens § 9, stk. 6 (Boligkrav)
 - 2.1.7. Udlændingelovens § 9, stk. 7 (Tilknytningskrav)
 - 2.1.8. Udlændingelovens § 9, stk. 8 (Ægteskab, som ikke er indgået efter begge parters ønske)
 - 2.1.9. Udlændingelovens § 9, stk. 9 (Proformaægteskab)
 - 2.1.10. Udlændingelovens § 9, stk. 10 (Karensperiode ved overtrædelse af straffeloven for bl.a. vold)
 - 2.2. Skærpede krav til parret
 - 2.2.1. Et skærpet tilknytningskrav
 - 2.3. Skærpede krav til den herboende
 - 2.3.1. Forhøjelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse
 - 2.3.2. Krav om opfyldelse af gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse
 - 2.3.2.1. Gældende betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse
 - 2.3.2.2. Herboendes opfyldelse af betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse
 - 2.4. Skærpede krav til ansøger
 - 2.4.1. Et moderniseret 24 års krav – opfyldelse af et pointkrav
 - 2.4.1.1. Erhvervs erfaring
 - 2.4.1.2. Sproglige kvalifikationer
 - 2.4.1.3. Færdiggjort uddannelse
 - 2.4.1.4. Øvrige supplerende point
 - 2.4.2. Skærpelse af indvandringsprøven
 - 2.4.2.1. Den skærpede indvandringsprøves indhold
 - 2.4.2.2. Sprogniveau i den skærpede indvandringsprøve
 - 2.4.2.3. Dispensationsadgang, herunder gebyrfritagelse
 - 2.5. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser
 - 2.5.1. Relevante internationale forpligtelser på ægtefællesammenføringsområdet

- 2.5.2. *Lovforslaget set i forhold til Danmarks internationale forpligtelser*
- 2.5.3. *Administration af de foreslåede bestemmelser*
 - 2.5.3.1. *Generelle eksempler på fravigelse af betingelserne for ægtefællesammenføring, når den herboende er flygtning eller har beskyttelsesstatus*
 - 2.5.3.2. *Generelle eksempler vedrørende betydningen af herboendes eventuelle handicap eller helbredsmæssige forhold*
 - 2.5.3.3. *Generelle eksempler på mulighed for fravigelse af de overførte gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse*
 - 2.5.3.4. *Generelle eksempler på fravigelse af betingelser, hvis den herboende udlænding ikke opfylder betingelsen om tidsubegrænset opholdstilladelse i 3 år*
 - 2.5.3.5. *Generelle eksempler for mulighed for fravigelse, hvis en ansøger ikke kan opfylde pointkravet*
 - 2.5.3.6. *Mulighed for fravigelse af kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse og det skærpede tilknytningskrav*
- 3. *Forslag om skærpelse af straffen for overtrædelse af et indrejseforbud*
- 4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
- 5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
- 6. *Administrative konsekvenser for borgere*
- 7. *Miljømæssige konsekvenser*
- 8. *Forholdet til EU-retten*
- 9. *Hørte myndigheder*
- 10. *Vurdering af konsekvenser af lovforslaget*

Lovforslagets baggrund og indhold

Den faste og fair udlændingepolitik, som regeringen og Dansk Folkeparti indførte i 2002, har virket efter hensigten. Antallet af familiesammenføringer og meddelt asyl er faldet drastisk, mens antallet af studerende og arbejdstagere er steget. Det har været og er fortsat et højt prioriteret område for regeringen at tiltrække og fastholde dygtige udenlandske studerende og højt kvalificerede udenlandske arbejdstagere for at sikre Danmark den nødvendige vækst og velstand.

Virksomheden af den ændrede udlændingepolitik har været, at der er blevet skabt råderum til at fokusere på og prioritere integrationen, som har været en succes.

Den førte udlændingepolitik siden 2002 har således sikret, at det i højere grad end før er udlændinge, der kan bidrage til fællesskabet, som er kommet hertil, og regeringens integrationspolitik har sikret, at indvandrere i stor stil er kommet i arbejde.

Meget er nået, men der er stadig store udfordringer. Udfordringer, der er anderledes end dem, Danmark hidtil har stået over for, og som fordrer nytænkning.

Forudsætningerne for at bevare og udbygge velfærdssamfundet er vækst i den private sektor, ligesom demografien fordrer ny arbejdskraft. Det skæve forhold mellem den offentlige og den private sektor forudsætter, at alle må yde – også nyankomne.

Fremadrettet skal dansk udlændingepolitik have det klare og nye sigte, at Danmark som udgangspunkt kun

vil give plads til de udlændinge, der kan og vil bidrage til vækst og velstand i Danmark. Der skal ikke komme udlændinge hertil, som undergraver den danske velfærdsmodel.

Derfor må reglerne for familiesammenføring bygge på objektive kriterier efter et pointsystem, hvori ansøgers integrationspotentiale indgår. Dette er en naturlig følge af, at Danmark ønsker at tiltrække udlændinge, som kan udvise medborgerskab og skabe vækst og velstand. Medborgerskab og vækst forudsætter selvforsørgelse og vilje til at yde til fællesskabet. Det er i den henseende relevant at se på ansøgers integrationspotentiale.

Vægtning af integrationspotentiale vil samtidig mindske risikoen for tvangsægteskaber. Endvidere vil det gavne de kommende generationers integration, når det sikres, at forældregenerationen er integreret på arbejdsmarkedet og i samfundslivet.

Regeringen og Dansk Folkeparti har den 7. november 2010 indgået en aftale om bl.a. en modernisering af reglerne for ægtefællesammenføring i Danmark. Aftalen rummer også krav om skærpet straf for overtrædelse af et indrejseforbud samt skærpet indsats for at sikre, at udenlandske studerende er reelle studerende.

Formålet med dette lovforslag er at gennemføre de dele af regeringens aftale med Dansk Folkeparti af 7. november 2010, der kræver ændring af udlændingeloven.

Det indgår i aftalen, at der skal ske en modernisering af reglerne for ægtefællesammenføring. Formålet er bl.a. at sikre, at også de udlændinge, der gennem ægtefællesammenføring ønsker at tage fast og varigt ophold i Danmark, dokumenterer, at de har forudsætningerne for og viljen til at bidrage til det danske samfund.

De nuværende regler for ægtefællesammenføring har haft en meget markant og positiv effekt. Da der i dag imidlertid ikke stilles krav til den udefrakommende udlændings kvalifikationer, er der stadig mange ægtefællesammenførte, der har vanskeligt ved at blive integreret og dermed tilegne sig danske værdier, og som har vanskeligt ved at træde ind på det danske arbejdsmarked. Derfor er tiden kommet til at stille nye håndfaste krav om, at den enkelte ægtefællesammenførte udlænding som betingelse for ægtefællesammenføring er i besiddelse af integrationsrelevante kvalifikationer, der også gør den ægtefællesammenførte i stand til at bidrage til det danske samfund og på den måde understøtte integrationen og aftaleparternes mål om vækst og velstand.

De nye krav om, at man skal besidde integrationsrelevante kvalifikationer, ligger i naturlig forlængelse af aftalen fra marts 2010 mellem regeringen og Dansk Folkeparti om en reform af reglerne for tidsubegrænset ophold. En politik som den skitserede vil betyde, at de, der ikke opfylder en række håndfaste kvalifikationskrav, vil få afslag på ægtefællesammenføring. Dette gælder helt uanset ansøgers alder. Man skal således ikke længere kunne »vente sig« til en ægtefællesammenføring. Det betyder også, at det umuliggøres, at forældrene kan indgå forhånds aftaler om ægteskab.

Udlændingeaftalen i 2002 mellem regeringen og Dansk Folkeparti var et helt grundlæggende opgør med mange års ansvarsløs udlændingepolitik og perspektivløs integrationspolitik. Den faste og fair udlændingepolitik med bl.a. 24-årsregel og tilknytningskrav har nedbragt antallet af ægtefællesammenføringer væsentligt.

Antallet af tilladelser til ægtefællesammenføring er faldet fra 6.499 i 2001 til 3.662 i 2009. Desuden har nationalitetsfordelingen ændret sig. I 2001 blev der således givet flest tilladelser til ansøgere fra Tyrkiet, efterfulgt af Irak, Thailand, Afghanistan og Somalia. I 2009 blev der givet flest tilladelser til ansøgere fra Thailand, Tyrkiet, Filippinerne, Kina og USA.

Den målrettede og effektive integrationspolitik har været til gavn for Danmark og til gavn for de udlændinge, der bor her. Mange af de nye indvandrere – hvoraf en større del i dag kommer fra vestlige lande – er veluddannede og har derfor langt bedre forudsætninger for at lære det danske sprog og tilegne sig dansk kultur, finde

et arbejde og respektere de grundlæggende værdier, som det danske samfund bygger på, herunder vore frihedstraditioner, retskulturen og principperne om ligestilling. Regeringens indvandringspolitik har sikret, at flere højtuddannede og kvalificerede indvandrere i dag bidrager til vækst og velstand i Danmark, hvilket dansk erhvervsliv og samfundsøkonomien nyder godt af. Antallet af erhvervs- og studieopholdstilladelser er mere end tredoblet siden 2001.

Der kan endvidere henvises til, at erhvervsfrekvensen blandt 16-64-årige indvandrere fra ikke-vestlige lande er steget fra 51,6 pct. i 2001 til 60,7 pct. i 2008. Stigningen i erhvervsfrekvensen er et væsentligt skridt i den rigtige retning for at sikre, at herboende udlændinge er aktive deltagere i det danske fællesskab og bidrager til velfærdssamfundet.

I marts 2010 gennemførte regeringen og Dansk Folkeparti en reform af reglerne for tidsubegrænset ophold. Reformen betød, at velintegrerede udlændinge hurtigere kan få tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark. Samtidig er det blevet vanskeligere for dårligt integrerede udlændinge at få tidsubegrænset opholdstilladelse, ligesom udlændinge med længerevarende fængselsstraf helt er afskåret fra at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Selvom mange flere indvandrere og efterkommere i dag er i uddannelse eller i beskæftigelse, end tilfældet var før systemskiftet i 2001, finder for få familiesammenførte vej til det danske arbejdsmarked. Det er dårligt for samfundsøkonomien og går bl.a. ud over børnenes muligheder for at klare sig godt i Danmark. Selvom flere børn og unge klarer sig godt i uddannelsessystemet, falder for mange fortsat fra – og nogle finder i stedet sammen i kriminalitet og parallelsamfund. Til trods for, at flere indvandrere og efterkommere bidrager positivt til vækst og velstand i Danmark, modtager for mange fortsat offentlige ydelser. Det er utilfredsstillende.

Samtidig har den økonomiske krise forandret vilkårene i Danmark. Det er helt afgørende, at dette erkendes, og at det anerkendes, at det er en fælles udfordring. Derfor skal de, der får ægtefællesammenføring i Danmark, i højere grad bidrage til samfundsøkonomien.

Regeringen og Dansk Folkeparti ønsker på den baggrund, at ægtefællesammenføring betinges af, at den herboende ægtefælle er integreret i det danske samfund. Samtidig stilles der som noget nyt krav om, at ansøger besidder relevante kvalifikationer, der sikrer en hurtigere integration.

Reformen af ægtefællesammenføringsreglerne bygger på følgende principper:

- En modernisering af 24-årsreglen. Ægtefællerne kan som udgangspunkt få ægtefællesammenføring, når de er fyldt 24 år og sammen og hver for sig opfylder en række nye håndfaste ufravigelige krav.
- Det skal være vanskeligere for herboende udenlandske statsborgere, som ikke er aktive i fællesskabet, og som ikke har en fast tilknytning til arbejdsmarkedet, at opnå ægtefællesammenføring.
- Ansøgere skal opfylde en række nye håndfaste kvalifikationskrav for at blive ægtefællesammenført.
- Det skal være muligt for særligt kvalificerede personer at blive ægtefællesammenført på et tidligere tidspunkt end i dag, hvis ansøger opfylder helt særlige kvalifikationer. Det gælder f.eks. kandidater fra verdens top 50 universiteter.
- Et skærpet tilknytningskrav.

Den nye ordning vil blandt andet være med til at sikre, at nyankomne familiesammenførte udlændinge har erhvervs erfaring med sig til Danmark, og at de har en forståelse af de grundlæggende danske værdier, når de meddeles opholdstilladelse. De har derfor langt bedre forudsætninger for at lære det danske sprog og tilegne sig dansk kultur, finde et arbejde og respektere de grundlæggende værdier, som det danske samfund bygger på, herunder frihedstraditioner, retskulturen og principperne om ligestilling.

Reformen af ægtefællesammenføringsreglerne berører ikke adgangen til familiesammenføring for medfølgende ægtefæller til arbejdstagere og studerende.

Aftaleparterne er enige om at skærpe det nuværende tilknytningskrav. I dag skal den herboendes og ansøgers samlede tilknytning til Danmark være større end deres samlede tilknytning til et andet land.

I fremtiden skal parrets samlede tilknytning til Danmark være væsentlig større end deres samlede tilknytning til et andet land. Det betyder f.eks. i forhold til ansøger, at det ikke længere er tilstrækkeligt med ét visumophold, men at den pågældende nu skal have flere visumophold i Danmark. Derudover skal ansøger i forbindelse med visumopholdet gennemføre et kursus i dansk, som ansøgeren selv betaler for.

Der henvises til afsnit 2.2.1.

Det indgår på baggrund af aftalen i lovforslaget, at det gældende krav om økonomisk sikkerhedsstillelse skal forhøjes. Det foreslås, at den herboende ægtefælles økonomiske sikkerhedsstillelse forhøjes fra 50.000 kr. (63.413,39 kr. i 2011-niveau) til 100.000 kr. (pristalsreguleres), som betingelse for ægtefællesammenføring.

Der henvises til afsnit 2.3.1.

Regeringen og Dansk Folkeparti har i marts 2010 gennemført en markant reform af reglerne for opnåelse af

tidsubegrænset opholdstilladelse. Aftaleparterne finder, at opfyldelse af de gældende regler for tidsubegrænset opholdstilladelse bør være udgangspunktet for at kunne opnå familiesammenføring.

Det foreslås derfor, at alle herboende udlændinge skal opfylde de skærpede krav til tidsubegrænset opholdstilladelse som betingelse for ægtefællesammenføring. Det betyder, at herboende udlændinge, der har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de tidligere gældende regler, bl.a. skal opfylde kravet om fuldtidsbeskæftigelse i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år. Der stilles endvidere krav til bestået danskprøve. Endvidere må den herboende udlænding ikke have modtaget offentlig hjælp efter bl.a. aktivloven inden for de sidste 3 år og ikke være idømt ubetinget fængselsstraf af 1 år og 6 måneders varighed eller mere.

Der henvises til afsnit 2.3.2.

Det indgår endvidere i aftalen, at det skal sikres, at en ansøger besidder integrationsrelevante kvalifikationer for at kunne blive familiesammenført til Danmark.

Det foreslås på den baggrund, at ansøger uanset sin alder skal opnå et vist antal point i forhold til en række integrationsrelevante kriterier for at kunne opnå familiesammenføring. Der kan opnås point på baggrund af erhvervs erfaring, sproglige kvalifikationer og færdiggjort uddannelse. Ansøger vil kunne opnå point på baggrund af længden af sin erhvervs erfaring i udlandet og i Danmark. Ansøger vil også kunne opnå point på baggrund af færdiggjort uddannelse. Ansøger skal ikke blot have gennemført eller fulgt et studium, men skal også have bestået den afsluttende eksamen for at opnå point. Ansøger vil endvidere kunne opnå supplerende point ved bl.a. ikke at bosætte sig i et udsat boligområde, ved at have deltaget aktivt i globale humanitære organisationer eller ved at have været selvforsørgende i sit hjemland. Hvis en ansøger opnår et tilstrækkeligt antal point, vil der kunne ske ægtefællesammenføring også forud for, at begge ægtefæller er fyldt 24 år.

Der henvises til afsnit 2.4.1.

Som led i udmøntningen af moderniseringen af reglerne for ægtefællesammenføring er aftaleparterne endvidere blevet enige om, at det gældende niveau for sprogdelen af indvandringsprøven skal skærpes. Formålet med den skærpede indvandringsprøve er at styrke den enkelte udlændings mulighed for en vellykket og hurtig integration i det danske samfund. Den skærpede prøve skal således ses i sammenhæng med, at en ansøger om ægtefællesammenføring fremover vil skulle gennemføre et dansk kursus i Danmark for at kunne opfylde det skærpede tilknytningskrav. Det foreslås derfor, at ni-

veauet for indvandringsprøvens sprogrøvedel hæves i forhold til familiesammenføring.

Det bemærkes, at religiøse forkyndere, som skal bestå indvandringsprøven ved forlængelse af deres opholdstilladelse, ikke vil blive omfattet af denne skærpelse. Sprogniveauet for den gældende indvandringsprøve vil således blive opretholdt i forhold til religiøse forkyndere.

Der henvises til afsnit 2.4.2.

Det indgår endvidere i aftalen, at straffen for overtrædelse af et indrejseforbud skal skærpes.

Aftaleparterne finder det helt uacceptabelt, at udlændinge forsøger at indrejse i Danmark i strid med et indrejseforbud. Dette gælder særligt i gentagelsestilfælde.

Det foreslås derfor, at gentagelse af overtrædelse af et indrejseforbud gøres til en skærpende omstændighed, og at strafferammen forhøjes fra fængsel i 2 år til fængsel i 3 år.

Der henvises til afsnit 3.

Aftaleparterne er ligeledes enige om tiltag mod udenlandske studerende, der ikke er reelle studerende.

Udlændinge, der får opholdstilladelse til at studere i Danmark, skal have de fornødne kompetencer til at gennemføre en uddannelse. Det danske uddannelsessystem skal ikke kunne bruges til at skaffe udlændinge en lovlig indrejse med henblik på at arbejde ulovligt. Der er gennemført en række initiativer, og udlændingemyndighederne har allerede i dag et stærkt fokus på kontrolindsatsen i forhold til udlændinge, der har opholdstilladelse med det formål at studere her i landet.

Der er behov for at sætte yderligere ind i forhold til, om en udenlandsk studerende kan imødekomme det sprogkrav, der stilles som betingelse for at blive optaget på en given uddannelse. Og der er behov for at sætte yderligere ind i forhold til, at den udenlandske studerende har midler til at forsørge sig selv på lovlig vis.

Der stilles i dag ikke krav fra udlændingemyndighederne om, at alle studerende skal dokumentere at have bestået en egentlig sprogtest. Det er således uddannelsesinstitutionerne, der vurderer, om udlændingen opfylder de krav, herunder sprogkrav, som uddannelsesinstitutionen stiller til den studerende for at blive optaget på en given uddannelse.

Det indgår i aftalen at skærpe de formelle krav til udenlandske studerendes engelskkundskaber, således at der stilles krav om, at en ansøgning om studieopholdstilladelse skal ledsages af dokumentation for, at udlændingen har bestået en egenfinansieret sprogtest, der ved hjælp af en score angiver vedkommendes engelskni-

veau. Dette vil blive udmøntet ved, at de nødvendige niveauer for studerendes engelskkundskaber vil blive fastlagt i samarbejde mellem Integrationsministeriet og relevante ministerier med uddannelser hørende under sig.

Aftaleparterne vil endvidere skærpe dokumentationskravet til udenlandske studerendes selvforsørgelse, således at udstedelse af en studieopholdstilladelse kan betinges af, at udlændingen dokumenterer at have oprettet en spærret konto i en dansk bank med et beløb stående svarende til et års SU. Integrationsministeriet er sammen med Finansrådet i færd med at udmønte dette punkt i aftalen.

Aftaleparterne har tidligere skærpet indsatsen over for udlændinge, der reelt ikke har til hensigt at studere i Danmark, således at der meddeles afslag på opholdstilladelse som studerende, hvis der er en vis formodning for, at udlændingens intention ikke er at studere i Danmark. I denne vurdering inddrages bl.a. oplysninger om ansøgerens uddannelsesmæssige baggrund og sprogkundskaber, herunder om ansøgeren har de forudsætninger, der må anses for nødvendige og sædvanlige for at kunne følge det uddannelsesforløb, der danner grundlag for ansøgningen, og i øvrigt kan begå sig i det danske samfund under det ønskede ophold. Der ses endvidere på, om det ønskede ophold har en naturlig sammenhæng med ansøgerens hidtidige uddannelse. Oplysninger om tidligere ansøgninger om ophold i Danmark eller det øvrige Schengen-område kan også inddrages.

Endvidere gælder det allerede som udgangspunkt, at der kun meddeles opholdstilladelse til at studere ved uddannelsesinstitutioner, der er offentligt anerkendte eller statslig godkendte.

Der er endvidere blevet indført en indberetningspligt for uddannelsesinstitutionerne til at indberette til Udlændingenservice, hvis den studerende ikke er studieaktiv på den uddannelse, der er meddelt opholdstilladelse på baggrund af, idet en opholdstilladelse kan inddrages, når grundlaget for tilladelsen var urigtig eller ikke længere er til stede. Herudover er der allerede blevet indsat en bemyndigelsesbestemmelse til at fastsætte ens regler for opgørelse af studieaktivitet, således at den studerende er klar over, hvornår der vil kunne ske indberetning til Udlændingenservice for studieinaktivitet. Endelig er der fastsat regler om, at en studietilladelse kan inddrages, såfremt udlændingen arbejder ulovligt.

Lovforslaget indeholder også forslag til forhøjelse af de nuværende gebyrer for indgivelse af ansøgning om familiesammenføring. Dette er en konsekvens af gennemførelsen af de foreslåede nye regler for familiesammenføring. Lovforslaget indebærer også, at bemyndi-

gelsen til integrationsministeren om at fastsætte nærmere regler for, hvornår ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark kan anses for større end den samlede tilknytning til et andet land, ophæves.

Gebyret for at tilmelde sig indvandringsprøven vil også blive forhøjet, når skærpsen af sprogprøvekravet træder i kraft.

Endvidere indeholder lovforslaget en række konsekvensændringer af de nævnte forslag og tekniske ændringer.

Endelig indeholder lovforslaget på baggrund af ændringer i udlændingeloven en række tekniske konsekvensændringer i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning.

2. Nye krav til ægtefællesammenføring

For at skabe et samlet overblik over de gældende regler for ægtefællesammenføring, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, gennemgås i det følgende de betingelser, der som udgangspunkt skal være opfyldt for at kunne få ægtefællesammenføring i Danmark.

De gældende regler vedrørende ægtefællesammenføring kan opdeles i tre typer bestemmelser: Bestemmelser vedrørende de grundlæggende betingelser for ægtefællesammenføring, bestemmelser vedrørende ægtefællernes forhold som par og øvrige bestemmelser, som blandt andet vedrører krav til herboendes fysiske og økonomiske rammer.

De grundlæggende betingelser er reguleret i § 9, stk. 1, nr. 1, og angiver for eksempel krav til ægtefællernes alder, krav om ægteskabets gyldighed, samliv på fælles bopæl m.m.

Bestemmelserne vedrørende ægtefællernes forhold som par er reguleret i § 9, stk. 7, 8 og 9, og angiver betingelser vedrørende parrets nationale og geografiske tilknytningsforhold samt vedrørende tvangs- og proformægteskaber.

De øvrige betingelser er reguleret i § 9, stk. 2, 3, 4, 5 og 6, og stiller blandt andet krav til herboendes forsørgelsesevne og til den bolig, som den herboende skal råde over.

2.1. Gældende ret

Det er alene reglerne for opnåelse af ægtefællesammenføring, der gennemgås. Reglerne for forlængelse af en sådan tilladelse eller for inddragelse af en tilladelse, hvis betingelserne ikke længere er til stede, gennemgås ikke.

Registrerede partnere og faste samlevere kan få familiesammenføring på lige fod med ægtefæller. Når der i det følgende nævnes ægtefæller, omfatter dette således også registrerede partnere og faste samlevere.

Såfremt intet andet er anført ud for de enkelte betingelser, blev betingelsen i sin nuværende ordlyd indført ved lov nr. 365 af 6. juni 2002.

2.1.1. Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 (Generelle betingelser)

Den herboende skal enten være dansk eller nordisk statsborger, være flygtning eller have beskyttelsesstatus i Danmark eller have haft tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark i mere end de tre sidste år på afgørelsestidspunktet. Begge ægtefæller skal være over 24 år.

2.1.1.1. Samliv og fast ophold på fælles bopæl

Det er et krav, at den herboende har fast ophold her i landet, samt at udlændingen, som søger om opholdstilladelse her i landet, skal have fælles bopæl med herboende, når udlændingen er blevet meddelt opholdstilladelse.

I praksis antages en udlænding som udgangspunkt at samleve på fælles bopæl med den herboende, hvis begge parter normalt dagligt opholder sig på den fælles bopæl. Såfremt den ene part ikke dagligt opholder sig på den fælles bopæl, afgøres det efter en konkret vurdering, om de pågældende kan anses for at samleve på fælles bopæl.

Afgørende for dette skøn er, hvorvidt de pågældende på trods af adskillelsen opretholder et samliv, der i al almindelighed må anerkendes som et normalt samliv under de givne betingelser. I dette skøn indgår bl.a. en vurdering af årsagen til og baggrunden for adskillelsen. Såfremt adskillelsen er begrundet i arbejdsmæssige årsager eller lignende, vil betingelsen om samliv på fælles bopæl normalt være opfyldt selv ved adskillelse af længere tids varighed, eller hvor en af ægtefællerne regelmæssigt opholder sig et andet sted end den fælles bopæl.

2.1.1.2. Særligt om adskillelse som følge af arbejdsmæssige årsager

Hvis den ene af ægtefællerne har beskæftigelse, der som følge af erhvervets karakter medfører fravær fra den fælles bopæl, er kravet om samliv på fælles bopæl som udgangspunkt opfyldt. Som eksempler herpå kan nævnes beskæftigelse som fisker, langturschauffør, udstationering i udlandet som led i ansættelse i det danske forsvar, nødhjælpsarbejder eller medarbejder på en bopælplatform.

Hvis den ene af ægtefællerne har fast beskæftigelse i en anden del af landet med den følge, at der kun er sam-

vær i weekender samt i ferier, er udgangspunktet, at kravet om samliv på fælles bopæl er opfyldt.

For så vidt angår fravær fra den fælles bopæl, der ikke alene kan tilskrives karakteren af det erhverv, som den ene ægtefælle er beskæftiget med, men f.eks. skyldes kortvarig udstationering el.lign. i udlandet (ikke over seks måneder pr. år), er kravet om samliv på fælles bopæl som udgangspunkt opfyldt. Kravet om samliv på fælles bopæl vil således normalt ikke være opfyldt ved en længerevarende udstationering, der medfører, at den pågældende overvejende opholder sig i udlandet.

Der vil i disse tilfælde efter en konkret vurdering dog være mulighed for at meddele opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, efter en samlet vurdering af udlændingens egen tilknytning her til landet.

Samliv på fælles bopæl antages som udgangspunkt at foreligge, hvis den ene af ægtefællerne aftjener værnepligtstjeneste i det danske forsvar og som følge heraf ikke har dagligt samvær på fælles bopæl, men alene har samvær på den fælles bolig, når tjenesten tillader det.

2.1.1.3. Særligt om adskillelse af andre årsager end arbejdsmæssige forhold

Såfremt den ene af ægtefællerne på grund af uddannelse ikke opholder sig dagligt på den fælles bopæl, vil udgangspunktet være, at betingelsen om samliv vil være opfyldt, hvis der er samvær på den fælles bolig i weekender samt i ferier. Betingelsen er ligeledes som udgangspunkt opfyldt, hvis adskillelsen skyldes kortvarige studieture eller kortvarige særligt intensive studieforløb (ikke over seks måneder pr. år).

Betingelsen om samliv anses normalt ikke for opfyldt, såfremt den ene af ægtefællerne afsoner fængselsstraf. Afgørelsen heraf må dog i hvert enkelt konkret tilfælde bero på varigheden af fængselsopholdet.

2.1.1.4. Ægteskabets retsgyldighed

Det er en betingelse, at ægteskabet eller det registrerede partnerskab (herefter ægteskabet) kan anerkendes efter dansk ret, herunder at vielsen/registreringen (herefter vielsen) af parret er foretaget af en myndighed eller person, der i det land, hvor vielsen blev foretaget, er bemyndiget til at foretage vielsen af parret, at vielsen opfylder de formkrav, der stilles i det land, hvori vielsen blev foretaget, samt at vielsen ikke må være i strid med grundlæggende danske retsprincipper (ordre public), herunder særligt, at begge parter skal have været til stede ved vielsen, og at begge parter skal have været fyldt 15 år på tidspunktet for vielsen. For så vidt angår kravet om, at begge parter skal være 15 år på tidspunktet for vielsen, følger dette af Justitsministeriets vejledning nr. 10105 af

21. december 2006, afsnit 2.1.1, hvoraf det fremgår, at der altid gives afslag på dispensation fra alderskravet, hvis den ene af parterne er under 15 år gammel. Der henvises i den forbindelse til straffelovens § 222, som fastsætter den seksuelle lavalder til 15 år.

For ægteskaber, der er indgået på diplomatiske repræsentationer, skal ægteskabet være retsgyldigt efter reglerne i både indgåelseslandet og reglerne i det land, på hvis repræsentation vielsen er foretaget.

Det er en forudsætning for anerkendelsen af et ægteskab indgået i udlandet, at vielsen ikke må være ugyldig i det land, hvor den blev foretaget.

For så vidt angår sager, hvor parternes ægteskab ikke kan anses for retsgyldigt, foretager udlændingemyndighederne en vurdering af, om der foreligger et længerevarende samliv eller et i øvrigt beskyttelsesværdigt familieliv, jf. nedenfor i afsnittet vedrørende opholdstilladelse på baggrund af samliv.

2.1.1.5. Opholdstilladelse på baggrund af samliv

Opholdstilladelse meddeles efter en konkret vurdering til en udlænding, der lever sammen med en person, som er fastboende i Danmark, når omstændighederne viser, at parforholdet har en fastere karakter og har haft det gennem længere tid.

Der gælder ikke nogen bestemt tidsgrænse for samlivets varighed. Det afgøres efter en konkret vurdering, om et parforhold har haft en sådan fasthed og varighed, at det kan give grundlag for opholdstilladelse. Ved denne vurdering lægges der blandt andet vægt på varigheden af parternes bekendtskab og deres eventuelle samliv i udlandet og i Danmark. I almindelighed antages det efter praksis, at halvandet til to års samliv på fælles bopæl vil være tilstrækkeligt til, at der foreligger et fast samlivsforhold af længere varighed.

Der kan forekomme tilfælde, hvor ugifte samlevende ikke kan dokumentere samliv på fælles bopæl i et fast samlivsforhold af længere varighed og derfor ikke er omfattet af den nuværende praksis for meddelelse af opholdstilladelse, men hvor parret, uanset dette, må anses for at have etableret et familieliv omfattet af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) artikel 8.

Efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols (EMD) praksis skal der foretages en konkret vurdering af, om et ugift pars forhold udgør et familieliv i EMRK artikel 8's forstand.

Ved denne vurdering skal der blandt andet lægges vægt på, om parret er samlevende, varigheden af forholdet, og om parret har fået børn eller på anden måde udtrykt en forpligtelse over for hinanden. Det er som

udgangspunkt en betingelse, at parret er samlevende, men der er eksempler på, at EMD har fraveget denne betingelse i sager, hvor et par gennem en længere år-række har haft et fast forhold uden at være samlevende og i denne periode fået børn sammen.

Der bør således på baggrund af praksis fra EMD i hver enkelt sag foretages en konkret vurdering af, om et ugift par kan anses for at have etableret et familieliv i EMRK artikel 8's forstand og i givet fald, om Danmark er forpligtet til at beskytte dette familieliv. Denne vurdering skal tage udgangspunkt i de ovenfor omtalte elementer fra EMD's praksis.

Udlændingemyndighederne skal derfor i alle sager, hvor et ugift par søger om familiesammenføring, og hvor parret – fordi samlivets længde ikke kan dokumenteres, fordi samlivet ikke har den fornødne faste karakter, eller på grund af manglende retsdyldighed af et påberåbt ægteskab – ikke er omfattet af praksis for meddelelse af opholdstilladelse til ægtefæller eller fast samlevende, foretage en konkret vurdering af, om parret har etableret et familieliv i EMRK artikel 8's forstand, og om Danmark i givet fald er forpligtet til at beskytte dette familieliv. Såfremt dette er tilfældet, vil ansøgeren blive meddelt opholdstilladelse efter bestemmelsen i § 9 c, stk. 1.

For nærmere gennemgang af praksis vedrørende familiesammenføring på baggrund af samliv henvises der til Integrationsministeriets notat af 9. maj 2007 om ugifte samlevendes adgang til familiesammenføring, som kan ses på www.nyidanmark.dk.

2.1.1.6. Gebyr for ansøgning om ægtefællesammenføring

Efter den 1. januar 2011 skal alle ansøgere om ægtefællesammenføring som udgangspunkt betale et gebyr på 5.975 kr. Dette er fastsat ved lov nr. 1604 af 22. december 2010.

Kravet om betaling af gebyr for en ansøgning om ægtefællesammenføring kan fraviges, hvis Danmarks internationale forpligtelser tilsiger dette, herunder artikel 8 i EMRK.

EMRK artikel 8 kan således være til hinder for opkrævning af gebyret, hvis gebyret er af en sådan størrelse, at det reelt afskærer personer fra at kunne udøve et familie- og privatliv, som er beskyttet af artikel 8. Der foretages dog hermed ikke en vurdering af den enkelte ansøgers og dennes families indkomst- og formueforhold set i forhold til gebyret.

Udlændingesservice foretager en screening af sagen, som indebærer en vurdering af, om sagens oplysninger umiddelbart tyder på, at hensynet til familiens enhed skal

bevirke, at ansøgningen skal tillades indgivet uden betaling af gebyr. Det kan f.eks. være oplysninger om, at herboende har opholdstilladelse som flygtning, og der ikke ud fra de foreliggende oplysninger er grundlag for at antage, at herboende kan tage ophold i ægtefællens hjemland. Endvidere kan det være tilfældet, hvis herboende har et særbarn i Danmark, som han eller hun har forældremyndighed over eller samværsret med i et vist og regelmæssigt omfang. Endelig kan det f.eks. være tilfældet, hvis herboende lider af alvorlig sygdom eller har et alvorligt handicap.

Der er ikke tale om en realitetsbehandling af ansøgningen, men derimod om en screening af sagen. Screeningen foretages på baggrund af de foreliggende oplysninger i sagen og vil således være baseret på de oplysninger, der fremgår af udlændingemyndighedernes registre, og de oplysninger, der er afgivet i forbindelse med ansøgningen. Ansøger og den herboende vejledes samtidig i ansøgningskemaet om at afgive de til brug for screeningen fornødne oplysninger.

Visse grupper af udlændinge er i medfør af associeringsaftalen mellem EF og Tyrkiet af 12. september 1963 tillige undtaget fra kravet om gebyrbetaling ved ægtefællesammenføring. Associeringsaftalen er senere suppleret med en tillægsprotokol (vedtaget i 1972) samt Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, som i 1980 blev vedtaget inden for rammerne af denne aftale. Det drejer sig om familiemedlemmer til en herboende tyrkisk statsborger, der er økonomisk aktiv som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder. Denne persongruppe er tilsvarende fritaget for gebyr ved forlængelse af deres opholdstilladelse og ved ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse. For en nærmere gennemgang af praksis afledt af associeringsaftalen henvises der til afsnit 2.4.2.3.

Hvis der allerede er indbetalt gebyr for indgivelsen af en ansøgning om ægtefællesammenføring, tilbagebetales gebyret i umiddelbar forlængelse af, at det konstateres, at gebyret ikke skulle være betalt. Der sker dog ikke tilbagebetaling af gebyret, hvis ansøgningen frafaldes, eller hvis ansøgningen af anden grund ikke længere har betydning for ansøger.

2.1.2. Udlændingelovens § 9, stk. 2 (Erklæring vedrørende uddannelse og integration samt indvandringsprøve)

2.1.2.1. Erklæring vedrørende uddannelse og integration

Ved lov nr. 402 af 1. juni 2005 blev det indført, at meddelelse af opholdstilladelse på baggrund af ægteskab er betinget af, at ansøgeren og den herboende

underskriver en erklæring om efter bedste evne at ville deltage aktivt i ansøgerens og eventuelle medfølgende udenlandske børns danskuddannelse og integration i det danske samfund, jf. udlændingelovens § 9, stk. 2, 1. pkt.

Bestemmelsen er indført for at bidrage til, at alle familiesammenførte deltager i danskuddannelse eller tilegner sig sproget på anden måde, og at alle fuldfører uddannelsen med aflæggelse af en afsluttende prøve.

Såfremt ansøgeren eller den herboende ikke vil underskrive erklæringen, vil ansøgeren blive meddelt afslag på opholdstilladelse. Det bemærkes, at erklæringen er en integreret del af ansøgningspakken til brug for ægtefællesammenføring, således at erklæringen betragtes som underskrevet ved underskrift af den samlede ansøgning.

Der kan være særlige tilfælde, hvor den udenlandske ægtefælle ikke behøver at underskrive den samlede ansøgning og dermed heller ikke erklæringen vedrørende uddannelse og integration. I det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention tilsiger det, vil en ansøger således kunne undtages fra kravet om at underskrive erklæringen vedrørende uddannelse og integration.

FN's Handicapkonvention definerer personer med handicap som personer, der har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som i samspil med forskellige barrierer kan hindre dem i fuldt og effektivt at deltage i samfundslivet på lige fod med andre.

Udlændinge, der som følge af handicap ikke er i stand til at underskrive ansøgningspakken og dermed heller ikke Erklæring vedrørende uddannelse og integration, vil i overensstemmelse med FN's Handicapkonvention ikke blive mødt med dette krav. Det vil kun være krav, som udlændingen grundet sit handicap ikke kan opfylde, der vil blive undtaget fra. Andre krav, som ikke relaterer sig til udlændingens handicap, vil skulle opfyldes, ligesom det gælder for andre udlændinge.

2.1.2.2. Indvandringsprøven

Indvandringsprøven blev indført som betingelse for ægtefællesammenføring ved lov nr. 379 af 25. april 2007. Indvandringsprøven blev ikke samtidig hermed sat i kraft. Det fremgår bl.a. af bemærkningerne til indvandringsprøven, jf. lovforslag nr. L 93 af 26. november 2006, at indvandringsprøven skal bestås, inden udlændingen indgiver ansøgning om ægtefællesammenføring, og at prøven som udgangspunkt skal aflægges i udlandet.

Ved lov nr. 400 af 21. april 2010 blev reglerne om indvandringsprøven ændret, således at ansøgere om ægtefællesammenføring først skal aflægge indvandrings-

prøven, når ansøgningen om opholdstilladelse er forhåndsgodkendt af Udlændingetjeneste, ligesom muligheden for at aflægge prøven i udlandet blev afskaffet.

Fra den 15. november 2010 skal en udlænding således bestå en indvandringsprøve for at kunne blive familiesammenført med sin ægtefælle i Danmark, jf. lov nr. 400 af 21. april 2010, jf. bekendtgørelse nr. 1250 af 4. november 2010 samt bekendtgørelse nr. 1251 af 4. november 2010.

For ansøgninger indgivet fra og med den 15. november 2010 gælder det, at hvis ægtefællerne opfylder de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring undtagen sikkerhedsstillelse, vil den udenlandske ægtefælle efter bestået indvandringsprøve modtage en tilkendegivelse om, at den pågældende opfylder betingelserne for en opholdstilladelse, såfremt den herboende stiller økonomisk sikkerhed.

Indvandringsprøven afholdes i Danmark.

2.1.2.2.1. Tidspunkt og frist for afholdelse af indvandringsprøven

Indvandringsprøven skal aflægges, når Udlændingetjeneste har vurderet, at de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring er opfyldt, dog bortset fra kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse.

Udlændinge, der i forvejen opholder sig lovligt i Danmark, f.eks. i kraft af et besøgsvisum, og som har indgivet ansøgning om ægtefællesammenføring, kan vælge at aflægge prøven, før Udlændingetjeneste har vurderet, at de øvrige betingelser er opfyldt. Det er udlændingens eget valg, om den pågældende vil aflægge prøven, inden Udlændingetjeneste har vurderet, om udlændingen er omfattet af kravet om bestået indvandringsprøve, og hvorvidt de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring er opfyldt, eller om den pågældende vil vente med at aflægge prøven, til Udlændingetjenestes afgørelse foreligger. Hvis udlændingen har valgt at aflægge prøven, og Udlændingetjeneste efterfølgende meddeler afslag på ægtefællesammenføring med henvisning til, at en anden betingelse ikke er opfyldt, eller Udlændingetjeneste har vurderet, at udlændingen ikke er omfattet af kravet om en bestået indvandringsprøve, vil udlændingen ikke få det betalte gebyr for prøveaflæggelsen tilbage.

Hvis udlændingen ikke har bestået prøven, inden Udlændingetjeneste vurderer, at de øvrige betingelser (bortset fra kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse) for ægtefællesammenføring er opfyldt, og der er grundlag for at udstede et eventuelt nødvendigt visum, kan udlændingen indrejse i Danmark for at aflægge prøven.

Indvandringsprøven skal være bestået inden for en bestemt frist.

Når udlændingen har bestået indvandringsprøven, og kravet om sikkerhedsstilling, jf. udlændingelovens § 9, stk. 4, er opfyldt, skal udlændingen og den herboende på tro og love erklære, at betingelserne for ægtefællesammenføring fortsat er opfyldt.

Hvis en udlænding har afgivet forkerte oplysninger i en tro og love-erklæring, vil den pågældende kunne ifalde strafansvar, jf. straffelovens § 161. En ansøger, der har opnået sin opholdstilladelse på baggrund af urigtige oplysninger eller svig, vil tillige kunne få sin opholdstilladelse inddraget, jf. udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, og § 19, stk. 2, nr. 1.

Udlændinge, der søger om ægtefællesammenføring fra udlandet, vil normalt efter udlændingelovens § 4 a, stk. 2, få meddelt et visum til Danmark af kortere varighed (normalt 4 uger), hvorefter Udlændingesservice, når udlændingen er indrejst, vil oplyse udlændingen om dennes frist for at aflægge og bestå indvandringsprøven og samtidig tillade, at udlændingen opholder sig her i landet under færdigbehandlingen af ægtefællesammenføringssagen. Det sikres herved, at fristen for at aflægge prøven løber fra udlændingens indrejse i Danmark og ikke fra datoen for visummets gyldighed, hvor udlændingen kan befinde sig uden for Danmark.

Det bemærkes, at det ved at fastsætte en kort gyldighedsperiode for visummet sikres, at udlændingen retter henvendelse til Udlændingesservice straks efter indrejsen i Danmark for at sikre sig bevis for processuelt ophold.

Der fastsættes dernæst en frist på 3 måneder, regnet fra indrejsen, for beståelse af indvandringsprøven. Dermed sikres det, at udlændinge, der ikke består prøven inden for fristen på 3 måneder – der svarer til den almindelige gyldighedsperiode for et visum – skal udrejse, idet Udlændingesservice i sådanne tilfælde vil meddele afslag på ægtefællesammenføring og i den forbindelse fastsætte en udrejsefrist.

Udlændingen skal senest gøre sidste forsøg på at bestå indvandringsprøven 75 dage efter indrejsen. De af Udlændingesservice udpegede censorer kan dermed nå at bedømme den aflagte prøve inden for 3 måneders-fristen. Udlændingesservice vejleder i forbindelse med fastsættelse af fristen på 3 måneder ansøgere om, hvornår det vil være hensigtsmæssigt at tage prøven, hvis der skal være mulighed for prøvetagning mere end én gang inden for de 3 måneder, samt om de risici, der er forbundet med at aflægge prøven kort tid før fristens udløb, således at det ikke – ved et evt. negativt resultat – vil være muligt at aflægge prøven på ny.

Hvis Udlændingesservice ved udløbet af fristen for at bestå indvandringsprøven ikke har modtaget underretning fra de af Udlændingesservice udpegede censorer om, at udlændingen har bestået prøven, vil Udlændingesservice således normalt meddele afslag på ægtefællesammenføring og i den forbindelse fastsætte en udrejsefrist, jf. udlændingelovens § 33, hvorefter udlændingen skal udrejse.

Fristen for at bestå indvandringsprøven kan kun forlænges, hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder. Der skal som altovervejende hovedregel være tale om omstændigheder, der ikke skyldes udlændingens forhold, men forhold hos myndighederne eller prøveafholdelsesstedet, såsom at udlændingen ikke har kunnet få en tid til at aflægge prøven inden for rimelig tid, eller at bedømmelsen af prøven er trukket ud. Ganske særlige omstændigheder vil endvidere undtagelsesvist kunne foreligge, hvis udlændingen kan dokumentere, at udlændingen ikke har kunnet nå at bestå prøven på grund af en længere sygdomsperiode eller andre helt ekstraordinære omstændigheder.

2.1.2.2.2. Prøvens indhold og beståelse heraf

Indvandringsprøven er en mundtlig prøve og består af to dele: En sprogprøve i det danske sprog og en vidensprøve om Danmark og det danske samfund. De to prøver tages i forlængelse af hinanden, og man skal bestå begge prøver for at bestå indvandringsprøven.

Der skal besvares 70 spørgsmål i alt: 40 spørgsmål, som tester danske sprogkunderskaber, og 30 spørgsmål om det danske samfund. For at bestå prøven skal der være svaret rigtigt på mindst 28 spørgsmål i sprogprøven og 21 spørgsmål i vidensprøven.

Niveauet i sprogprøvedelen er på A1-minus. En udlænding på A1-minus niveau forventes at kunne indgå i mundtlig en- eller tovejskommunikation ved anvendelse af et yderst enkelt sprog samt i nogle få og meget almindelige dagligdags situationer, hvor personen på forhånd kender indhold og kontekst. Udlændingen vil f.eks. kunne præsentere sig selv ganske kort og indgå i helt enkelt kommunikation om f.eks. alder og nationalitet samt udveksle få dagligdags hilsner.

Udlændingen vil have et meget begrænset sprog og forventes ikke at kunne holde en samtale i gang, jf. bekendtgørelse nr. 831 af 24. juni 2010 om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Vidensprøven indeholder bl.a. spørgsmål om danske normer, værdier og grundlæggende rettigheder, f.eks. de demokratiske principper, det enkelte menneskes frihed og personlige integritet, ligestilling mellem kønnene, tros- og ytringsfrihed samt om mere praktiske og kon-

krete forhold, f.eks. forbud mod omskæring, forbud mod tvangsægteskaber, forældreansvar over for børn, uddannelse, sundhed, arbejde, skat m.v. Prøven foregår på dansk.

Udlændingesservice træffer den formelle afgørelse om, hvorvidt prøven er bestået. Dette sker på baggrund af bedømmelse fra beskikkede censorer.

Udlændingesservices afgørelser kan påklages til Integrationsministeriet, medmindre andet er bestemt, jf. udlændingelovens § 46, stk. 2. Udlændingesservices afgørelser om, hvorvidt udlændingen har bestået indvandringsprøven, kan således efter udlændingelovens almindelige ordning påklages til Integrationsministeriet.

2.1.2.2.3. *Gebyr for indvandringsprøven*

Driften af og administrationen af indvandringsprøven er gebyrfinansieret.

Gebyret går til at dække personaleudgifter og øvrige løbende driftsudgifter, administration og vedligeholdelse af de nødvendige faciliteter i Udlændingesservice.

Gebyret for prøven er fastsat ud fra et skøn over de samlede udgifter til afholdelse af prøven, hvilket omfatter udgifter til prøveafholder, betaling af censorer, andre udgifter til censorer, betalingsadministration, it-licenser og udgifter til it-support. I opgørelsen af omkostningerne indgår desuden afledte sagsbehandlingsudgifter, herunder Udlændingesservices omkostninger i forbindelse med prøven og Integrationsministeriets klagesagsbehandling. Gebyret er fastlagt ud fra et treårigt skøn over udgifter og antal tilmeldte og er fastsat i bekendtgørelse nr. 1251 af 4. november 2010.

2.1.2.2.4. *Dispensationsmulighed*

Der kan være særlige tilfælde, hvor man ikke behøver at bestå indvandringsprøven for at få ægtefællesammenføring.

Kravet om bestået indvandringsprøve stilles ikke, hvis det ud fra udlændingens kvalifikationer er helt åbenbart, at udlændingen allerede har et grundlæggende kendskab til det danske sprog og det danske samfund. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor udlændingen i en længere årrække har opholdt sig i Danmark i kraft af et andet opholdsgrundlag og taget en videregående uddannelse i Danmark. Der kan således dispenseres fra kravet om bestået indvandringsprøve, hvis udlændingen har haft opholdstilladelse i Danmark i mindst 5 år og har sådanne dansk kundskaber, som er tilstrækkelige til at opfylde danskprøvekravet i forbindelse med meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, dvs. hvis udlændingen

kan dokumentere at besidde dansk kundskaber svarende til Prøve i Dansk 2.

I det omfang Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention og EMRK, tilsiger det, vil en ansøger endvidere kunne undtages fra kravet om bestået indvandringsprøve.

Udlændinge, der som følge af handicap ikke er i stand til at bestå indvandringsprøven, vil i overensstemmelse med FN's Handicapkonvention ikke blive mødt med dette krav. Det vil kun være krav, som udlændingen grundet sit handicap ikke kan opfylde, der vil blive undtaget fra. Andre krav, som ikke relaterer sig til udlændingens handicap, vil skulle opfyldes, ligesom det gælder for andre udlændinge.

Der kan endvidere dispenseres fra kravet om bestået indvandringsprøve i tilfælde, hvor ægtefællerne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold. Som eksempel herpå kan nævnes en herboende person med opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus, som er gift med en person fra sit hjemland, og som ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse, dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Der vil også kunne være pligt til at tillade familiesammenføring, uagtet de almindelige betingelser herfor ikke er opfyldt, hvis den herboende har forældremyndighed eller samværsret over mindreårige særbørn bosiddende i Danmark. Tidligere blev udøvelsen af samværsretten vurderet efter, om der blev udøvet såkaldt normalsamvær, og hvor normalsamvær ifølge oplysninger fra Familiestyrelsen (tidl. Civilretsdirektoratet) typisk var hver anden weekend fra fredag eftermiddag til søndag eftermiddag eller et omfang svarende hertil samt typisk én hverdag hver anden uge. For helt små børn var samværet dog af kortere varighed.

Ved vedtagelsen af forældreansvarsloven, jf. lov nr. 499 af 6. juni 2007, som har erstattet den tidligere gældende lov om forældremyndighed og samvær, jf. lovbekendtgørelse nr. 39 af 15. januar 2007, blev begrebet »normalsamvær« ophævet. Forældreansvarsloven trådte i kraft den 1. oktober 2007. Familiestyrelsen har i forbindelse med forældreansvarsloven udstedt vejledning nr. 9860 af 6. september 2007 om samvær. Der kan herefter ikke fastsættes nærmere definerede retningslinjer for, hvornår omfanget og karakteren af et samvær kan anses for normalt eller sædvanligt, ej heller i forhold til barnets alder.

Udlændingemyndighederne skal derfor i praksis vurdere, om det faktisk udøvede samvær har en sådan karakter og omfang, at det må anses for stridende med artikel 8 i EMRK, såfremt den herboende henvises til at udøve sit familieliv med ansøger i ansøgers hjemland og derfra udøve sin ret til samvær med et særbarn i Danmark.

I relation til herboende børn skal udlændingemyndighederne således altid foretage en konkret vurdering af, om hensynet til mindreårige børn bosiddende her i landet medfører, at ægtefællesammenføring skal tillades, selv om de almindelige betingelser for ægtefællesammenføring ikke er opfyldt.

Såfremt der er tale om den herboendes og ansøgers fællesbørn, er det som udgangspunkt afgørende, om børnene kan antages at have opnået en stærk selvstændig tilknytning til Danmark. Her vil der særligt blive lagt vægt på børnenes alder, på varigheden af børnenes faste ophold her i landet og på, om børnene er velintegrerede i det danske samfund, herunder om børnene gennem en længere periode har gået i dansk vuggestue, børnehave, folkeskole el. lign. og derved har opnået en sproglig tilknytning her til landet.

I praksis er det antaget, at de almindelige betingelser for ægtefællesammenføring som udgangspunkt kan fraviges, når den herboendes og ansøgers fællesbørn har opholdt sig i Danmark i en samlet periode på ca. 6-7 år, og børnene i denne periode er blevet velintegrerede i det danske samfund og har opnået sproglig tilknytning her til landet.

Herudover vil en henvisning af et ægtepar til at leve som familie i et andet land i helt særlige øvrige tilfælde kunne virke så belastende for det herboende familiedlem, at dette vil kunne sammenlignes med et indgreb i retten til et familieliv i strid med EMRK, såfremt familiesammenføring ikke tillades. Dette kunne f.eks. være i tilfælde, hvor den herboende lider af alvorlig sygdom, og hvor det må anses for sandsynliggjort, at herboendes tilstand eller livsvilkår vil blive mærkbart forværret, såfremt familielivet skal udøves i ansøgers hjemland. Generelle dårligere økonomiske og sociale vilkår i ansøgers hjemland kan ikke i sig selv føre til, at der meddeles opholdstilladelse, herunder f.eks. at der ikke er samme frie adgang til hospitaler og behandlingstilbud som i Danmark, eller at behandling er forbundet med økonomiske udgifter.

2.1.2.2.5. Særligt vedrørende tyrkiske statsborgere

Tyrkiet og EU indgik i 1963 en associeringsaftale, der blandt andet skulle give visse rettigheder til tyrkiske statsborgere, der var arbejdstagere eller på anden måde

økonomisk aktive i et EU-land. EU-domstolen har siden i en række domme fortolket aftalen.

EU-domstolen har i sagerne T. Sahin (dom af 17. september 2009, C-242/06) og Kommissionen mod Nederlandene (dom af 29. april 2010, C-92/07) taget stilling til spørgsmålet om, hvorvidt pålæggelse af gebyrbetaling for tyrkiske statsborgere var i overensstemmelse med associeringsaftalen.

Udlændingemyndighederne har ud fra disse domme vurderet, at kravet om indvandringsprøve og betaling af gebyr herfor ikke kunne stilles over for udlændinge, der søger om familiesammenføring med en herboende tyrkisk statsborger, der er økonomisk aktiv som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder. Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4.2.3. om en ny fortolkning baseret på ny retspraksis, hvorefter udlændinge, der søger familiesammenføring med en herboende tyrkisk statsborger, fremover vil være undtaget fra gebyrkravet, men ikke for indvandringsprøven.

2.1.3. Udlændingelovens § 9, stk. 3 (Forsørgelse)

Efter § 9, stk. 3, 1. pkt., skal opholdstilladelse til en udenlandsk samlever betinges af, at den herboende påtager sig at forsørge ansøgeren. Forsørgelsespligten mellem ægtefæller følger af § 3 i lov om ægteskabets retsvirkninger og samme forsørgelsespligt udledes heraf i § 2 i lov om aktiv socialpolitik samt integrationslovens § 25, stk. 3. Tilsvarende gælder for registrerede partnere.

Bestemmelsen i § 9, stk. 3, blev revideret i 2007 i forbindelse med indførelse af en selvbetjeningsmodel, der indebar en omlægning af procedurene ved sagsbehandlingen, hvorefter ansøgerne selv i langt højere grad skulle bidrage til sagens oplysning med kortere sagsbehandlingstider til følge.

Efter § 9, stk. 3, 2. pkt., kan meddelelse af opholdstilladelse, såfremt særlige grunde taler herfor betinges af, at den herboende dokumenterer at kunne forsørge ansøgeren.

Bestemmelsen anvendes kun helt undtagelsesvist og kun, hvis det er klart, at den herboende ikke kan forsørge ansøgeren, således at familien vil være henvist til at søge offentlig hjælp til forsørgelse.

Normalt vil kravet om, at den herboende skal kunne forsørge ansøgeren anses for opfyldt, hvis den herboende ikke har fået offentlig hjælp efter integrationsloven eller efter lov om aktiv socialpolitik (f.eks. kontanthjælp eller starthjælp) i en periode på 3 år forud for afgørelsen om ægtefællesammenføring.

Kravet stilles uafhængigt af kravet om sikkerhedsstillelse i udlændingelovens § 9, stk. 4.

2.1.4. Udlændingelovens § 9, stk. 4 (Økonomisk sikkerhedsstillelse)

Den herboende skal stille økonomisk sikkerhed i forbindelse med ægtefællesammenføring. Ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 blev dette beløb fastsat til 50.000 kr. med en årlig pristalsregulering.

Det angivne beløb på 50.000 kr. er således ved loven fastsat i 2002-niveau, således at det fra og med 1. januar 2003 én gang årligt er blevet reguleret efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om satsreguleringsprocent. Det nugældende krav om økonomisk sikkerhedsstillelse er i 2011-niveau på 63.413,39 kr.

Den økonomiske sikkerhed kan stilles i form af enten en anfordringsgaranti eller en deponeringskonto, jf. bekendtgørelse nr. 1405 af 30. november 2010. En anfordringsgaranti er en garanti, som den herboendes pengeinstitut stiller over for kommunalbestyrelsen i den herboendes bopælskommune. En deponeringskonto er en konto i et pengeinstitut, som den herboende indsætter beløbet på, og som kommunalbestyrelsen i den pågældendes bopælskommune har pant i. Det er således kun kommunen, der har adgang til kontoen. Hvis kommunen har haft udgifter til f.eks. starthjælp eller kontanthjælp til den udenlandske ægtefælle, vil kommunen således kræve udgifterne dækket af henholdsvis den stillede garanti eller konto. Den økonomiske sikkerhedsstillelse stilles i dag for 4 år. Hvis udlændingen ikke efter 4 år opnår tidsbegrænset opholdstilladelse, skal sikkerhedsstilleren stille en ny sikkerhed eller forlænge den allerede eksisterende sikkerhed svarende til den periode, hvori udlændingen får forlænget sin opholdstilladelse.

Sikkerhedsstillelsen kan nedsættes, hvis ansøger består en danskprøve mindst svarende til det niveau, som ansøgeren har været indplaceret på.

Kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse stilles først, når Udlændingetjenesten har konstateret, at samtlige de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring er opfyldt.

Det fremgår af bemærkningerne til lov nr. 365 af 6. juni 2002, at der som udgangspunkt skal stilles krav om økonomisk sikkerhedsstillelse i alle tilfælde af ægtefællesammenføring, og at der kun vil kunne undtages fra kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse i de tilfælde, hvor ægtefællesammenføring skal tillades som følge af Danmarks internationale forpligtelser.

Der kan således kun helt undtagelsesvist være ganske særlige grunde, der afgørende taler for, at der ikke skal stilles krav om sikkerhedsstillelse. Det vil navnlig være tilfældet, hvis ægtefællerne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold.

Som eksempel herpå kan nævnes en herboende person med opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus, som er gift med en person fra sit hjemland, og som ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse, dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Der henvises herved til afsnit 2.1.2.2.4.

2.1.5. Udlændingelovens § 9, stk. 5 (Modtagelse af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven)

Det følger af betingelsen i § 9, stk. 5, at opholdstilladelse ved ægtefællesammenføring, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, skal betinges af, at den herboende i 3 år forud for afgørelsen om opholdstilladelse ikke har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven. Det omfatter dog ikke hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor.

Den nuværende affattelse af betingelsen blev indsat ved lov nr. 572 af 31. maj 2010. Betingelsen om, at den herboende ikke må have modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven i en periode på 3 år forud for afgørelsestidspunktet, gælder uafhængigt af, om der i øvrigt stilles krav til den herboende om at kunne godtgøre sin forsørgelsesevne, jf. § 9, stk. 3.

Som eksempler på ydelser, der må sidestilles med eller træder i stedet for løn eller pension, kan nævnes ledighedsydelse udbetalt til personer, der opfylder betingelserne for at modtage fleksydelse med henblik på en tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, og ledighedsydelse til ansatte i fleksjob i forbindelse med afholdelse af ferie.

Som yderligere eksempel på en ydelse, der må sidestilles med pension, kan nævnes det tillæg, som kan udbetales til brøk-førtidspensionister efter lov om aktiv socialpolitik § 27 a, jf. lovbekendtgørelse nr. 709 af 13. august 2003, som senest er bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 946 af 1. oktober 2009.

Revalideringsydelse efter lov om aktiv socialpolitik anses derimod ikke som ydelse, der kan sidestilles med eller træder i stedet for løn eller pension. Modtagelse af revalideringsydelse inden for de seneste 3 år forud for afgørelsestidspunktet er således en hindring for opfyldelse af kravet i § 9, stk. 5.

Det kan forekomme, at ydelser, som er begrundet i et enkeltstående tilfælde, udbetales flere gange. Udlæn-

dingemyndighederne foretager i sådanne tilfælde en vurdering af, hvorvidt hjælpen kan anses som enkeltstående ydelser. Der lægges herved afgørende vægt på, om hjælpen er udbetalt over en kort periode.

I praksis er betingelsen endvidere blevet fraveget, hvor de kommunale myndigheder selv har tilkendegivet at have givet herboende og ansøger forkert eller misvisende rådgivning om konsekvenserne af modtagelse af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven, samt i enkelte sager, hvor sagens faktiske omstændigheder har indikeret, at herboende og ansøger havde modtaget forkert eller misvisende vejledning fra de kommunale myndigheder trods manglende tilkendegivelse herom fra de pågældende myndigheder.

For en nærmere beskrivelse af, hvornår betingelsen kan fraviges, henvises til afsnit 2.1.4.

Desuden kan Danmarks forpligtelse til at beskytte kvinders rettigheder, jf. CEDAW-konventionen, se afsnit 2.5, føre til, at kravet om ikke at have modtaget bestemte typer af offentlig hjælp i 3 år forud for ansøgningen fraviges. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis behovet for hjælp er opstået som følge af, at den herboende er gået på barselsorlov fra et job, som den pågældende efter endt barsel skal vende tilbage til, og under barslen modtog hjælp til forsørgelse.

2.1.6. Udlændingelovens § 9, stk. 6 (Boligkrav)

Efter § 9, stk. 6, skal opholdstilladelse, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, betinges af, at den herboende godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse.

Udlændingelovens § 9, stk. 6, svarer til en tidligere gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 11.

Det fremgår af bemærkningerne til den tidligere gældende § 9, stk. 11, (lovforslag nr. L 208 fremsat den 29. februar 2000, s. 12), at boligkravet ikke vil blive stillet, hvis der er tale om en herboende flygtning, der er gift med en person fra sit hjemland, og som ikke kan tage til hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse. Forekommer det i øvrigt urimeligt, f.eks. på grund af alvorlig sygdom eller alvorligt handicap hos den herboende, skal boligkravet ikke stilles. Boligkravet skal endvidere ikke stilles, hvis den herboende som følge af manglende opfyldelse af boligkravet henvises til at etablere familielivet i et andet land, hvorved den pågældende reelt afskæres fra samvær med egne børn her i landet. Boligkravet skal ligeledes ikke stilles, hvis den herboende som følge af manglende opfyldelse af boligkravet henvises til at tage ophold i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøge-

ren at indrejse og tage ophold. Der henvises til bemærkningerne til 2.1.3. og 2.1.4.

Det fremgår af bemærkningerne til lov nr. 365 af 6. juni 2002, side 54, at bestemmelsen forudsættes anvendt i overensstemmelse med gældende praksis.

De nærmere regler om, hvornår det kan anses for godtgjort, at den herboende råder over sin egen bolig af rimelig størrelse, er fastsat i Integrationsministeriets bekendtgørelse nr. 814 af 20. juni 2004, som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 123 af 21. januar 2009, om opfyldelse af boligkravet i udlændingelovens § 9, stk. 6, stk. 12, 2. pkt., og stk. 17, 2. pkt., og om kommunalbestyrelsens udtalelse efter udlændingelovens § 9, stk. 24.

Efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1, 1. pkt., anses herboende for at råde over sin egen bolig, når herboende som ejer, andels- eller anpartshaver lejer eller på anden lignende måde råder over brugsretten til en bolig eller en del af en bolig.

Særligt vedrørende andelsboliger fremgår det af bekendtgørelsens § 6, stk. 2, at »referencen anses for at råde over sin egen bolig, når referencen som lejer af en andelsbolig råder over brugsretten til en bolig eller en del af en bolig, såfremt den pågældende kan dokumentere, at lejemålet er tidsubegrænset, og at et lejemål af en sådan karakter ikke strider mod andelsboligforeningens vedtægter«.

Fremleje af en lejet andels- eller anpartslejlighed opfylder derimod ikke boligkravet, jf. det generelle princip i bekendtgørelsens § 6, stk. 3, hvoraf det fremgår, at betingelsen i stk. 1, 1. pkt., ikke anses for opfyldt, hvis herboende råder over en lejebolig eller en del af en lejebolig ved en fremleje- eller låneaftale.

Efter bekendtgørelsens § 4, stk. 1, anses boligkravet for opfyldt, når herboende godtgør, at vedkommende senest 3 måneder efter tidspunktet for ansøgerens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse vil råde over sin egen bolig af rimelig størrelse i mindst 3 år fra tidspunktet for ansøgerens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse.

Har herboende en tidsbegrænset råden over en bolig af rimelig størrelse, der ophører inden 3 år efter tidspunktet for ansøgerens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse, skal herboende godtgøre, at vedkommende vil råde over en eller flere boliger af rimelig størrelse efter ophøret af den tidsbegrænsede råden og frem til det tidspunkt, hvor der er forløbet 3 år fra tidspunktet for ansøgerens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 5.

Der har vist sig en række tilfælde, hvor en herboende som følge af et udlandsophold som oftest ikke kan godtgøre, at pågældende råder over egen bolig af rimelig

størrelse i Danmark senest 3 måneder efter ansøgningens indgivelse, jf. bekendtgørelsen § 4, stk. 1. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor den herboende efter udstationering eller studieophold i udlandet, hvor den pågældende dér har indgået ægteskab med en udenlandsk statsborger, ønsker at tage ophold i Danmark sammen med ægtefællen, samt i tilfælde, hvor den herboende indrejser i Danmark umiddelbart før, den udenlandske ægtefælle indgiver ansøgning om opholdstilladelse.

I sådanne tilfælde, hvor den herboende for nylig er vendt tilbage til Danmark efter at have boet i udlandet i en længere periode eller ønsker at vende tilbage, kan Udlændingesservice derfor udskyde tidspunktet for, hvornår den herboende skal kunne opfylde boligkravet, med op til 6 måneder efter, at den udenlandske ægtefælle har fået opholdstilladelse, jf. boligkravs bekendtgørelsen § 4, stk. 3.

2.1.7. Udlændingelovens § 9, stk. 7 (Tilknytningskrav)

Det er et krav for at opnå ægtefællesammenføring, at parrets samlede tilknytning til Danmark er større end parrets samlede tilknytning til et andet land, jf. herved udlændingelovens § 9, stk. 7. Tilknytningskravet gælder som udgangspunkt for alle herboende, herunder også personer med dansk indfødsret.

Ved lov nr. 1204 af 27. december 2003 blev tilknytningskravet justeret, således at en herboende, der har haft dansk indfødsret i 28 år eller en udlænding, der er født og opvokset her i landet eller er kommet hertil som mindre barn og endvidere har boet her i landet i 28 år, ikke skal opfylde tilknytningskravet.

Ved afgørelsen af, om parret opfylder tilknytningskravet, foretages en samlet vurdering og afvejning på grundlag af alle foreliggende omstændigheder i den enkelte sag.

Tilknytningskravet administreres med udgangspunkt i Integrationsministeriets notat af 1. december 2005 om anvendelse af tilknytningskravet ved ægtefællesammenføring, jf. udlændingelovens § 9, stk. 7, hvor de forskellige elementer, der kan indgå i tilknytningsvurderingen, er beskrevet. Notatet er sendt til Udvalget for Udlændinge og Integrationspolitik den 5. december 2005 (alm. del – bilag 53, folketingsåret 2005-06). Notatet er endvidere tilgængeligt på www.nyidanmark.dk.

Ved tilknytningsvurderingen ses der bl.a. på varigheden og karakteren af ægtefællernes ophold i de respektive lande. I notatet henvises der herom blandt andet direkte til bemærkninger til lov nr. 365 af 6. juni 2002, hvoraf fremgår:

»Ved afvejningen skal der bl.a. lægges vægt på *længden og karakteren af ægtefællernes ophold* i de respek-

tive lande, herunder på hvor de har haft deres opvækst, og hvor de har gået i skole. Det vil således skulle tillægges betydning, om f.eks. den herboende person har haft en stor del af sin opvækst i det land, hvorfra ægtefællen kommer, herunder om den pågældende har gået i skole i landet m.v. Langvarige eller hyppige ferieophold i ægtefællens hjemland vil tillige skulle indgå i vurderingen af tilknytningen til de respektive lande. Det vil dog ikke være afgørende for tilknytningsvurderingen, hvis f.eks. den herboende person alene har haft et korterevarende ferie- eller skoleophold i ægtefællens hjemland. Det vil heller ikke i sig selv være afgørende, hvis f.eks. den tilkommende ægtefælle alene i kraft af sin højere alder har boet flere år i sit hjemland, end den herboende ægtefælle har boet her i Danmark.

Ved vurderingen af den herboendes ophold i ægtefælens hjemland skal der tages hensyn til, om opholdet skyldes en arbejdsmæssig udstationering i forbindelse med ansættelse hos de danske myndigheder, internationale organisationer o.l. eller hos en dansk virksomhed. Er dette tilfældet, indgår opholdet i ægtefællens hjemland ikke med samme vægt i afvejningen, som hvis der er tale om et ophold, der ikke har en sådan begrundelse.«

I forhold til den herboendes tilknytning fremgår det blandt andet, at hvis den herboende er født i Danmark eller er kommet hertil som barn og derfor har haft sin opvækst og skolegang i Danmark, må den pågældende som udgangspunkt antages at have opnået en væsentlig tilknytning til det danske samfund.

Dette udgangspunkt svækkes dog betydeligt, hvis den pågældende er kommet til Danmark som 12-13-årig eller senere. Hvis den herboende er født og opvokset i et andet land (hjemlandet), kræves der derfor et længerevarende ophold her i landet for, at den herboende kan anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark. Efter praksis skal den pågældende have haft ophold med opholdstilladelse i ca. 12 år, for at opholdet kan anses for længerevarende, forudsat den pågældende har gjort en indsats for at blive integreret i det danske samfund.

Varigheden af den herboendes ophold i Danmark regnes fra tidspunktet for, hvornår den herboende blev meddelt opholdstilladelse. Et eventuelt forudgående processuelt ophold, mens ansøgningen om opholdstilladelse blev vurderet, indgår som udgangspunkt ikke med samme vægt.

Hvis den herboende ikke taler dansk eller har gjort en indsats for at integrere sig i det danske samfund, kan den herboendes tilknytning til landet – uanset varigheden af den herboendes ophold – som udgangspunkt ikke anses for væsentlig. Tilsvarende vil udgangspunktet om den herboendes væsentlige tilknytning ligeledes kunne fra-

viges, hvis den herboende har indgået ægteskab og været gift med ansøgeren i en længere periode, hvor ansøgeren fortsat har opholdt sig i sit hjemland forud for ansøgningen om ægtefællesammenføring i Danmark, og hvor ægtefællerne således har truffet et valg om, at familielivet fortsat skal have udgangspunkt i ansøgers hjemland.

Efter gældende praksis kan forhold som den herboendes uddannelse og arbejde forkorte kravet til varigheden af den herboendes ophold.

Har den herboende haft mindst 7-8 års fast arbejdsmarkedstilknytning – uanset beskæftigelsens karakter – vil dette være et moment, som taler for at anse den herboende for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark før 12 års ophold.

Har den herboende gennem mindst 4-5 år haft en fast integrationsfremmende arbejdsmarkedstilknytning, dvs. beskæftigelse, som indebærer en væsentlig kontakt og kommunikation på dansk med kollegaer og f.eks. kunder, vil dette ligeledes være et moment, der taler for, at den herboende anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til landet før 12 års ophold. Karakteren af en sådan arbejdsmarkedstilknytning adskiller sig således fra den type beskæftigelse, som efter 7-8 års fast arbejdsmarkedstilknytning kan føre til fravigelse af udgangspunktet om mindst 12 års ophold. Efter praksis stilles således højere krav til indholdet og karakteren af den kommunikation, der foregår på dansk til f.eks. kollegaer og kunder for, at det kan føre til, at den herboende allerede efter 4-5 års beskæftigelse skal kunne anses for at have den største tilknytning til Danmark.

Ved vurderingen af, om den herboendes arbejdsmarkedstilknytning kan føre til, at den pågældende før 12 års ophold med opholdstilladelse i Danmark kan anses for at have opnået en væsentlig tilknytning, lægges der således vægt på, om det pågældende arbejde er særligt egnet til at medvirke til den herboendes integration i Danmark. Det indgår efter praksis i vurderingen, om arbejdsmarkedstilknytningen har været fuldtidsbeskæftigelse og uafbrudt gennem årene, og/eller det har været en arbejdsmarkedstilknytning præget af kortvarige ansættelser hos skiftende arbejdsgivere. Eksempelvis vil deltidsarbejde med ufaglært arbejde igennem 7-8 år således ikke i sig selv kunne medføre, at den herboende kan anses for at have opnået en væsentlig tilknytning til Danmark.

Hvis den herboende har gennemført en erhvervskompetencegivende fuldtidsuddannelse og siden afslutningen af uddannelsen kontinuerligt har været i beskæftigelse i en længere periode inden for faget, vil dette tilsvarende kunne slække på kravene til varigheden af den herboendes ophold i Danmark. Det vil endvidere

med en vis vægt kunne indgå, hvis den herboende har gennemført eller gennem længere tid har fulgt og fortsat er indskrevet på/følger en længerevarende erhvervskompetencegivende uddannelse.

Herudover ses der bl.a. på ægtefællernes familiemæssige tilknytning til Danmark og til ansøgerens hjemland. Efter praksis vil det med betydelig vægt tale imod at anse tilknytningskravet for opfyldt, hvis den herboende og ansøgeren tidligere har været gift eller levet sammen – haft et oprindeligt familieliv – i deres fælles hjemland inden herboendes indrejse i Danmark, og parret senere indgiver ansøgning om ægtefællesammenføring her i landet på baggrund af (et nyt) ægteskab indgået efter den herboendes indrejse i Danmark. Det vil også være tilfældet, uanset at den herboende f.eks. har haft opholdstilladelse i Danmark i over 12 år og haft arbejdsmarkedstilknytning, da indgåelsen af et ægteskab på ny med den tidligere ægtefælle/samlever indikerer en væsentlig tilknytning til ansøgeren og hjemlandet.

I forhold til ægtefællernes familiemæssige tilknytning til ansøgers hjemland indgår det også som moment, hvis ægtefællerne i forvejen er beslægtede med hinanden. Et slægtskab med ansøger peger således i retning af, at herboende kulturelt og familiemæssigt har en stærk tilknytning til ansøgers hjemland

Ud over ægtefællernes respektive familiemæssige tilknytning til Danmark og til ansøgers hjemland vil deres sproglige færdigheder også indgå i vurderingen af, om tilknytningskravet kan anses for opfyldt. Det vil således indgå, om den herboende taler dansk, herunder vil særlige gode danskkundskaber som udgangspunkt indgå med større vægt i vurderingen end danskkundskaber på almindeligt samtaleniveau. Det vil tilsvarende indgå i vurderingen, om ansøgeren taler dansk f.eks. som følge af et tidligere ophold. Det indgår endvidere i vurderingen, hvorvidt ægtefællerne kommunikerer sammen på et fælles modersmål.

Uanset hvor stærk tilknytning den herboende måtte have til Danmark, vil tilknytningskravet efter praksis alene blive anset for opfyldt, hvis ansøger ligeledes har en vis selvstændig tilknytning til Danmark, f.eks. i form af (et enkelt) visumophold. Tilknytningskravet vil som det altovervejende udgangspunkt ikke kunne anses for opfyldt, hvis en ansøger aldrig har været i Danmark, f.eks. uanset at ansøgeren foruden sin ægtefælle også måtte have andre familiemedlemmer i Danmark.

Hvis den herboende og ansøger ikke har samme oprindelige hjemland, vil dette også indgå i tilknytningsvurderingen. Det fremgår af bemærkningerne til lov nr. 365 af 6. juni 2002, at »[h]ar begge ægtefæller et andet hjemland end Danmark, men er der ikke tale om det

samme hjemland, vil den herboendes tilknytning til Danmark ofte kunne være tilstrækkelig til, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark må anses for større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land. Dette vil dog efter en konkret vurdering ikke være tilfældet, hvis den herboende har personlig og/eller kulturel tilknytning til det land, hvortil ansøgeren har overvejende tilknytning, eller hvis den herboende kun har opholdt sig i Danmark i forholdsvis få år.«

Tilknytningskravet kan fraviges, hvis ganske særlige grunde taler derfor, herunder hvis et afslag vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, navnlig artikel 8 i EMRK. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis ægtefællerne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold. Som eksempel kan nævnes, at den herboende har opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus og ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse, dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Efter praksis gælder dette både, hvor ægteskabet er indgået inden og efter den herboendes udrejse af hjemlandet.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne til lov nr. 365 af 6. juni 2002, at »ganske særlige grunde, der taler for at tillade ægtefællesammenføring, selvom ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark ikke er større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land, vil endvidere kunne foreligge, hvis det på grund af høj alder, alvorlig sygdom eller alvorligt handicap vil være humanitært uforsvarligt at henvise den herboende ægtefælle til at tage ophold i et andet land, hvor den pågældende ikke kan tilbydes pasnings- eller behandlingsmuligheder«.

Ganske særlige grunde vil endvidere efter praksis kunne foreligge, hvis den herboende har forældremyndighed eller samværsret over mindreårige særbørn bosiddende i Danmark. For nærmere gennemgang heraf henvises der til afsnit 2.1.2.2.4.

Det indgår dog som et moment i afvejningen, hvis fællesbørnenes forældre – herboende og ansøger – fortsat må antages at have den væsentligste tilknytning til ansøgers hjemland, uanset længden af den herboendes ophold i Danmark, herunder når ansøger og herboende har haft et oprindeligt familieliv i ansøgers hjemland forud for herboendes indrejse. I sådanne tilfælde har forældrene således på deres børns vegne bevidst valgt at lade børnene fortsætte deres opvækst i Danmark uden ansøger uanset herboendes fortsatte stærke tilknytning til ansøgers hjemland, og dermed også at fællesbørnene som konsekvens af forældrenes frivillige valg og fort-

satte tilknytning til ansøgers hjemland fortsat har været delt mellem to forskellige kulturer og lande.

Endvidere kan hensynet til det danske samfunds interesse i at fastholde herboende arbejdskraft, der er beskæftiget inden for områder, hvor der er mangel på særligt kvalificeret arbejdskraft, føre til, at udlændingemyndighederne fraviger tilknytningskravet i de tilfælde, hvor herboende er beskæftiget på et område, der er omfattet af den efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 2, fastsatte positivliste.

Tilsvarende er det muligt at fravige tilknytningskravet i relation til herboende personer ansat i statens tjeneste, der varetager en stilling af en sådan karakter, at hensyn af udenrigs- og sikkerhedspolitisk karakter taler imod at henvise den pågældende til at tage ophold i udlandet med sin ægtefælle, hvis dette reelt indebærer, at den pågældende må fratræde sin stilling. Som eksempel kan nævnes ansatte i forsvaret, der som led i ansættelsesforholdet kan udstationeres i udlandet i forbindelse med deltagelse i fredsskabende eller fredsbevarende operationer. Også andre former for erhvervsmæssig tilknytning til Danmark vil efter en helt konkret vurdering kunne begrunde en fravigelse af tilknytningskravet.

2.1.8. Udlændingelovens § 9, stk. 8 (Ægteskab, som ikke er indgået efter begge parters ønske)

Med henblik på at styrke indsatsen mod tvangsægteskaber blev der ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 indsat en generel bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 8, hvorefter der som altovervejende hovedregel ikke kan gives tilladelse til familiesammenføring, såfremt det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parters eget ønske. Beskyttelsen i bestemmelsen finder anvendelse i forhold til både ansøgeren og herboende. Bestemmelsen gælder uanset parternes alder.

Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om meddelelse af opholdstilladelse på baggrund af ægteskab i tilfælde, hvor det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parters eget ønske. Det følger heraf, at der kun i ganske særlige tilfælde kan meddeles opholdstilladelse, såfremt det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parters ønske.

Det bemærkes i øvrigt, at EMRK artikel 8 om respekten for familieliv ikke omfatter tilfælde, hvor det må lægges til grund, at familielivet er etableret og fortsat opretholdes gennem tvang eller lignende.

Det er ikke et krav, at den konkrete sag indeholder oplysninger af en sådan karakter, at det må lægges til grund, at ægteskabet er indgået mod begge parters ønske, for at der meddeles afslag på ægtefællesammenføring. Det af-

gørende er, om det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parterens ønske.

Det fremhæves i bemærkningerne, at det alene er i de tilfælde, hvor der foreligger tvivl om, hvorvidt ægteskabet er indgået frivilligt, at der skal foretages en vurdering af sagens omstændigheder. Vurderingen heraf skal inddrage samtlige foreliggende oplysninger i sagen, herunder omstændighederne vedrørende ægteskabets indgåelse samt ægtefællernes personlige kontakt forud for ægteskabets indgåelse. De pågældende familiers medvirken til ægteskabets indgåelse er et moment, der skal tillægges væsentlig betydning, og såfremt familierne har medvirket, må det ofte anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parterens ønske. Derudover skal oplysninger om ægtefællernes økonomiske, arbejdsmæssige, uddannelsesmæssige og andre personlige forhold samt oplysninger om parternes kontakt med deres familier forud for ægteskabets indgåelse inddrages ved vurderingen. Eventuelle oplysninger om tidligere tvangsægteskaber i familien, ægtefællernes optræden over for udlændingemyndighederne samt divergerende oplysningerne om frivilligheden i ægteskabet vil ligeledes kunne inddrages ved vurderingen.

For så vidt muligheden for at fravige betingelsen i § 9, stk. 8, fremgår det endvidere af bemærkningerne, at der skal foreligge helt særlige grunde, der afgørende taler for, at der må meddeles opholdstilladelse på grundlag af ægteskabet, selvom det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parterens ønske. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis der er forløbet mange år siden indgåelsen af ægteskabet, og parterne siden har samlevet, og det nu må lægges til grund, at begge parter ønsker at fortsætte samlivet.

Ved lov nr. 1204 af 27. december 2003 blev reglerne justeret således, at tidligere familiesammenføringer til Danmark i ægtefællernes eller samlevernes familier skal indgå som et væsentligt element ved afvejningen efter § 9, stk. 8.

Ved lov nr. 1204 af 27. december 2003 blev bestemmelsen i § 9, stk. 8, endvidere udvidet med en formodningsregel, den såkaldte fætter/kusine-regel.

Af bemærkningerne til lov nr. 1204 af 27. december 2003 fremgår det, at såfremt et ægteskab er indgået imellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, vil der som udgangspunkt blive meddelt afslag på ægtefællesammenføring, da slægtskab i sig selv skaber formodning for, at ægteskabet ikke er indgået efter begge parterens ønske. Kan parterne over for udlændingemyndighederne godtgøre, at ægteskabet er indgået efter eget ønske, kan afslag på ægtefællesammenføring dog ikke meddeles efter bestemmelsen.

Formålet med bestemmelsen er ifølge bemærkningerne at hjælpe unge, der er i fare for – mod deres eget ønske – at blive tvunget eller presset ind i et ægteskab med en nærtbeslægtet eller med en i øvrigt nærmere beslægtet. Bestemmelsen fører således til, at der som udgangspunkt meddeles afslag på ægtefællesammenføring, hvis parret er omfattet af den personkreds, som bestemmelsen vedrører, fordi ægteskabet i så fald ikke anses for at være baseret på frivillighed. Den personkreds, der efter bemærkningerne skal anses som nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, omfatter slægtninge i ægtefællernes eller samlevernes bedsteforældres ret op- og nedstigende linje samt i bedsteforældres søskendes ret op- og nedstigende linje.

Efter bemærkningerne er begrebet nærtbeslægtet eller i øvrigt nærmere beslægtet defineret således, at persongruppen omfatter blandt andet bedsteforældres børn (onkler og tanter), bedsteforældres børnebørn (fætre og kusiner) og bedsteforældres oldebørn (fætre og kusiners børn). Gruppen omfatter endvidere blandt andet bedsteforældres søskendes børn (forældres fætre og kusiner) og bedsteforældres søskendes børnebørn (forældres fætres og kusiners børn, dvs. næstsøskendebørn).

Det betyder videre, at de to personer ikke må have samme oldeforældre, og den ene persons oldeforældre heller ikke må være den andens tipoldeforældre. Såfremt herboende og ansøger har samme tipoldeforældre, er situationen en anden. Tipoldefaren er ganske vist en del af ansøgers opstigende linje, og det betyder så, at *tipoldefaren selv* er omfattet af den persongruppe, der anses som nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede. Men herboende – som jo ligesom ansøger er tipoldefarens tipoldebarn – er ikke nødvendigvis beslægtet i ret nedstigende linje med ansøgers bedsteforældres søskende.

Som anført ovenfor meddeles der ikke afslag på ægtefællesammenføring med henvisning til bestemmelsen i § 9, stk. 8, 2. pkt., såfremt parterne over for udlændingemyndighederne kan godtgøre, at ægteskabet uanset slægtskabet er indgået efter eget ønske.

Som eksempler på, hvorledes parret kan godtgøre frivilligheden i ægteskabet, nævnes i bemærkningerne et længerevarende og indgående bekendtskab forud for ægteskabets indgåelse, en egenhændig planlægning af brylluppet eller samliv forud for indgåelsen af ægteskabet. Endvidere nævnes der tilfælde, hvor parret ikke har været bekendt med deres slægtskabsforhold forud for ægteskabets indgåelse.

Dokumentation for længerevarende og indgående bekendtskab kan ske ved en simultanafhøring af parret, hvor de hver for sig stilles spørgsmål vedrørende deres

indbyrdes bekendtskab. Godtgørelse af fælles samliv forud for ægteskabets indgåelse kan ske på samme måde eller ved fremlæggelse af f.eks. kvitteringer for indkøb af fælles bohave, huslejekontrakt eller dokumentation for fælles konto i et pengeinstitut. Der er i bemærkningerne ikke gjort udtømmende op med, hvilke omstændigheder, der kan føre til, at der skal meddeles tilladelse til ægtefællesammenføring til trods for, at ægteskabet er indgået mellem nærtbeslægtede eller i øvrigt nærmere beslægtede, og der må altid foretages en konkret og individuel vurdering af forholdene i hver enkelt sag.

Der kan herudover henvises til besvarelsen af spørgsmål 21 fra Folketingets Integrationsudvalg i forbindelse med fremsættelsen af Lovforslag nr. L 6 af 8. oktober 2003, hvoraf fremgår, at oplysningerne om, at ægteskabet er indgået eller samlivsforholdet etableret efter ønske fra begge parter, kan godtgøres ved, at parterne – ved siden af at erklære, at ægteskabet er indgået efter eget ønske – udtaler sig samstemmende om tidligere kontakt i form af brevveksling, telefonsamtaler og personlige møder. Herudover kan oplysninger om fælles interesser og/eller venner samt oplysninger om den måde, parret har mødt hinanden på, indgå ved vurderingen af, om ægteskabet anses for indgået efter eget ønske.

Med hensyn til muligheden for at fravige betingelsen i § 9, stk. 8, 2. pkt., er retstilstanden for så vidt angår § 9, stk. 8, 1. pkt., videreført. Det fremgår således af bemærkningerne, at der – som hidtil – helt undtagelsesvist vil kunne være ganske særlige grunde, der afgørende taler for, at der må meddeles opholdstilladelse, selv om det må anses for tvivlsomt, om ægteskabet er indgået efter begge parter ønske.

Efterfølgende omstændigheder, f.eks. efterfølgende samliv af en vis varighed, vil derfor i særlige tilfælde kunne føre til, at kravet om, at et ægteskab skal være indgået frivilligt, kan fraviges. Det forhold, at parret har levet sammen i en længere periode, kan således efter omstændighederne føre til, at kravet om, at ægteskabet er indgået frivilligt, kan fraviges. Efter bemærkningerne skal der være forløbet mange år siden indgåelsen af ægteskabet, hvor parret siden har samlevet og ønsker at fortsætte samlivet.

Bestemmelsen i § 9, stk. 8, 2. pkt., blev indsat for at styrke indsatsen mod tvangsægteskaber. Det kræves derfor som udgangspunkt, at der ved familieforhold omfattes af bestemmelsen tilvejebringes særligt vægtige argumenter eller beviser for at afkræfte formodningen for, at ægteskabet ikke er indgået frivilligt, da bestemmelsen regulerer et ægteskabsmønster, der vurderes som forbundet med tvang eller tvangslignende forhold. Dette understøttes af de i bemærkningerne nævnte eksempler på forhold, der kan medvirke til at afkræfte formodnin-

gen for tvang, nemlig samliv forud for ægteskab, et længerevarende og indgående kendskab til hinanden m.v.

Det forhold, at bemærkningerne ikke indeholder en udtømmende opregning af de omstændigheder, der kan tillægges vægt ved vurderingen af, om et ægteskab skal anses for indgået frivilligt, betyder, at samtlige oplysninger i sagen bør inddrages, og at kriterier som parternes alder, uddannelse, arbejdsmæssige og økonomiske forhold, som inddrages i relation til bestemmelsen i § 9, stk. 8, 1. pkt., også bør inddrages ved vurderingen efter § 9, stk. 8, 2. pkt.

Parternes egne forklaringer vil normalt ikke være tilstrækkeligt til at afkræfte formodningen om, at ægteskabet ikke er indgået efter begge parter eget ønske, medmindre de understøttes af faktiske – og dokumenterede – oplysninger om parternes alder, uddannelse, arbejdsmæssige forhold etc., ligesom et længerevarende samliv eller indgående bekendtskab inden ægteskabets indgåelse vil skulle dokumenteres eller i høj grad sandsynliggøres for at kunne afkræfte formodningen for, at ægteskabet ikke er indgået frivilligt.

For nærmere gennemgang af domspraksis på området vedrørende § 9, stk. 8, nr. 2, henvises der til Integrationsministeriets notat af 16. oktober 2009 om praksis efter bestemmelsen i udlændingelovens § 9, stk. 8. Notatet er tilgængeligt på www.nyidanmark.dk.

2.1.9. Udlændingelovens § 9, stk. 9 (Proformaægteskab)

Efter udlændingelovens § 9, stk. 9, kan der ikke gives opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, såfremt der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ægteskabets indgåelse eller etableringen af samlivsforholdet er at opnå opholdstilladelse (proformaægteskab).

Betingelsen i sin nuværende affattelse blev indsat ved lov nr. 365 af 6. juni 2002. Det fremgår af bemærkningerne til den oprindelige affattelse af betingelsen, jf. lovforslag nr. L 59 fremsat den 16. april 1998, s. 21, at udlændingemyndighederne ved afgørelsen af, om der foreligger bestemte grunde til at antage, at der er tale om et proformaægteskab, skal tage hensyn til samtlige forhold i sagen.

Udlændingemyndighederne vil for eksempel kunne inddrage momenter som parternes manglende samliv på fælles bopæl, parternes manglende evne til at kommunikere på samme sprog, en stor aldersforskel mellem parterne, parternes manglende eller begrænsede personlige kendskab til hinanden forud for ægteskabets indgåelse samt parternes tidligere giftermål. I den forbindelse vil det kunne indgå i vurderingen, om den herboende tidligere har været gift med en udlænding og er blevet

skilt fra udlændingen kort tid efter, at denne har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse.

Efter praksis kan der gives afslag på en ansøgning om opholdstilladelse alene med henvisning til ansøgers forhold.

Hvis der således på baggrund af oplysningerne i en konkret sag er et sikkert grundlag for at antage, at ansøger har indgået ægteskabet med det afgørende formål at opnå opholdstilladelse, vil der kunne meddeles afslag efter § 9, stk. 9, uanset at der ikke er et sikkert grundlag for at antage, at den herboende har et tilsvarende motiv til ægteskabet.

I forbindelse med behandlingen af en konkret sag har udlændingemyndighederne mulighed for at indkalde parterne til en samtale, hvor hver part interviewes individuelt, hvorefter udlændingemyndighederne har mulighed for at undersøge, om der er overensstemmelse mellem de to parter forklaringer vedrørende for eksempel deres daglige liv, motiverne og tidspunkt for beslutning om indgåelse af ægteskab m.m.

Det er muligt for et par at afkræfte en formodning for, at der er tale om et proformaægteskab, efter længere tids samliv, uanset at der oprindeligt har været tale om et proformaægteskab.

Det bemærkes, at EMRK artikel 8 om respekten for familieliv ikke omfatter tilfælde, hvor det må lægges til grund, at der ikke er et ønske om et reelt familieliv, men alene om at skabe et grundlag for en opholdstilladelse.

2.1.10. Udlændingelovens § 9, stk. 10 (Karensperiode ved overtrædelse af straffeloven for bl.a. vold)

Efter udlændingelovens § 9, stk. 10, kan opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, medmindre ganske særlige grunde taler derfor, ikke gives, såfremt den herboende inden for en periode på 10 år inden tidspunktet for afgørelsen for et eller flere forhold begået mod en ægtefælle eller samlever ved endelig dom er idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, for overtrædelser af straffelovens §§ 213, 216 eller 217, §§ 224 eller 225, jf. §§ 216 eller 217, eller § 228, § 229, stk. 1, §§ 237, 244-246, 250, 260, 261, 262 a eller 266.

Bestemmelsen er indført ved lov nr. 427 af 9. juni 2004.

Bestemmelsen blev indført på baggrund af undersøgelser, som viste, at en række af kvinderne på landets krisecentre havde udenlandsk baggrund, samt at det var velkendt, at flere af de pågældende mænd, som udøvede vold mod deres ægtefælle, tidligere havde begået lig-

nende handlinger mod andre kvinder. Det fremgår endvidere af undersøgelserne, at flere af mændene var bevidste om og udnyttede det forhold, at kvindernes opholdstilladelse var afhængigt af samliv med de pågældende mænd.

På den baggrund valgte man at indføre bestemmelsen, således at risikoen mindskes for, at udenlandske kvinder, som kommer her til landet i forbindelse med ægtefællesammenføring, udsættes for vold fra herboende, som inden for de seneste 10 år har udvist lignende adfærd over for ægtefæller eller samlever.

Der kan således ikke meddeles opholdstilladelse, medmindre ganske særlige grunde taler herfor, og afgørelsen af, hvorvidt der foreligger ganske særlige grunde, beror på et skøn, og opholdstilladelse gives kun, når der er tale om ganske særlige omstændigheder.

Der vil således kunne gives opholdstilladelse, hvis den begåede personfarlige kriminalitet kan tilskrives en psykisk lidelse, som den herboende i mellemtiden er blevet fuldstændig kureret for, eller et nu ophørt misbrug af f.eks. alkohol eller narkotika. Det vil ligeledes kunne være tilfældet, hvis der er forløbet mange år siden indgåelsen af ægteskabet mellem ansøgeren og den herboende, og ansøgeren og den herboende har samlevet i en længere periode, og det må anses for utvivlsomt, at begge parter ønsker at fortsætte samlivet.

Det forhold, at parterne ikke vil have mulighed for sammen at tage ophold i et andet land, vil ikke i sig selv kunne begrunde, at karensperioden ikke skal finde anvendelse, ligesom den omstændighed, at der måtte være fællesbørn i ægteskabet eller samlivsforholdet, ikke i sig selv vil tale for, at karensperioden ikke skal finde anvendelse, da bestemmelsen er begrundet i hensynet til beskyttelsen af ansøgerens liv og personlige integritet, herunder hensynet til den pågældendes integrationsmuligheder.

2.2. Skærpede krav til parret

2.2.1. Et skærpet tilknytningskrav

For at sikre, at det kun er familier, der vælger og målrettet arbejder for at blive aktive medborgere i Danmark, som bosætter sig her i landet, finder aftaleparterne, at det gældende tilknytningskrav skal strammes.

Det indgår i aftalen, at der fremover kun kan meddeles ægtefællesammenføring, når ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er væsentlig større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land. Hermed vil det ikke være tilstrækkeligt, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land; der stilles krav om, at

tilknytningen skal være væsentlig større. Det skærpede tilknytningskrav vil omfatte den samme personkreds som i dag, det vil sige både herboende danske og udenlandske ægtefæller, medmindre den person, der ønsker at få en ægtefælle til Danmark, har haft dansk indfødsret i 28 år eller er kommet til Danmark som barn før skolealderen og har boet her i 28 år.

Forslaget indebærer, at der vil skulle ske en skærpelse af nogle af de momenter, som i dag indgår i tilknytningskravet, herunder kravene til længden af den herboendes ophold og karakteren heraf, ligesom ansøger ikke længere vil kunne opfylde sin del af tilknytningskravet med et enkelt visumophold. Andre momenter vil fortsat skulle indgå i tilknytningsvurderingen med samme vægt som i dag. Ved vurderingen af, om det skærpede tilknytningskrav er opfyldt, vil der således fortsat skulle ske en samlet vurdering af parrets tilknytning til Danmark og et andet land.

Det skærpede tilknytningskrav vil finde anvendelse over for både personer med dansk indfødsret og udenlandske statsborgere. Som nævnt vil personer, som har haft dansk indfødsret i 28 år, og som er undtaget fra det gældende tilknytningskrav, også blive fritaget for det skærpede tilknytningskrav. Personer, som er udenlandske statsborgere, men som er født og opvokset her i landet eller er kommet hertil som barn før skolealderen, og som har opholdt sig her i 28 år, vil tilsvarende ikke blive omfattet af det skærpede tilknytningskrav.

For så vidt angår den herboendes tilknytning vil bestemmelsen skulle administreres således, at det fremover skal gælde som udgangspunkt, at den herboende skal have haft fast ophold i Danmark i mindst 15 år, for at opholdet kan anses for længerevarende, og den herboende dermed grundet opholdets længde kan anses for at have en væsentlig større tilknytning til Danmark. Det vil samtidig også være en forudsætning, at de 15 års ophold har været lovligt, herunder med opholdstilladelse, hvis den herboende er udlænding, og at der som udgangspunkt har været tale om en sammenhængende periode uden længerevarende udlandsophold. Hvis den herboende har fået dansk indfødsret under sit ophold, vil opnåelsen af dansk indfødsret i overensstemmelse med gældende praksis være et moment, der indgår i den samlede tilknytningsvurdering, men opnåelse af dansk indfødsret vil fortsat ikke i sig selv kunne afkorte udgangspunktet om varigheden af den pågældendes lovlige ophold i Danmark. Det vil fortsat være en forudsætning, at den pågældende under sit ophold i Danmark har gjort en indsats for at blive integreret i det danske samfund, for at tilknytningen kan anses for væsentlig større til Danmark end til et andet land.

Den herboendes arbejdsmarkedstilknytning skal fortsat efter en konkret vurdering kunne være et moment, som kan forkorte kravet til varigheden af den herboendes ophold i Danmark. Arbejdsmarkedstilknytning er således en meget væsentlig del af den herboendes egen integration i det danske samfund, herunder at den pågældende gennem arbejdsrelationer m.v. kan blive fortløbig med dansk kultur og sprog samt værdier og normer.

Arbejdsmarkedstilknytningen skal derfor ses i sammenhæng med det skærpede krav om, at herboende og ansøger skal have en væsentlig større tilknytning til Danmark end til et andet land.

Skærpelsen af tilknytningskravet vil medføre større krav til den herboendes arbejdsmarkedstilknytning, både med hensyn til varigheden samt kontinuiteten og indholdet heraf, for at dette kan afkorte kravet til varigheden af den herboendes ophold.

For at den herboendes arbejdsmarkedstilknytning skal kunne føre til, at udgangspunktet om varigheden af herboendes ophold i mindst 15 år kan nedsættes, vil den herboende som udgangspunkt efter det skærpede tilknytningskrav skulle have haft fast beskæftigelse i mindst 8-9 år.

Det vil være en forudsætning herfor, at der som udgangspunkt er tale om fuldtidsbeskæftigelse eller beskæftigelse med tilsvarende ansættelsesvilkår og uden større afbrydelser. Der skal således være tale om en fast, kontinuerlig tilknytning til arbejdsmarkedet. Endvidere skal den herboende aktuelt være i beskæftigelse eller forventes at komme i beskæftigelse snart, hvis arbejdsmarkedstilknytningen i sig selv skal kunne føre til, at den herboendes tilknytning til Danmark skal anses for væsentlig større før 15 års ophold med opholdstilladelse. Hvis arbejdsmarkedstilknytningen har haft længerevarende afbrydelser grundet arbejdsløshed, skærpes kravet til længden og karakteren af arbejdsmarkedstilknytningen.

Det vil endvidere være en forudsætning, at den herboende i sine ansættelsesforhold har talt dansk med sine kolleger og/eller kunder. Hvis den herboende omvendt igennem længere tid har arbejdet uden nærmere kontakt til kolleger eller kunder på dansk eller kun i begrænset omfang har haft kontakt hertil, vil dette forlænge kravet til perioden, hvor den herboende skal have haft beskæftigelse, for at den herboende skal kunne anses for at have opnået en væsentlig større tilknytning før 15 års ophold.

Bestemmelsen vil endvidere skulle administreres således, at der helt undtagelsesvist vil kunne være visse typer af beskæftigelse, hvor karakteren og indholdet af denne er så særlig, at den herboende i kraft af sin ansæt-

telse allerede før 8-9 års beskæftigelse vil kunne anses for at have opnået en væsentlig større tilknytning til det danske samfund, hvilket yderligere nedsætter kravet til varigheden af den herboendes ophold i Danmark.

Det vil alene være ansættelser, der indebærer store krav til mundtlig kommunikation på dansk på et højt sprogligt niveau og med en vis kompleksitet, ligesom beskæftigelsen også vil skulle indeholde et væsentligt element af skriftlig og varieret kommunikation eller formidling af egne skriftlige oplæg mv. Der skal samtidig være tale om aktuel fuldtidsbeskæftigelse uden nævneværdige afbrydelser i mindst 5-6 år.

Tilsvarende vil kravet om varigheden af den herboendes ophold kunne nedsættes undtagelsesvist, såfremt den herboende gennemfører en erhvervskompetencegivende uddannelse i Danmark af mindst 3 års varighed og dernæst er i beskæftigelse på baggrund af uddannelsen i mindst 2 til 3 år. Dette vil således også kunne føre til, at den herboende før 15 års ophold eller før 8-9 års fast beskæftigelse kan anses for at opnå en væsentlig større tilknytning til det danske samfund, også selv om der i det efterfølgende ansættelsesforløb måtte være et mere begrænset krav om selvstændig skriftlig kommunikation på dansk. Det vil ikke kunne afkorte varigheden af den herboendes beskæftigelse, hvis der alene er tale om sammenlagte korterevarende uddannelsesforløb af et par måneders varighed.

Også kriterierne for ansøgers tilknytning til Danmark skærpes. Fremadrettet skal ansøger således som udgangspunkt have haft mindst 2 visumophold eller visumfri ophold i Danmark, for at tilknytningskravet kan anses for opfyldt, eller have haft ophold tidligere på baggrund af en opholdstilladelse. Derudover skal en ansøger, der ikke i forvejen kan dokumentere at have et vist sprogligt niveau i dansk, i forbindelse med ét af sine ophold gennemføre et kursus i dansk, som ansøger selv skal betale. Ansøger skal have gennemført danskkurset for at kunne opfylde sin del af det skærpede tilknytningskrav, men der stilles ikke krav om, at ansøger også skal bestå en danskprøve i forhold til tilknytningskravet. Gennemførelsen af danskkurset skal således ses i sammenhæng med, at ansøgeren senere vil skulle bestå den skærpede indvandringsprøve med et højere niveau for danskundskaber for at kunne blive meddelt opholdstilladelse på baggrund af ægteskab.

Danskkurset skal i forhold til opfyldelse af det skærpede tilknytningskrav være gennemført på mindst A1-niveau. På sprogfærdighedsniveau A1 kan en person forstå og anvende velkendte dagligdags udtryk og meget elementære udtryk med henblik på tilfredsstillelse af konkrete behov. Personen kan præsentere sig selv og andre og kan stille og besvare spørgsmål om personlige

detaljer, som f.eks. hvor han/hun bor, folk han/hun kender, og ting, som han/hun er i besiddelse af. Personen kan indgå i en enkel samtale, forudsat at den anden person taler langsomt og tydeligt og er indstillet på at hjælpe. Det påhviler ansøger at dokumentere, at ansøger har gennemført danskkurset.

Ansøger kan ligeledes opfylde sin del af tilknytningskravet ved tidligere at have haft opholdstilladelse i Danmark og i den forbindelse have tilegnet sig danskundskaber på mindst A1-niveau, f.eks. ved deltagelse i et danskkursus i forbindelse med et au pair-ophold, deltagelse i en danskuddannelse el.lign. Det påhviler ansøger at dokumentere sine danskundskaber.

Hvis ansøgeren kan dokumentere at have gennemført et danskkursus i udlandet svarende til niveauet for undervisning på A1-niveau i Danmark, vil dette indgå i tilknytningsvurderingen på samme måde som et kursus gennemført i Danmark.

Ved at kræve at en ansøger, der ikke tidligere har haft opholdstilladelse her i landet, som minimum skal have haft 2 visumophold og i den forbindelse have tilegnet sig danskundskaber, bliver det kun ansøgere, som har vist et mere bestandigt ønske om at opnå tilknytning til Danmark, der kan ægtefællesammenføres her i landet.

Der vil som hidtil være tale om en konkret vurdering i hver enkelt sag, om tilknytningskravet er opfyldt. Såfremt den herboende har haft et oprindeligt familieliv med ansøger i hjemlandet forud for den herboendes indrejse i Danmark, vil dette i overensstemmelse med hidtidig praksis fortsat tale med betydelig vægt imod at anse tilknytningskravet for opfyldt, uanset f.eks. den herboendes arbejdsmarkedstilknytning eller ansøgers gentagne visumophold og deltagelse i danskundervisning.

Der vil som i dag i visse tilfælde kunne være ganske særlige grunde, der taler for, at der skal tillades ægtefællesammenføring her i landet, selvom ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark ikke er væsentlig større end til et andet land. Muligheden for at fravige tilknytningskravet forudsættes administreret i overensstemmelse med gældende praksis. Der henvises til afsnit 2.1.7.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen indebærer endvidere, at bemyndigelsen til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration om at fastsætte regler om, hvornår ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark kan anses for større end den samlede tilknytning til et andet land, ophæves, da administrationen af tilknytningskravet med de skærpede betingelser er indeholdt i lovforslaget.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6.

2.3. Skærpede krav til den herboende

2.3.1. Forhøjelse af den økonomiske sikkerhedsstillelse

Aftaleparterne finder, at det nuværende niveau for økonomisk sikkerhedsstillelse skal hæves fra 50.000 (63.413 kr. i 2011-niveau) til 100.000 kr. i 2011 niveau (pristalsreguleres).

Baggrunden er, at den økonomiske krise har forandret vilkårene i Danmark. Alle skal bidrage til at løse den fælles udfordring, samfundet står overfor. Det gælder også dem, der får ægtefællesammenføring. Det er nødvendigt, at denne gruppe bidrager, bl.a. ved at stille en højere sikkerhed til brug for et eventuelt træk på offentlige ydelser i forbindelse med ægtefællesammenføring.

Det foreslås derfor, at det gældende krav om økonomisk sikkerhedsstillelse på 50.000 kr. med en årlig regulering efter lov om en satsreguleringsprocent, svarende til 63.413 kr. i 2011, forhøjes til et krav om økonomisk sikkerhedsstillelse på 100.000 kr.

Det angivne beløb på 100.000 kr. skal fastsættes som niveau for 2011 og reguleres fra og med 2012 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Kravet om uopsigelighed for den økonomiske sikkerhedsstillelse vil som i dag skulle gælde for 4 år. Såfremt ansøger ikke efter 4 år opnår tidsubegrænset opholdstilladelse, vil der fortsat skulle stilles krav om, at der stilles ny økonomisk sikkerhed eller forlængelse af den hidtil gældende sikkerhed for en periode svarende til forlængelsen af ansøgers opholdstilladelse. Det vil være en tilsvarende vurdering som ved den oprindelige ansøgning om familiesammenføring, om der kan dispenseres herfra. Sikkerhedsstillelsen vil fortsat kunne nedsættes, hvis ansøger består en danskprøve mindst svarende til det niveau, som ansøgeren har været indplaceret på.

Den forhøjede sikkerhedsstillelse, og hvornår der kan dispenseres herfra, vil skulle administreres i overensstemmelse med gældende praksis. Der henvises herved til afsnit 2.1.4.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3 og 4.

2.3.2. Krav om opfyldelse af gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse

Aftaleparterne finder, at ægtefællesammenføring i højere grad end i dag skal betinges af, at den herboende udlænding er aktiv i det danske samfund og økonomisk uafhængig. Dette er allerede sket i forhold til de udlændinge, som meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter de regler, som blev indført ved lov nr. 572 af 31. maj 2010. Ved denne lovs gennemførelse blev det således sikret via et pointsystem, at udlændinge kan tale

dansk og have forståelse for dansk kultur samt aktivt bidrage til det danske samfund for at kunne få tidsubegrænset opholdstilladelse. Det blev samtidig gjort sværere for udlændinge, der ikke er aktive medborgere at få tidsubegrænset opholdstilladelse, ligesom udlændinge med fængselsdomme for meget alvorlig kriminalitet helt er afskåret herfra.

Det indgår i aftalen, at en del af de gældende regler for tidsubegrænset opholdstilladelse skal stilles som betingelse for at få ægtefællesammenføring, hvis den herboende ægtefælle ikke er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler.

Det vil betyde, at herboende udenlandske statsborgere, som ikke har opfyldt eller kan opfylde de gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, som udgangspunkt ikke kan få ægtefællesammenføring.

Danske statsborgere, som ikke er omfattet af reglerne for tidsubegrænset opholdstilladelse, vil ikke skulle opfylde de overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse i forbindelse med en ægtefællesammenføringssag.

2.3.2.1. Gældende betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse

Ud over kravet om normalt mindst 4 års ophold her i landet gælder der en række grundbetingelser for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Disse er fastsat i et pointsystem, og udlændingen skal opnå 100 point i alt.

Efter udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 2, er det en betingelse for at få tidsubegrænset opholdstilladelse, at den herboende udlænding ikke er idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden strafretlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed. Dette gælder uanset, hvilken type kriminalitet udlændingen er dømt for.

Efter udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 3, er det endvidere et krav, at den herboende udlænding ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13, der vedrører statens sikkerhed. En udlænding, som idømmes ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13, er således permanent udelukket fra at få tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det er endvidere en betingelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 4, at den herboende udlænding ikke har forfalden gæld til det offentlige, medmindre der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden. Det er i så fald en betingelse, at gælden ikke overstiger 100.000 kr. Der skal underskrives en erklæring på tro og love herom, der indgives til Udlændingesservice. Beløbet

på 100.000 kr. er fastsat i 2010-niveau og reguleres fra og med 2011 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om satsreguleringsprocent, jf. udlændingelovens § 11, stk. 13. I 2011-niveau er beløbet på 101.900 kr.

Det er ligeledes en betingelse, at den herboende udlænding ikke i de sidste 3 år forud for indgivelsen af ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, og indtil udlændingen meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven. Betingelsen omfatter også enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor, jf. udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 5. Der skal ligeledes afgives en erklæring på tro og love herom til Udlændingesservice.

Hvis en udlænding har afgivet forkerte oplysninger i en tro og love erklæring, vil den pågældende kunne ifalde strafansvar, jf. straffelovens § 161.

Herudover skal udlændingen underskrive en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, jf. integrationslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., eller på anden vis have tilkendegivet at acceptere indholdet deraf, jf. udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 6.

Udlændingen skal endvidere bestå Prøve i Dansk 2, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på tilsvarende eller højere niveau, jf. udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 7.

Herudover skal udlændingen inden for de sidste 3 år i mindst 2 år og 6 måneder have haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet forud for indgivelsen af ansøgningen, ligesom udlændingen fortsat skal antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor den tidsubegrænsede opholdstilladelse meddeles, jf. udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 8.

Udlændingen antages at være fortsat tilknyttet arbejdsmarkedet, hvis udlændingen kan godtgøre at være lønmodtager i en uopsagt tidsubegrænset stilling og ikke at arbejde i en virksomhed, som er under likvidation, tvangsopløsning, har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs, eller hvis udlændingen kan godtgøre at være selvstændig erhvervsdrivende, som ikke er under likvidation, tvangsopløsning, har anmeldt betalingsstandsning eller er under konkurs, eller hvis udlændingen på anden måde kan godtgøre, at udlændingen vil være tilknyttet arbejdsmarkedet ved meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Ved ordinær beskæftigelse forstås lønnet beskæftigelse og selvstændig erhvervsvirksomhed uden offentligt tilskud. Fleksjob efter reglerne i lov om en aktiv be-

skæftigelsesindsats sidestilles dog med ordinær beskæftigelse, uanset at der ydes offentligt tilskud, da fleksjob er et tilbud til personer, der har en så varig og væsentlig nedsat arbejdsevne, at personen ikke har mulighed for at opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet. Udlændinge, der har fået tildelt førtidspension, skal opfylde kravene til meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse på lige fod med andre udlændinge.

Ved fuldtidsbeskæftigelse forstås, at udlændingen som udgangspunkt skal have været ansat med en ugentlig arbejdstid på gennemsnitlig mindst 37 timer. Er den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid ikke væsentligt under 37 timer, og er udlændingen lønnet således, at den pågældende må påregnes at kunne forsørge sig selv i samme udstrækning som en person med en arbejdstid på 37 timer om ugen eller derover, anses udlændingen dog for at opfylde kravet om fuldtidsbeskæftigelse. Hvis udlændingen arbejder på nedsat tid, forlænges kravet til beskæftigelsesperioden tilsvarende. Således vil beskæftigelse i gennemsnitlig ca. 30 timer om ugen i 3 år svare til en ugentlig arbejdstid på mindst 37 timer i 2 år og 6 måneder.

Beskæftigelsen skal være aflønnet efter gældende overenskomst eller udført under sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår. Om beskæftigelseskravet er opfyldt vurderes på baggrund af startdato og eventuel slutdato for ansættelsesperioden eller perioderne. Perioder med fravær som følge af sygdom, ferie, omsorgsdage, barsel m.v. inden for rammerne af ansættelsesforholdet indgår i beregningen, således at der ses bort fra fravær af disse årsager. Udlændingen skal dokumentere beskæftigelse f.eks. på baggrund af arbejdsgivererklæringer eller samtlige lønsedler for hele perioden. Praktik eller anden beskæftigelse som led i et uddannelsesforløb i Danmark betragtes ikke som ordinær fuldtidsbeskæftigelse.

Selvstændig erhvervsvirksomhed medregnes som ordinær fuldtidsbeskæftigelse, hvis virksomheden har karakter af hovedbeskæftigelse med henblik på at opnå selvforsørgelse. Udlændingen skal dokumentere, at den selvstændige erhvervsvirksomhed har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i gennemsnitlig mindst 37 timer om ugen.

Beskæftigelse som medhjælpende ægtefælle kan anses for omfattet i det omfang beskæftigelsen er skattepligtig, og i det omfang, beskæftigelsen har haft et omfang, der kan sidestilles med lønarbejde i gennemsnitlig mindst 37 timer om ugen. Med hensyn til beskæftigelse i selvstændig virksomhed på nedsat tid, herunder som medhjælpende ægtefælle, gælder det samme som ved ordinær beskæftigelse.

Hvis en udlænding har været beskæftiget flere steder samtidig, anses udlændingen for at opfylde kravet om fuldtidsbeskæftigelse, hvis den samlede ugentlige arbejdstid har været på gennemsnitlig mindst 37 timer.

Ved opfyldelse af betingelserne, som fremgår af udlændingelovens § 11, stk. 4, kan en udlænding opnå 70 point.

Herudover skal udlændingen bestå en medborgerskabsprøve, jf. integrationslovens § 41 a, eller have udvist aktivt medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i bestyrelser, organisationer m.v., jf. udlændingelovens § 11, stk. 5. Dette giver udlændingen 15 point yderligere.

De sidste 15 point udlændingen skal opnå for at opfylde betingelserne for tidsubegrænset opholdstilladelse, får udlændingen ved enten at have haft yderligere ordinær fuldtidsbeskæftigelse, have gennemført en uddannelse i Danmark eller bestået Prøve i Dansk 3, jf. udlændingelovens § 11, stk. 6.

Udlændingen kan således for at opnå yderligere 15 point have haft arbejde ved ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for indgivelsen af ansøgningen, såfremt udlændingen fortsat antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor den tidsubegrænsede opholdstilladelse meddeles. Udlændinge, der har arbejdet her i landet i 1 år og 6 måneder udover de 2 år og 6 måneder, der kræves efter det beskæftigelseskrav, som fremgår af udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 8, vil således opnå yderligere 15 point på den baggrund. Udlændingen kan endvidere opnå 15 point, hvis udlændingen har færdiggjort en lang videregående uddannelse, en professionsbacheloruddannelse, en erhvervsakademiuuddannelse eller en erhvervsrettet ungdomsuddannelse.

En udlænding, som oppebærer dansk folkepension, eller en udlænding over 18 år, der indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse inden det fyldte 19. år, og som har været i uddannelse eller ordinær fuldtidsbeskæftigelse siden afslutningen af folkeskolen, skal ikke opfylde betingelserne i udlændingelovens § 11, stk. 6, eller kravet om ordinær fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år, jf. § 11, stk. 4, nr. 8. Dette fremgår af udlændingelovens § 11, stk. 10.

Der kan endvidere meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til udlændinge over 18 år, der har et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, uanset de almindelige betingelser ikke er opfyldt, herunder den tidsmæssige betingelse. De skal dog fortsat opfylde de ovennævnte betingelser i § 11, stk. 4, nr. 2 og 3 (kriminalitet), nr. 4 (ingen forfalden gæld til det offentlige) og nr. 7 (dansk-

prøvekravet). Det drejer sig om udlændinge, der tilhører det danske mindretal i Sydslesvig, udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret, udlændinge, der har danske forældre, og udlændinge, der har tilknytning til det danske mindretal i Argentina, og som har danske forældre eller bedsteforældre. Nogle af disse udlændinge skal endvidere opfylde beskæftigelseskravet i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 8.

De ovennævnte betingelser i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 4-8, og stk. 5 og 6, finder dog ikke anvendelse, hvis Danmarks internationale forpligtelser, herunder FN's Handicapkonvention, tilsiger det, jf. udlændingelovens § 11, stk. 12.

Herudover fremgår det af udlændingelovens § 11 a, at en udlænding, som er idømt frihedsstraf uden for de i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 2 og 3, nævnte tilfælde, i en nærmere fastsat karenperiode alt efter straffens udmåling ikke vil kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

2.3.2.2. Herboendes opfyldelse af betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse

De gældende regler for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse sikrer, at det alene er herboende udlændinge, som er aktive i det danske samfund og økonomisk uafhængig af det offentlige, der kan opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Det er samtidig en forudsætning for at opnå ægtefællesammenføring, at den herboende ægtefælle har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i 3 år.

Aftaleparterne finder, at ægtefællesammenføring i højere grad end i dag skal betinges af, at den herboende er aktiv og selvforsørgende i det danske samfund. Dette er allerede sket i forhold til de udlændinge, som meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler, som blev indført ved lov nr. 572 af 31. maj 2010. De tidligere gældende regler for tidsubegrænset opholdstilladelse har ikke i samme omfang som i dag sikret, at udlændinge, før de blev meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse, var aktive medborgere og økonomisk uafhængige og havde en fast tilknytning til arbejdsmarkedet.

Herboende udlændinge, som tidligere har fået tidsubegrænset opholdstilladelse uden f.eks. at have en aktuel arbejdsmarkedstilknytning på daværende tidspunkt, bør efter aftalepartnernes opfattelse dokumentere det samme niveau for tilslutning til fællesskabet, som udlændinge i dag skal dokumentere for at kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det foreslås derfor, at en opfyldelse af en del af de gældende betingelser for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse som udgangspunkt gøres til en forudsæt-

ning for, at herboende udlændinge, herunder også flygtninge, kan få deres ægtefælle hertil.

Hvis en udlænding allerede har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler, skal den pågældende dog ikke på ny i forbindelse med en ansøgning om ægtefællesammenføring dokumentere at opfylde betingelserne.

En herboende udlænding, som har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de tidligere gældende regler, vil kunne søge om at få tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler mod betaling af gebyr herfor. På denne måde har udlændinge, som har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de tidligere gældende regler, mulighed for at blive ligestillet med udlændinge, som har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler. Den pågældende udlænding vil således ikke skulle opfylde de overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse ved en senere ansøgning om ægtefællesammenføring. En herboende udlænding, som har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de tidligere gældende regler, kan således selv beslutte om den pågældende ønsker at søge tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler.

Den herboende udlænding, som har tidsubegrænset opholdstilladelse efter de tidligere gældende regler, og som vælger at søge efter de gældende regler, vil skulle opfylde samtlige betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse på tilsvarende måde som andre udlændinge, der søger om tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler. Vælger en herboende udlænding at søge om tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler, vil den pågældende bevare sin tidsubegrænsede opholdstilladelse efter de tidligere gældende regler, hvis den pågældende får afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler. I tilfælde af afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler, vil den pågældende således i stedet ved en ansøgning om ægtefællesammenføring skulle opfylde de af de gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, som er overført som betingelse som ægtefællesammenføring.

Gebyret herfor vil være det samme beløb, som andre udlændinge skal betale for at indgive ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse.

Personer med dansk indfødsret eller personer med statsborgerskab i et af de andre nordiske lande vil ikke være omfattet af de foreslåede betingelser, da de ikke er omfattet af reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse.

De foreslåede betingelser vil derimod som udgangspunkt også skulle finde anvendelse i forhold til de ud-

lændinge, som efter tidligere gældende regler har fået tidsubegrænset opholdstilladelse på mere lempelige vilkår end andre udlændinge, herunder f.eks. familiesammenførte unge udlændinge, der har fået tidsubegrænset opholdstilladelse i forbindelse med det fyldte 18 år. Tilsvarende gælder, hvis den herboende udlænding i sin tid fik tidsubegrænset opholdstilladelse, hvor en eller flere af de dagældende betingelser for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse blev fraveget.

Gruppen af udlændinge, som har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse på grund af deres stærke tilknytningsforhold til Danmark, vil kunne undtages fra nogle af de nævnte betingelser på tilsvarende vis, som de i dag er fritaget for nogle af betingelserne for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Det drejer sig om udlændinge, der enten tilhører det danske mindretal i Sydslesvig, udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret, udlændinge, der har tilknytning til det danske mindretal i Argentina, og som har danske forældre eller bedsteforældre, samt udlændinge, der har danske forældre.

De betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, som foreslås overført til familiesammenføringsreglerne, er bl.a., at meget alvorlig kriminalitet som udgangspunkt skal være en hindring for at få ægtefællesammenføring i Danmark.

Det foreslås derfor, at der som udgangspunkt ikke vil kunne ske ægtefællesammenføring, hvis den herboende udlænding på et tidspunkt er idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden retsfølge, der indebærer eller giver mulighed frihedsberøvelse for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Tilsvarende vil det være en hindring for ægtefællesammenføring, hvis den herboende udlænding er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13.

For at sikre den herboende udlændings uafhængighed af det offentlige system foreslås det, at den pågældende ikke må have forfalden gæld til det offentlige, medmindre der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden, og gælden ikke overstiger 100.000 kr. Den herboende udlænding vil på tro og love, jf. udlændingelovens § 40, stk. 5, skulle erklære, at den pågældende ikke har forfalden gæld til det offentlige. Hvis den herboende udlænding har forfalden gæld til det offentlige, skal den pågældende erklære, at der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen, og at gælden ikke overstiger 100.000 kr. Det foreslås endvidere, at beløbet på 100.000 kr. for gæld til det offentlig fastsættes i 2011-niveau og reguleres fra og med 2012 én gang år-

ligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

I forlængelse af dette krav foreslås det endvidere, at den herboende udlænding ikke i de sidste 3 år forud for ansøgningen om ægtefællesammenføring har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven. Den herboende vil på tro og love skulle erklære, at den pågældende ikke har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven i 3 år forud for tidspunktet for ansøgningen om ægtefællesammenføring. Erklæringen vil omfatte alle ydelser efter lov om aktiv socialpolitik og integrationsloven, dvs. både enkeltstående og løbende ydelser.

Den herboende udlænding vil ligeledes skulle underskrive en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, jf. integrationslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., eller på anden vis have tilkendegivet at acceptere indholdet heraf. Det kan f.eks. være nødvendigt at lade den herboende tilkendegive sin accept af erklæringens indhold på anden vis, hvis den pågældende af fysiske grunde ikke er i stand til at underskrive erklæringen.

Det foreslås endvidere, at den herboende udlænding skal have bestået Prøve i Dansk 2, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på tilsvarende eller højere niveau.

Det foreslås også, at den herboende udlænding skal dokumentere at have haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for indgivelsen af ansøgningen om ægtefællesammenføring. Den herboende skal endvidere fortsat kunne antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor der meddeles ansøger opholdstilladelse. Der henvises til afsnit 2.3.2.1. vedrørende beskrivelse af, hvad der forstås som »ordinær fuldtidsbeskæftigelse« i udlændingeloven.

Såfremt den herboende udlænding er folkepensionist eller har fået tildelt førtidspension, vil den pågældende ikke skulle opfylde kravet om beskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for indgivelse af ansøgningen om ægtefællesammenføring.

Det foreslås endvidere, at den herboende udlænding, udover de nævnte betingelser enten vil skulle have yderligere arbejdsmarkedstilknytning, således at den pågældende i alt har haft 4 års ordinær fuldtidsbeskæftigelse inden for de sidste 4 år og 6 måneder og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet forud for ansøgningen, eller have færdiggjort en lang videregående uddannelse, en professionsbacheloruddannelse, en erhvervsakademiuddannelse eller en erhvervsrettet ungdomsuddannelse i Danmark eller have

bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau. Såfremt den herboende udlænding er folkepensionist, vil den pågældende helt blive undtaget fra denne betingelse. Såfremt den herboende udlænding er førtidspensionist, vil den pågældende blive undtaget fra betingelsen om arbejdsmarkedstilknytning i 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder, men vil som udgangspunkt skulle opfylde betingelsen om en enten en videregående uddannelse mv. eller bestået Prøve i Dansk 3, medmindre der bør undtages herfor på baggrund af årsagen til førtidspensionen.

De foreslåede betingelser vil kunne fraviges enkeltvis, såfremt Danmarks internationale forpligtelser tilsiger dette. Der henvises til afsnit 2.5.3.

Den gældende betingelse for tidsubegrænset opholdstilladelse om, at den herboende udlænding skal bestå en medborgerskabsprøve eller have udvist aktivt medborgerskab her i landet gennem mindst 1 års deltagelse i bestyrelser, organisationer m.v., vil ikke blive overført som betingelse for ægtefællesammenføring. De gældende betingelser i udlændingelovens § 11 a vedrørende fastsatte karenstider, hvis den herboende udlænding er idømt frihedsstraf uden for de i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 2 og 3, nævnte tilfælde, vil ej heller blive overført som betingelse for ægtefællesammenføring.

De foreslåede betingelser forudsættes i øvrigt administreret på samme måde som de tilsvarende betingelser for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 12-14, jf. lovforslagets § 1, nr. 8. For så vidt reguleringen af det foreslåede beløb i § 9, stk. 12, nr. 3, henvises der til lovforslagets § 1, nr. 18.

2.4. Skærpede krav til ansøger

2.4.1. Et moderniseret 24 års krav – opfyldelse af et pointkrav

Generelt er beskæftigelsen steget markant blandt indvandrere og efterkommere i Danmark. Flere nyankomne udlændinge kommer i beskæftigelse eller uddannelse, og det sker hurtigere end tidligere. Det er en positiv udvikling i udlændinges integration i det danske samfund og deltagelse i fællesskabet, og det viser, at der er flere udlændinge, der har vilje og evne til at integrere sig.

I forhold til udlændinge, der kommer til Danmark som led i familiesammenføring, kan der dog med fordel strammes op. I dag stilles der ikke krav til ansøgers kvalifikationer, og der er derfor mange ægtefællesammenførte, der har vanskeligt ved at blive integreret og

dermed tilegne sig danske værdier og træde ind på det danske arbejdsmarked.

Aftaleparterne finder derfor, at der er behov for en modernisering af reglerne for ægtefællesammenføring. Det skal sikres, at også de udlændinge, der gennem ægtefællesammenføring ønsker at tage fast og varigt ophold i Danmark, dokumenterer, at de har forudsætnin-gerne og viljen til at bidrage til det danske samfund. Samtidig skal 24-årsreglen moderniseres, så udlændinge, der er særligt kvalificerede, skal kunne blive ægtefællesammenført på et tidligere tidspunkt end i dag.

Det indgår i aftalen, at der fremadrettet skal stilles nye håndfaste krav om, at den enkelte ægtefællesammenførte udlænding, som en betingelse for ægtefællesammenføring, er i besiddelse af integrationsrelevante kvalifikationer, der også gør den ægtefællesammenførte i stand til at bidrage til det danske samfund. Som led i disse håndfaste krav skal reglerne for familiesammenføring bygge på objektive kriterier efter et pointsystem, hvori ansøgers integrationspotentiale også indgår.

Ægtefællesammenføring skal således først kunne opnås, når ansøger bl.a. har opfyldt et pointkrav, som skal være udtryk for, at ansøger gennem konkrete resultater er i besiddelse af integrationsrelevante kvalifikationer.

Det nye krav om, at ansøger skal besidde integrationsrelevante kvalifikationer, ligger i naturlig forlængelse af regeringens og Dansk Folkepartis aftale af 15. marts 2010, hvorved bl.a. reglerne for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse blev reformeret.

Vægtningen af integrationsrelevante kvalifikationer for ansøger vil samtidig mindske risikoen for tvangsægteskaber, ligesom det vil gavne kommende generationers integration, når det sikres, at forældregenerationen er integreret på arbejdsmarkedet og i samfundslivet.

Det indgår i aftalen, at ansøger – hvis både den herboende og ansøger er over 24 år – skal opnå 60 point i forhold til en række integrationsrelevante kriterier, og at ansøger – hvis enten den herboende eller ansøger eller begge parter er under 24 år – skal opnå 120 point i forhold til en række integrationsrelevante kriterier.

Pointene opnås på baggrund af kriterier vedrørende bl.a. færdiggjort erhvervs erfaring, sprogkundskaber og færdiggjort uddannelse. Ansøger kan inden for hver af disse kategorier alene opnå point én gang. Hvis en ansøger inden for samme kriterium opfylder flere pointkrav, vil ansøger få point for den kvalifikation, der giver det højeste antal point.

Der vil endvidere kunne opnås op til yderligere 20 point efter supplerende kriterier. Der vil således bl.a. kunne opnås point på baggrund af sprogkundskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2.

Aftaleparterne finder endvidere, at udlændinge, som bosætter sig uden for et udsat boligområde, bør belønnes. Der vil således kunne opnås supplerende point, hvis den herboende ikke bor i et udsat boligområde, og det er hensigten, at ansøger og herboende skal flytte sammen på herboendes adresse. Et udsat boligområde er et område, der opfylder betingelserne i § 51 b, stk. 3 og 4, i lov om almene boliger (regler om kombineret udlejning).

Tilsvarende vil ansøger kunne opnå supplerende point ved at have deltaget aktivt i en global humanitær organisation.

Endvidere finder aftaleparterne, at det er vigtigt at sende et signal om betydningen af selvforsørgelse. Det er således helt afgørende, at udlændinge, som kommer til Danmark, ikke ligger det offentlige til last. Har en udlænding været selvforsørgende i hjemlandet, vil det normalt kunne forudsættes, at dette også vil gøre sig gældende, når udlændingen kommer her til landet, og selvforsørgelse i hjemlandet skal derfor være pointgivende.

Pointene i det nye pointsystem er fastsat ud fra objektivt konstaterbare krav, således at det bliver let og overskueligt for den enkelte at se, hvordan pointene opnås. Det gør samtidig administrationen så enkel som mulig.

Pointene gives efter følgende kriterier:

Erhvervs erfaring:

- 40 point for ordinær fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder ud af de seneste 3 år i Danmark eller i udlandet,
- 60 point for kvalificeret erhvervs erfaring (positivliste-job) i 2 år og 6 måneder ud af de seneste 3 år i udlandet eller
- 80 point for at have haft erhvervs erfaring i mindst 2 år i Danmark med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 4 (koncernordning), eller § 9 a, stk. 2, nr. 6 (specialist), eller for at have haft et job anført på positivlisten eller et job, som har indebåret en årlig bruttoindkomst på mindst 375.000 kr.

Sproglige kvalifikationer:

- 50 point for at have enten dansk-, svensk- eller norsk-kundskaber på niveau svarende til studieprøven (C 1), eller
- 40 point for at have enten engelsk-, tysk-, fransk-, eller spansk-kundskaber på niveau svarende til studieprøven (C 1)

Færdiggjort uddannelse:

- 40 point for at have færdiggjort en uddannelse i udlandet, som er på niveau med en dansk erhvervsuddannelse af mindst 2 år og 6 måneders varighed, en

dansk erhvervsakademiuddannelse, en dansk professionsbacheloruddannelse eller en uddannelse ligestillet hermed,

- 50 point for at have færdiggjort en erhvervsuddannelse af mindst 2 års varighed, en erhvervsakademiuddannelse en professionsbacheloruddannelse eller en uddannelse på tilsvarende niveau i Danmark,
- 50 point for at have færdiggjort en bacheloruddannelse på et universitet i udlandet eller en uddannelse ligestillet hermed, som er på niveau med en dansk bacheloruddannelse,
- 70 point for at have færdiggjort en bacheloruddannelse på et universitet eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark eller på et universitet, der er anerkendt som blandt de 50 bedste i verden,
- 80 point for at have færdiggjort en ph.d.- eller kandidatuddannelse på et universitet i udlandet eller en uddannelse ligestillet hermed, som er på niveau med en dansk ph.d.- eller kandidatuddannelse, eller
- 100 point for at have færdiggjort en ph.d.- eller kandidatuddannelse på et universitet eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark eller på et universitet, der er anerkendt som blandt de 50 bedste i verden.

Supplerende point – maksimalt 20 point i alt:

- 20 point for at dokumentere enten engelsk-, tysk-, fransk- eller spansk kundskaber på niveau svarende til Prøve i Dansk 2 (B1-B2)
- 20 point for at dokumentere dansk kundskaber på niveau svarende til Prøve i Dansk 2 (B1-B2)
- 20 point, hvis ansøger ikke bosætter sig i et udsat boligområde
- 10 point for aktiv og ulønnet deltagelse i en global humanitær organisation i mindst 1 år
- 10 point for selvforsørgelse (kan ikke kombineres med erhvervsarbejde)

Det vil være tidspunktet for ansøgers indgivelse af ansøgningen om ægtefællesammenføring, der vil være afgørende for, om en ansøger kan opnå point.

Det nye pointsystem er indeholdt i forslaget til en ny § 9, stk. 15, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

2.4.1.1. Erhvervs erfaring

Det foreslås, at ansøgeren opnår 40 point ved at dokumentere at have haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for sidste 3 år i enten Danmark eller i udlandet.

Med ordinær fuldtidsbeskæftigelse forstås andre typer af beskæftigelse end omfattet af de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 15, nr. 1, litra b og c, jf. nærmere nedenfor.

Der stilles således ikke krav om, at ansøger skal have gennemført en uddannelse for at kunne opnå point på baggrund af erhvervs erfaring.

Det foreslås endvidere, at ansøger opnår 60 point ved at dokumentere at have haft kvalificeret erhvervs erfaring (positivliste-job) i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 3 år i udlandet.

Det foreslås også, at en ansøger, som ønsker ægtefællesammenføring med en herboende person, opnår 80 point for at have haft erhvervs erfaring i mindst 2 år i Danmark med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 4, eller § 9 a, stk. 2, nr. 6, eller for at have haft et job anført på positivlisten eller et job, som har indebåret en årlig bruttoindkomst på mindst 375.000 kr.

Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 4, meddeles til udlændinge, der er ansat i en international koncern (koncernopholdstilladelse). En ansøger kan således opnå point på denne baggrund ved at have haft en koncernopholdstilladelse i 2 år.

Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 6, meddeles til udlændinge, hvis væsentlige beskæftigelsesmæssige eller erhvervmæssige hensyn taler herfor. Det kunne f.eks. være som specialist. En ansøger kan således opnå point på denne baggrund ved at have haft opholdstilladelse i 2 år efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 6.

Ved job omfattet af positivlisten forstås beskæftigelse inden for et erhverv, hvor der i Danmark er mangel på kvalificeret arbejdskraft. Disse erhverv er omfattet af positivlisten. Positivlisten fremgår af udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk. Det er ikke en forudsætning for, at ansøger kan opnå point på baggrund af et job omfattet af positivlisten, at ansøger har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 2. Det afgørende er, at ansøger har haft et job omfattet af positivlisten.

En ansøger vil endvidere kunne opnå point, hvis ansøger i 2 år har haft et job i Danmark, som har indebåret en årlig bruttoindkomst på mindst 375.000 kr. Ved bruttoindkomst på mindst 375.000 kr. forstås den løn, som er udbetalt af arbejdsgiveren her i landet, og som er skattepligtig i Danmark. Løn udbetalt til ansøger i form af f.eks. kost, logi, diæter m.v. vil ikke skulle indgå i opgørelsen af, om ansøger har haft en bruttoindkomst på mindst 375.000 kr.

Både for så vidt angår kvalificeret og ordinær fuldtidsbeskæftigelse skal der være tale om reel og lovlig beskæftigelse. Herudover er det et krav, at der efter hjemlandets standard dels er tale om fuldtidsbeskæftigelse, dels at beskæftigelsen er udført under sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår.

Det påhviler ansøger at dokumentere sin erhvervs erfaring. En ansøger vil kun kunne opnå point på baggrund af én type beskæftigelse og vil således højst kunne opnå 80 point på baggrund af beskæftigelse.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

2.4.1.2. Sproglige kvalifikationer

Det foreslås, at en ansøger kan opnå 40 point ved at dokumentere at have enten engelsk-, tysk-, fransk- eller spansk kundskaber på et niveau svarende til studieprøven (dvs. C1), jf. bekendtgørelse nr. 831 af 24. juni 2010 om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Det foreslås endvidere, at en ansøger, som ønsker ægtefællesammenføring med en herboende person, alternativt kan opnå 50 point ved at dokumentere at have enten dansk-, svensk- eller norskkundskaber på et niveau svarende til studieprøven (dvs. C1), jf. bekendtgørelse nr. 831 af 24. juni 2010 om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

En ansøger kan alene opnå point for sprogkundskaber på C1-niveau for ét sprog. En ansøger, der f.eks. både måtte beherske dansk og engelsk på C1-niveau, vil således alene kunne opnå 50 point i alt, ligesom en ansøger, der f.eks. behersker fransk og spansk på C1-niveau, alene vil kunne opnå 40 point i alt.

En udlænding, der har sprogkundskaber på C1-niveau, kan forstå en bred vifte af krævende, længere tekster og kan opfatte underforstået betydning. Man kan udtrykke sig flydende og spontant uden alt for tydeligt at lede efter et udtryk og anvende sproget fleksibelt og virkningsfuldt til sociale, uddannelsesmæssige og faglige formål. Man kan endvidere producere en klar, velstruktureret og detaljeret tekst om komplekse emner.

Sprogkravet til de videregående uddannelser i Danmark er normalt C1 (svarende til studieprøven). På nuværende tidspunkt er anerkendte prøver i ALTE-regi samt anerkendte engelskprøver i USA (TOEFL), Australien og New Zealand (IELTS) godkendt som dokumentation for sprogfærdigheder på C1-niveau.

En oversigt over prøver, som kan godkendes som dokumentation for sprogfærdigheder på C1-niveau, vil blive offentliggjort på www.nyidanmark.dk. Resultatet af sprogprøven vil skulle være gyldig på ansøgningstidspunktet. Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse.

Såfremt en ansøger taler et af de nævnte sprog som sit modersmål, vil dokumentation for, at ansøger også behersker dette sprog på C1-niveau både mundtlig som skriftligt kunne være, at ansøger har bestået en uddan-

nelse i hjemlandet, f.eks. svarende til en dansk gymnasieuddannelse, der som studieprøven vil være adgangsgivende til de videregående uddannelser.

Det påhviler ansøgere at dokumentere sine sprogkundskaber. Det vil være tidspunktet for ansøgers indgivelse af ansøgningen om ægtefællesammenføring, der vil være afgørende for, om en ansøger kan opnå point på baggrund af en bestået anerkendt sprogprøve.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

2.4.1.3. Færdiggjort uddannelse

En ansøger kan opnå point på baggrund af uddannelse. Denne uddannelse skal være færdiggjort, for at ansøger kan opnå point, herunder ved at alle eksaminer er bestået. Der stilles således krav om bestået eksamen. Pointsystemet er udformet således, at der både gives point for højere uddannelser og erhvervsrelaterede uddannelser.

Det foreslås, at en ansøger, som ønsker ægtefællesammenføring med en herboende person, kan opnå 40 point ved at dokumentere at have færdiggjort en uddannelse i udlandet, som er på niveau med en erhvervsuddannelse af mindst 2 år og 6 måneders varighed, en dansk erhvervsakademiuddannelse, en dansk professionsbacheloruddannelse eller en uddannelse ligestillet hermed. En gymnasial uddannelse i udlandet eller en uddannelse ligestillet hermed anses ikke for at være en erhvervsuddannelse. En ansøger, som f.eks. har gennemført en gymnasial uddannelse i udlandet, vil således ikke på den baggrund kunne opnå 40 point.

Det foreslås endvidere, at en ansøger alternativt kan opnå 50 point ved at dokumentere for at have færdiggjort en erhvervsuddannelse af mindst 2 års varighed, en erhvervsakademiuddannelse eller en professionsbacheloruddannelse eller en uddannelse på tilsvarende niveau i Danmark.

Erhvervsuddannelser tilbydes i Danmark på f.eks. handelsskoler, tekniske skoler, landbrugsskoler og social- og sundhedsskoler. Uddannelser på et tilsvarende niveau, eller som kan anses for ligestillet hermed, kan f.eks. være kunstneriske uddannelser, uddannelse inden for politi eller forsvar eller andre typer uddannelse, herunder f.eks. inden for IT.

For at en ansøger kan opnå point på den baggrund, herunder for tilsvarende uddannelser i udlandet, vil det være et krav, at erhvervsuddannelsen har varet mindst 2 år og 6 måneder. Ansøger kan således ikke opnå point for et uddannelsesforløb på under 2 år og 6 måneder. Det er endvidere en forudsætning, at der er tale om en uddannelse, der er normeret til 2 år og 6 måneder. Hvis der

i uddannelsesforløbet er indgået praktikperioder, vil disse perioder ikke samtidig kunne give point for erhvervs-erfaring.

En gymnasial uddannelse i Danmark, som f.eks. studentereksamen, højere forberedelseseksamen (HF), højere handelseksamen (HHX) eller højere teknisk eksamen (HTX), anses ikke for at være en erhvervsuddannelse eller ligestillet hermed. En ansøger vil således ikke kunne opnå 50 point for f.eks. at blive student i Danmark.

Erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser udbydes bl.a. på erhvervsakademier, professionshøjskoler, ingeniørhøjskoler og Danmarks Medie- og Journalisthøjskole i henhold til Undervisningsministeriets regler herom.

Det foreslås endvidere, at en ansøger alternativt kan opnå 50 point ved at dokumentere at have afsluttet en bacheloruddannelse på et udenlandsk universitet eller en uddannelse ligestillet hermed, som er på niveau med en dansk bacheloruddannelse, og som ikke ligger på top 50 over verdens bedste universiteter.

Det foreslås herudover, at en ansøger alternativt kan opnå 70 point ved at dokumentere at have afsluttet en bacheloruddannelse på et universitet eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark, eller på et universitet, som ligger på top 50 over verdens bedste universiteter, jf. nedenfor. En ansøger kan f.eks. opnå 70 point for at have færdiggjort en bacheloruddannelse eller uddannelse på bachelorniveau ved uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet.

Det foreslås endvidere, at en ansøger alternativt kan opnå 80 point ved at dokumentere at have afsluttet en ph.d. eller kandidatuddannelse på et udenlandsk universitet eller en uddannelse ligestillet hermed, som ikke ligger på top 50 over verdens bedste universiteter.

Det foreslås endelig, at en ansøger på baggrund af uddannelse alternativt kan opnå 100 point ved at dokumentere at have afsluttet en ph.d.- eller kandidatuddannelse på et universitet eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark, eller på et universitet, som ligger på top 50 over verdens bedste universiteter. En ansøger kan f.eks. opnå 100 point for at have færdiggjort en kandidatuddannelse eller uddannelse på tilsvarende niveau under Kulturministeriet eller dets uddannelsesinstitutioner.

En ansøger vil ikke kunne opnå point fra mere end et af de nævnte uddannelseskriterier. En ansøger vil f.eks. ikke kunne opnå 50 point ved at afslutte en bacheloruddannelse i udlandet og dernæst yderligere 80 point ved at tage en kandidatgrad på et andet udenlandsk universitet, ligesom en ansøger f.eks. ikke vil kunne opnå det

dobbelte antal point ved at tage to forskellige bacheloruuddannelser.

Danske universiteter omfatter universiteter under Universitetsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 754 af 17. juni 2010, mens der ved top 50-listen over verdens bedste universiteter henvises til den rangliste, som anvendes af Undervisningsministeriet ved vurdering af, om der kan tildeles udlandsstipendium til hele kandidatuddannelser, samt af Videnskabsministeriet. Dette er aktuelt en rangliste som Quacquarelli Symonds (QS) udarbejder, og som fremgår af www.topuniversities.com. På www.nyidanmark.dk vil der blive etableret en henvisning hertil.

Andre danske uddannelsesinstitutioner, som ikke er omfattet af universitetsloven, kan f.eks. være uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet. Disse omfatter de statslige videregående uddannelsesinstitutioner, jf. lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet og lov om Danmarks Biblioteksskole.

Det påhviler ansøger at dokumentere sin uddannelse. Det vil være tidspunktet for ansøgers indgivelse af ansøgningen om ægtefællesammenføring, der vil være afgørende for, om en ansøger kan opnå point på baggrund af en færdiggjort uddannelse fra et universitet, der er placeret som et top 50-universitet.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

2.4.1.4. Øvrige supplerende point

Det foreslås, at en ansøger kan supplere de ovennævnte point med op til yderligere 20 point i alt.

Det foreslås, at en ansøger, som ønsker ægtefællesammenføring med en herboende person, kan opnå 20 point ved at dokumentere at have enten engelsk-, tysk-, fransk- eller spanskkundskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2 (dvs. B1-B2), jf. bekendtgørelse nr. 831 af 24. juni 2010 om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. En ansøger, som har sprogkundskaber på et højere niveau end svarende til Prøve i Dansk 2, men under niveauet svarende til studieprøven C1, vil tilsvarende kunne opnå 20 point.

Det foreslås endvidere, at en ansøger, som ønsker ægtefællesammenføring med en herboende person, kan opnå 20 point ved at dokumentere at have dansk kundskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2 (dvs. B1-B2), jf. bekendtgørelse nr. 831 af 24. juni 2010 om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. En ansøger, der har dansk kundskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 3, vil ligeledes opnå 20 point.

En udlænding, der har sprogkunderskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2, forventes at kunne indgå i samtale om en lang række dagligdags emner, som har almen karakter, f.eks. om familieforhold og arbejde, eller klare enkle indkøbssituationer og kunne samtale med skolens personale om sit barns skolegang, når sproget er forholdsvis enkelt. Desuden kan man give udtryk for sine synspunkter og begrunde dem, når emnet har dagligdags karakter. Udlændingen kan læse tekster på et niveau, som svarer til f.eks. enkle artikler i gratisaviser, og skrive forståelige breve om enklere emner.

En udlænding, der har bestået Prøve i Dansk 2, forventes at kunne varetage faglært og ufaglært arbejde og at kunne tage del i visse kompetencegivende uddannelser, f.eks. grundkursus til social- og sundhedsuddannelser (SOSU) samt faglige efteruddannelser.

Prøve i Dansk 2 skønnes at svare til engelskniveauet i folkeskolens 9. klasse.

En ansøger vil højst kunne opnå supplerende point for ét yderligere sprog ud over det i den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 15, nr. 2, nævnte sprog på C1-niveau. En ansøger vil f.eks. ikke kunne opnå 20 point for at have engelskkunderskaber på B2-niveau, såfremt ansøger også har opnået 50 point for at beherske engelsk på C1-niveau. En ansøger vil ej heller kunne opnå 20 point på baggrund af engelskkunderskaber og dernæst yderligere 20 point for franskunderskaber, hvis begge er på B2-niveau.

Det foreslås, at en ansøger, som ønsker ægtefællesammenføring, kan opnå 20 point for ikke at bosætte sig i et boligområde omfattet af reglerne om kombineret udlejning, jf. § 51 b, stk. 3 og 4, i lov om almene boliger. Et sådant boligområde anses som et udsat boligområde.

Den nærmere afgrænsning af, hvilke områder der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning, er som nævnt fastsat i § 51 b, stk. 3 og 4, i lov om almene boliger. Bestemmelsen indebærer, at reglerne om kombineret udlejning kan finde anvendelse i områder, hvor der er en høj andel af personer uden for arbejdsmarkedet. Der kan dels være tale om områder (fysisk sammenhængende almene afdelinger), hvor der bor mindst 1.000 beboere i afdelingerne tilsammen, og hvor mindst 40 pct. af beboerne i alderen 18-64 år i afdelingerne tilsammen er uden for arbejdsmarkedet, dels kan der være tale om områder, hvor der bor mindst 5.000 beboere i afdelingerne tilsammen, og hvor mindst 30 pct. af beboerne i alderen 18-64 år i afdelingerne tilsammen er uden for arbejdsmarkedet.

Socialministeriet beregner og offentliggør hvert år (1. oktober) en liste over områder, hvor reglerne om kombineret udlejning kan finde anvendelse. På baggrund af

denne liste kan Socialministeriet tillige udarbejde en liste over berørte postadresser. Denne liste over berørte postadresser vil blive offentliggjort på www.nyidanmark.dk. Socialministeriets liste over boligområder, der kan anvende kombineret udlejning den 1. oktober 2010, gælder indtil Socialministeriet den 1. oktober 2011 offentliggør en ny liste.

Det vil være tidspunktet for ansøgers indgivelse af ansøgningen om ægtefællesammenføring, der vil være afgørende for, om en ansøger kan opnå point for at bosætte sig uden for et udsat boligområde.

Det foreslås, at en ansøger, som ønsker ægtefællesammenføring, kan opnå 10 point for at dokumentere aktiv deltagelse i en global humanitær organisation i mindst 1 år.

De globale humanitære organisationer, hvori aktiv deltagelse kan give point, er som udgangspunkt organisationer, som er medlem af en af de tre følgende paraplyorganisationer på det humanitære område. Det drejer sig om ICVA (International Council of Voluntary Agencies), Inter Action og VOICE (Voluntary Organisations in Cooperation in Emergencies).

ICVA er en paraplyorganisation for humanitære organisationer, der samarbejder med FN og er beliggende i Geneve. Medlemskab af ICVA er åben for internationale NGO'ere, som har aktiviteter i mindst to lande, internationale sammenslutninger og internationale eller nationale grupperinger af NGO'ere. Aktuelt ses der at være omkring 70 medlemmer. Listen over medlemmer kan ses på ICVA's hjemmeside www.icva.ch.

Inter Action er en paraplyorganisation for humanitære organisationer i USA. Der ses aktuelt at være over 180 medlemmer, som samlet har aktiviteter over hele verden rettet mod fattige og udsatte områder. Listen over medlemmer kan findes på Inter Action's hjemmeside www.interaction.org.

VOICE er en paraplyorganisation for humanitære organisationer, der samarbejder med EU. Der ses aktuelt at være 83 medlemmer, som alle er europæiske organisationer. Listen over medlemmer kan findes på VOICE's hjemmeside www.ngovoice.org.

En organisations medlemskab af én af de nævnte paraplyorganisationer vil ikke i sig selv være udslagsgivende for, at aktiv deltagelse i denne organisation også kan give point til ansøger. Det vil være en forudsætning, at der er tale om en humanitær organisation, som tager udgangspunkt i demokratiske værdier, således at deltagelsen i en sådan organisation kan styrke ansøgeren til bedre at kunne indgå i det danske fællesskab og respektere grundlæggende værdier, normer og principper.

Det vil bero på en konkret vurdering, om der er tale om aktiv deltagelse. Selve medlemskabet af eller donation af penge til organisationerne er ikke tilstrækkeligt. Det kræves ikke, at ansøgeren fortsat er aktivt deltagende i organisationen på det tidspunkt, hvor opholdstilladelse kan gives. Endvidere kræves det ikke, at ansøgeren har deltaget aktivt i samme organisation jævnligt gennem 1 år.

Det påhviler ansøger at dokumentere, at den pågældende har deltaget aktivt i en af de organisationer, der er medlemmer af en af de ovennævnte paraplyorganisationer. Ansøgeren kan dokumentere at have deltaget aktivt i organisationsarbejde ved f.eks. at fremlægge en udtalelse fra organisationen, som udlændingen har deltaget hos.

Det foreslås endeligt, at en ansøger, som ønsker ægtefællesammenføring, kan opnå 10 point for at dokumentere at have været selvforsørgende i hjemlandet. Der kan ikke opnås point på baggrund af både selvforsørgelse og erhvervs erfaring efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 15, nr. 1.

Det påhviler ansøgeren at dokumentere at have været selvforsørgende i hjemlandet.

En ansøger vil højst kunne opnå 20 supplerende point i alt. En ansøger, der dokumenteret behersker f.eks. fransk på B2-niveau og dermed opnår 20 supplerende point, vil således ikke kunne opnå yderligere supplerende point ved f.eks. ikke at bo i et udsat boligområde eller ved at have været selvforsørgende.

Ansøger skal selv dokumentere at opfylde betingelserne for at opnå point.

Ansøgeren vil samtidig blive forpligtet til på tro og love, jf. udlændingelovens § 40, stk. 5, at erklære, at ansøgers afgivne oplysninger og den dokumentation, der skal danne grundlag for Udlændingesservice vurdering af opfyldelse af pointkravet, er korrekte. Dette skal ses i sammenhæng med, at ansøgers dokumentation for opfyldelse af nogle af de integrationsrelevante kriterier meget vanskeligt vil kunne kontrolleres af Udlændingesservice. Ved at underskrive en tro og love erklæring vil en ansøger således kunne ifalde strafansvar, hvis de afgivne oplysninger om pointgrundlaget og dokumentationen herfor ikke er korrekte. Dette vil således også kunne medvirke til at forebygge eventuelle forsøg på omgåelse af pointkravene. Erklæringen skal afgives til Udlændingesservice i forbindelse med, at udlændingen søger om ægtefællesammenføring. Udlændingesservice vil herefter normalt lægge erklæringen til grund ved behandlingen af sagen. Erklæringen vil være tilgængelig på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk.

Hvis en ansøger har afgivet forkerte oplysninger, vil den pågældende kunne ifalde strafansvar, jf. straffelovens § 161. En ansøger, der har opnået sin opholdstilladelse på baggrund af urigtige oplysninger eller svig, vil tillige kunne få sin opholdstilladelse inddraget, jf. henholdsvis udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, og § 19, stk. 2, nr. 1.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 15, nr. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

2.4.2. Skærpelse af indvandringsprøven

Aftaleparterne finder fortsat, at det skal være et krav for ægtefællesammenføring, at ansøger består en prøve, som kan styrke den enkelte udlændings muligheder for en vellykket og hurtig integration i det danske samfund. Det må således antages, at udlændinge, der består en prøve i dansk og danske samfundsforhold, vil være bedre rustet til at deltage i det integrationsforløb, som tilbydes nyankomne ægtefællesammenførte, og til at blive integreret i det danske samfund. Modsat må udlændinge, der ikke kan bestå en prøve i dansk og danske samfundsforhold, antages at have meget vanskeligt ved at gennemføre integrationsforløbet og blive integreret i Danmark.

Aftaleparterne finder imidlertid ligeledes, at den gældende indvandringsprøve ikke i tilstrækkelig grad understøtter den foreslåede modernisering af ægtefællesammenføringsreglerne og det øgede fokus på ansøgers integrationsrelevante kvalifikationer.

I forlængelse af, at det fremadrettet bliver ansøgere, som skal besidde et vist kendskab til Danmark og det danske sprog, der kan ægtefællesammenføres her i landet, foreslås det, at niveauet for indvandringsprøvens sprogdelt skal hæves i forhold til det niveau, som indvandringsprøven har i dag. Der henvises til afsnit 2.4.2.2.

Det foreslås, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter det nærmere ikrafttrædelsestidspunkt for indvandringsprøven med et skærpet sprog-niveau ved ægtefællesammenføring. Dette vil ske, når prøvens indhold, forberedelsesmateriale mv. er blevet udarbejdet.

Forslaget om skærpelse af det sproglige niveau vil ikke omfatte udlændinge med opholdstilladelse som religiøs forkynder m.v. Disse vil således fortsat skulle bestå indvandringsprøven på det gældende niveau ved ansøgning om forlængelse af opholdstilladelsen. Der henvises herved til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 20.

Ved at skærpe dansksprogniveauet i indvandringsprøven for ansøgere om ægtefællesammenføring understøttes den foreslåede modernisering af ægtefællesammen-

føringsreglerne bedst muligt. Formålet er således at styrke den enkelte udlændings muligheder for en vellykket og hurtig integration i det danske samfund.

Indvandringsprøven er fortsat et supplement til den danskuddannelse og det integrationsprogram, der gives her i landet. Prøven medvirker til at sikre, at den enkelte udlænding, der ønsker opholdstilladelse i Danmark, på et tidligt tidspunkt tager ansvaret for sin egen integration, og at den pågældende kan dokumentere at have motivation til og et ønske om at blive en del af det danske samfund.

Den skærpede indvandringsprøve skal som udgangspunkt tages af alle udlændinge, der søger om opholdstilladelse med henblik på ægtefællesammenføring.

Dette svarer til, hvad der i dag gælder for indvandringsprøven.

De nærmere regler om indvandringsprøven er fastsat i bekendtgørelse nr. 1251 af 4. november 2010. Denne vil blive ændret i overensstemmelse med forslaget i forbindelse med lovens ikrafttræden, herunder vil der blive fastsat et forhøjet gebyr for tilmelding til indvandringsprøven. Det fastsatte gebyr for indvandringsprøven vil være ens uanset niveauet for sprogprøvedelen af indvandringsprøven. Religiøse forkyndere vil således skulle betale det samme beløb for indvandringsprøven som udlændinge, der søger ægtefællesammenføring.

Der vil fortsat i overensstemmelse med gældende praksis være mulighed for at se bort fra betingelser for ægtefællesammenføring, hvis der foreligger særlige grunde. Dette gælder ligeledes for betingelsen om en bestået skærpet indvandringsprøve. Der henvises til afsnit 2.1.2.2.4. om dispensationsadgang.

2.4.2.1. Den skærpede indvandringsprøves indhold

Den skærpede indvandringsprøve skal – som den gældende indvandringsprøve – indeholde en prøve i viden om Danmark og det danske samfund (herefter vidensprøve) samt en prøve i dansk (herefter sprogprøve). Kravet til niveauet for sprogprøvedelen vil skulle forhøjes fra A1-minus til A2-niveau, jf. afsnit 2.4.2.2. Niveauet for vidensprøven fortsætter uændret.

Der er til brug for forberedelse af den gældende indvandringsprøve udarbejdet forberedelsesmateriale, som bl.a. indeholder en film om Danmark. Etableringen af den skærpede indvandringsprøve, hvor niveauet for og indholdet i sprogprøven ændres i forhold til den gældende indvandringsprøve, betyder, at dele af forberedelsesmaterialet vil blive ændret.

Den praktiske aflæggelse af den skærpede indvandringsprøve vil foregå på samme måde som den gældende indvandringsprøve. Der vil være tale om en

mundtlig prøve, der er understøttet af en it-løsning, og hvor prøven optages og efterfølgende rettes af beskikkede censorer. Prøven kan tages løbende, ligesom der er løbende tilmelding.

2.4.2.2. Sprogniveau i den skærpede indvandringsprøve

Da det fremadrettet bliver ansøgere, som besidder integrationsrelevante kvalifikationer, og som allerede har et vist kendskab til Danmark samt det danske sprog, der ægtefællesammenføres her i landet, finder aftaleparterne, at niveauet for den skærpede indvandringsprøves sprogprøve skal hæves til sprogfærdighedsniveauet A2 fra sprogfærdighedsprøveniveauet A1-minus.

På sprogfærdighedsniveauet A2, jf. bekendtgørelse nr. 831 af 24. juni 2010 om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., kan en udlænding forstå sætninger og hyppigt anvendte udtryk, der omhandler forhold af umiddelbar betydning. Det kan eksempelvis være meget basale informationer om personlige og familiære forhold, indkøb, lokal geografi og beskæftigelse. Udlændingen vil også kunne kommunikere i ukomplicerede og rutineprægede situationer, der kræver en enkel og direkte udveksling af information om velkendte og rutineprægede forhold, ligesom udlændingen med enkle udtryk kan beskrive sider af sin baggrund og sit nærmiljø samt udtrykke sine umiddelbare behov. Udlændingen kan betegnes som en basis-sprogbruger.

Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af den foreslåede bestemmelse om skærpelse af tilknytningskravet, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, at ansøgeren som udgangspunkt mindst skal have haft 2 ophold her i landet og have gennemført et danskundervisningsforløb på A1-niveau for at opfylde det skærpede tilknytningskrav. Der henvises herved til afsnit 2.2.1.

2.4.2.3. Dispensationsadgang, herunder gebyrfritagelse

Der kan dispenseres fra kravet om en bestået skærpet indvandringsprøve, hvis særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler imod, at kravet stilles. Dette forudsættes administreret i overensstemmelse med gældende ret. Der henvises herved til afsnit 2.1.2.2.4.

Visse grupper af udlændinge vil i medfør af associeringsaftalen mellem EF og Tyrkiet af 12. september 1963 være undtaget fra kravet om gebyrbetaling for den skærpede indvandringsprøve, men vil ikke være undtaget fra kravet om at bestå prøven.

Associeringsaftalen er senere blevet suppleret med en tillægsprotokol (vedtaget i 1972) samt Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, som i 1980 blev vedtaget inden for rammerne af denne aftale. Tillægsprotokollen og af-

gørelse nr. 1/80 indeholder standstill-klausuler, der indebærer et forbud mod at vedtage nye begrænsninger inden for visse områder.

Det følger således af tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1, at de kontraherende parter afholder sig fra indbyrdes at indføre nye restriktioner, der hindrer etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser. Af artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 følger det, at Fællesskabets medlemsstater og Tyrkiet ikke må indføre nye begrænsninger for så vidt angår vilkårene for adgang til beskæftigelse for arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der på nævnte landes områder har opnået opholds- og arbejdstilladelse i henhold til gældende lovgivning.

I forbindelse med ikrafttrædelsen af den nuværende indvandringsprøve den 15. november 2010 blev det vurderet, at kravet om indvandringsprøve og betaling af gebyr herfor ikke kan stilles over for udlændinge, der søger om familiesammenføring med en herboende tyrkisk statsborger, der er økonomisk aktiv som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder.

Denne vurdering blev foretaget på baggrund af EU-domstolens domme i sagerne T. Sahin (dom af 17. september 2009, C-242/06) og Kommissionen mod Nederlandene (dom af 29. april 2010, C-92/07).

Efter EU-domstolens afsigelse af dom i de forenede sager Toprak m.fl. (dom af 9. december 2010, C-300/09 og C-301/09) blev der foretaget en yderligere analyse af EU-domstolens praksis i sager vedrørende associeringsaftalen mellem EF og Tyrkiet og stand still-klausulerne i tillægsprotokollen og afgørelse nr. 1/80.

Som en konsekvens af denne analyse er det vurderingen, at stand still-klausulerne ikke hindrer, at der vedtages nye foranstaltninger for familiesammenføring til tyrkiske statsborgere. Kravet om en bestået skærpet indvandringsprøve kan derfor stilles også over for udlændinge, der søger om familiesammenføring med en herboende tyrkisk statsborger, der er økonomisk aktiv

Der er fortsat vurderingen, at et krav om gebyrbetaling for aflæggelse af en indvandringsprøve ved ansøgning om ægtefællesammenføring med en herboende tyrkisk statsborger, der er økonomisk aktiv som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder, vil være i strid med stand still-klausulerne i tillægsprotokollens artikel 41, stk. 1, og afgørelse nr. 1/80 artikel 13, hvis gebyret er uforholdsmæssigt højere i forhold til det gebyr, som under lignende omstændigheder kræves af EU-borgere.

Der henvises til EU-domstolens praksis i sagerne T. Sahin (dom af 17. september 2009, C-242/06) og Kom-

missionen mod Nederlandene (dom af 29. april 2010, C-92/07).

Dommenes resultater må fortolkes således, at familiedømmer til i Danmark bosiddende økonomisk aktive tyrkiske statsborgere efter omstændighederne ikke kan opkræves gebyrer, der ikke normalt pålægges familiedømmer, der familiesammenføres med herboende EU-borgere.

Da der i Danmark ikke opkræves gebyr for behandlingen af sager vedrørende EU-borgere og deres familiemedlemmer, er det vurderingen, at der ikke kan stilles krav om betaling af gebyr for aflæggelse af en indvandringsprøve over for udlændinge, der søger om familiesammenføring med en herboende tyrkisk statsborger, der er økonomisk aktiv som arbejdstager, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteyder.

Familiedømmer til i Danmark bosiddende økonomisk aktive tyrkiske statsborgere er således ikke fritaget fra kravet om at bestå den skærpede indvandringsprøve, men de skal ikke betale gebyr for at aflægge prøven.

I forhold til vurderingen af, om den herboende tyrkiske statsborger kan anses for økonomisk aktiv som arbejdstager i afgørelse nr. 1/80's forstand, skal der ifølge EU-domstolens faste praksis tages udgangspunkt i fortolkningen af arbejdstagerbegrebet i EU-retten.

Det beror på en konkret vurdering af den enkelte sags faktiske omstændigheder, om en person kan betragtes som arbejdstager i EU-rettens forstand. Det er afgørende, om der er tale om udøvelsen af faktisk og reel beskæftigelse. Ved vurderingen af, om der er tale om faktisk og reel beskæftigelse, lægges der vægt på, at den pågældende præsterer ydelser mod vederlag for en anden og efter dennes anvisninger.

Beskæftigelse, der fremstår som et rent marginalt supplement, er udelukket fra anvendelsesområdet, idet reglerne om fri bevægelighed for arbejdstagere alene er møntet på at garantere den fri bevægelighed for personer, der udøver økonomisk aktivitet. Den omstændighed, at den pågældende som led i arbejdsforholdet kun arbejder ganske få timer, kan være et holdepunkt for, at den udøvede beskæftigelse kun er et rent marginalt supplement. Det er derfor normalt en betingelse, at der er tale om beskæftigelse i minimum 10-12 timer ugentligt.

Betingelsen om, at der normalt skal foreligge 10-12 timers ugentlig beskæftigelse, er baseret på EU-domstolens praksis, jf. dommen Kempf (C-139/85) og dommen Megner og Scheffel (C-444/93). EU-domstolen har i dommen Genc (C-14/09) fastslået, at kriterier såsom ret til betalt ferie, løn under sygdom, arbejdsforholdets tidsmæssige udstrækning, samt om man er dækket af en overenskomst, skal indgå i den samlede konkrete vur-

dering af, om et arbejdsforhold, hvor det ugentlige timetal ikke overstiger 10-12 timer, er reelt og faktisk.

Der kan ikke ved vurderingen fastsættes en nedre grænse for, hvor længe arbejdsforholdet skal vare.

EU-domstolen har i dommen Franca Ninni-Orasche (C-413/01) fastslået, at en tidsbegrænset kontrakt på 10 ugers arbejde var tilstrækkelig til, at der var tale om en arbejdstager i EU-rettens forstand. Sagen vedrørte uddannelsesstøtteområdet, og der blev på baggrund heraf udstedt en vejledning til kommunerne for, hvornår en person skal anses som arbejdstager. Vejledningen vedrører ansættelsesforhold, der på forhånd er aftalt til at have en kort varighed. I vejledningen er fastsat en tidsgrænse på 10 uger i sådanne sager. Det understreges dog, at der i hvert enkelt tilfælde skal foretages en konkret vurdering. En person, som har en tidsbegrænset ansættelse, men som ophører med arbejdet efter mindre end 10 uger, vil efter omstændighederne kunne opfylde betingelserne for at være arbejdstager i EU-rettens forstand, ligesom en person, der har arbejdet mere end 10 uger, ikke altid vil opfylde betingelserne, f.eks. fordi der er tale om en beskæftigelsesform, der har et så lidet omfang, at det fremstår som et rent marginalt supplement.

Vurderingen af, om betaling af gebyr for den skærpede indvandringsprøve skal fraviges for ansøgere, der indgiver ansøgning om familiesammenføring med tyrkiske statsborgere, der er økonomisk aktive som arbejdstagere, selvstændig erhvervsdrivende eller tjenesteydere, vil være baseret på de oplysninger, der fremgår af udlændingemyndighedernes registre, og de oplysninger, der er afgivet i forbindelse med ansøgningen. Ansøger og den herboende vil i ansøgningskemaet blive vejledt om at afgive de til brug for vurderingen fornødne oplysninger.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2.

2.5. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

2.5.1. Relevante internationale forpligtelser på ægtefællesammenføringsområdet

Efter EMRK artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for blandt andet sit privat- og familieliv. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder, jf. artikel 8, stk. 2.

Det følger af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols (EMD) praksis, at staten efter omstændighe-

derne har en positiv forpligtelse til at sikre en effektiv opfyldelse af rettighederne efter artikel 8. Sondringen mellem negative og positive forpligtelser under artikel 8 er imidlertid ikke skarp, ligesom den ikke nødvendigvis bliver afgørende for udfaldet af den konkrete vurdering. I begge situationer må der foretages en vurdering af hensynet til den enkelte set i forhold til retten til at kontrollere udlændinges indrejse m.v., jf. f.eks. Gül mod Schweiz (dom af 19. februar 1996) og I. M. mod Holland (afgørelse af 25. marts 2003).

Artikel 8 indebærer således ikke en generel og ubetinget ret til familiesammenføring.

EMD har anerkendt det almindelige internationale princip om, at det enkelte land har en generel kompetence til at kontrollere udlændinges adgang til ophold i landet. Kompetencen skal dog benyttes med respekt af bl.a. artikel 8 i EMRK.

Det følger af EMDs praksis, at et afslag på familiesammenføring skal stå i rimeligt forhold til de formål, afslaget skal varetage. Denne proportionalitetsafvejning foretages på baggrund af en samlet og konkret vurdering af en række elementer, herunder om det er proportionalt at henvise ægtefællerne til at udøve familielivet i et andet land. Efter EMDs praksis vil der således i særlige tilfælde ikke kunne nægtes familiesammenføring.

I EMDs proportionalitetsafvejning lægges der bl.a. vægt på tidspunktet for etableringen af familielivet, herunder om ægteskabet er indgået på et tidspunkt, hvor ægtefællerne ikke kunne have en berettiget forventning om at få tilladelse til at optage familielivet i det pågældende land, samt herboendes og ansøgers tilknytning og familieforhold til værtshjemlandet kontra ansøgers hjemland. Domstolen ser endvidere på årsagen til den adskillelse, der ønskes tilendebragt, herunder om denne skyldes de pågældendes eget valg. Omstændighederne ved etableringen og udbygningen af familielivet har således betydning bl.a. under hensyn til, om ægtefællerne på tidspunktet for etableringen af familielivet kunne have en berettiget forventning om familiesammenføring.

Det følger endvidere af EMDs praksis, at hvis ægtefællernes kendskab til reglerne for familiesammenføring indebærer, at de er bekendt med, at det er usandsynligt, at de vil få familiesammenføring, vil dette tale imod, at staten har en positiv forpligtelse til beskytte familielivet, jf. Pejcinowski mod Østrig (afgørelse af 23. marts 1999), ligesom det forhold, at ægtefællerne har præsenteret deres familieliv som et »fait accompli« over for værtslandet, idet ansøger er indrejst uden opholdstilladelse og efter indrejsen ansøger om opholdstilladelse på baggrund af det udøvede familieliv, vil tale imod, at staten

har en positiv forpligtelse til at beskytte deres familieliv, jf. Chandra mod Holland (afgørelse af 13. maj 2003).

Der lægges endvidere vægt på, om det herboende familiemedlem har mulighed for at tage ophold sammen med det udenlandske familiemedlem i det andet land. Efter EMDs praksis tillægges det meget stor betydning, hvis der er uoverstigelige hindringer for, at familielivet kan udøves i det andet land, jf. f.eks. Afonso og Antonio mod Holland (afgørelse af 8. juli 2003). I denne sag havde manden dog haft opholdstilladelse i Holland frem til det tidspunkt, hvor han fik statsborgerskab under henvisning til forholdene i hjemlandet, men forholdene i hjemlandet var på tidspunktet for hans ægtefælles ansøgning om ægtefællesammenføring ikke længere til hinder for, at familien kunne udøve familielivet i hjemlandet.

EMRK sikrer således ikke en ret til at vælge, i hvilket land et familieliv skal optages. En pligt for landet til at tillade familiesammenføring vil som udgangspunkt kun foreligge, hvis parterne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold.

Herudover vil en henvisning af et ægtepar til at leve som familie i et andet land i helt særlige øvrige tilfælde kunne virke så belastende for det herboende familiemedlem, at dette vil kunne sammenlignes med et indgreb i retten til et familieliv i strid med EMRK, såfremt familiesammenføring ikke tillades. Dette kunne f.eks. være i tilfælde, hvor den herboende har et handicap eller lider af alvorlig sygdom, og hvor det må anses for sandsynliggjort, at herboendes tilstand eller livsvilkår vil blive mærkbart forværret, såfremt familielivet skal udøves i ansøgers hjemland. Generelle dårligere økonomiske og sociale vilkår i ansøgers hjemland kan dog ikke i sig selv føre til, at der meddeles opholdstilladelse, herunder f.eks. at der ikke er samme frie adgang til hospitaler og behandlingstilbud som i Danmark, eller at behandling er forbundet med økonomiske udgifter.

Efter artikel 14 i EMRK skal rettigheder i henhold til konventionen beskyttes uden forskel på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel eller ethvert andet forhold.

Efter artikel 5 i FN's konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination må der ikke ske diskrimination på grund af race, hudfarve, national eller etnisk oprindelse.

Efter artikel 26 i FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder er alle mennesker lige for loven og

berettigede til lovens ligebeholdelse uden nogen forskelsbehandling.

Endelig indeholder Verdenserklæringen om menneskerettigheder i artikel 16, stk. 1, en bestemmelse, hvor efter den enkelte uden begrænsninger af racemæssige, nationalitetsmæssige eller religiøse grunde har ret til at gifte sig og stifte familie. Erklæringen er ikke bindende for medlemsstaterne.

Det følger af artikel 1 i FN's Handicapkonvention, at personer med handicap ifølge konventionen omfatter personer, der har en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som i samspil med forskellige barrierer kan hindre dem i fuldt og effektivt at deltage i samfundslivet på lige fod med andre.

Årsagen til den nedsatte funktionsevne vil ofte være en lægeligt diagnosticeret lidelse, der angiver en langvarig nedsættelse af kropslige eller kognitive funktioner, som f.eks. syn, hørelse, lammelser, hjerneskade m.v. Endvidere kan en person, der lider af posttraumatisk stress, konkret blive anset for at være en person med handicap, hvis den posttraumatiske stress efter en konkret og individuel vurdering har karakter af en langvarig funktionsnedsættelse.

Af artikel 5, stk. 1 og 2, i FN's Handicapkonvention følger det ligeledes, at deltagerstaterne anerkender, at alle er lige for loven, og at alle uden nogen form for diskrimination har ret til lige beskyttelse og til at drage samme nytte af loven, samt at deltagerstaterne skal forbyde enhver diskrimination på grund af handicap.

Artikel 17 og 23 i FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder beskytter retten til respekt for blandt andet familielivet. Ligeledes artikel 10 i FN's konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder. Disse konventioner anerkender ingen ret til familiesammenføring, men kan efter omstændighederne indirekte føre til en beskyttelse af en sådan ret. Det antages, at disse bestemmelser ikke indeholder en videre beskyttelse end EMRK artikel 8.

Artikel 11 i FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder (CEDAW-konventionen) tager bl.a. sigte på at beskytte kvinder, som er på barsel og i øvrigt er i erhverv. Perioder med f.eks. barsel og omsorgsdage inden for rammerne af et ansættelsesforhold vil således skulle indgå i opgørelsen af en persons arbejdsmarkedstilknytning.

2.5.2. Lovforslaget set i forhold til Danmarks internationale forpligtelser

Regeringen finder ikke, at forslaget om, at en herboende udenlandsk ægtefælle, som har opnået tidsbegrænset opholdstilladelse efter de tidligere gældende

regler, fremover som udgangspunkt vil skulle opfylde de gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse for at kunne opnå familiesammenføring, i sig selv er i modstrid med artikel 14 i EMRK, jf. artikel 8. Dette gælder, uanset at der herved opstilles forskellige krav for ægtefællesammenføring for forskellige grupper af herboende ægtefæller.

Dette skal ses i sammenhæng med, at tidligere betingelser for opnåelse af tidsubegrænset opholdstilladelse ikke på tilsvarende måde som i dag sikrer, at den herboende udlænding er en aktiv medborger, som har været selvforsørgende gennem flere år, herunder ved f.eks. at have bestået Prøve i Dansk 2 og ved at have haft en længerevarende og aktuel arbejdsmarkedstilknytning. Herboende udlændinge, som har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark efter de tidligere gældende regler, har således kunnet opnå tidsubegrænset opholdstilladelse på andre og mere lempelige vilkår, hvilket også har som konsekvens, at de lettere kan opfylde den grundlæggende betingelse om at have haft tidsubegrænset opholdstilladelse i 3 år for at kunne få ægtefællesammenføring.

Det er således en uens situation, der foreligger, alt efter om den herboende har skullet opfylde de gældende regler for tidsubegrænset opholdstilladelse eller de tidligere gældende regler. Regeringen finder derfor, at forslaget sikrer, at herboende udlændinge som udgangspunkt stilles lige i forhold til muligheden for at opnå ægtefællesammenføring.

En herboende udlænding, der har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler, har allerede skullet opfylde betingelserne herfor og vil derfor ikke på ny skulle dokumentere opfyldelse af disse krav ved en senere ansøgning om ægtefællesammenføring, når denne udlænding har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i tre år.

Det fremgår endvidere af forslaget, at overførslen af betingelserne for tidsubegrænset opholdstilladelse også skal gælde for herboende udlændinge med enten flygtninge- eller beskyttelsesstatus, som ellers ikke skal opfylde betingelsen om tidsubegrænset opholdstilladelse i 3 år for at kunne få ægtefællesammenføring. De vil således som udgangspunkt på lige fod med andre udlændinge skulle opfylde disse betingelser for at kunne få ægtefællesammenføring, såfremt de enten endnu ikke har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse eller har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de tidligere gældende regler. Udlændinge med flygtninge- eller beskyttelsesstatus ligestilles således med andre herboende udlændinge i forhold til betingelserne for ægtefællesammenføring.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at betingelserne for ægtefællesammenføring, herunder de overførte betingelser fra reglerne om tidsubegrænset opholdstilladelse, kun kan stilles, hvis den herboende flygtning eller udlænding med beskyttelsesstatus har mulighed for at udøve sit familieliv med ansøger i et andet land. Kravene fraviges således generelt, hvis f.eks. den herboende med opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus, som er gift med en person fra sit hjemland, ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende risikerer forfølgelse, dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, jf. artikel 8 i EMRK. Der henvises til afsnit 2.5.3.

For så vidt angår det forhold, at der stilles forskellige betingelser for ægtefællesammenføring til herboende ægtefæller med og uden dansk indfødsret, således at herboende udlændinge, der har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de tidligere gældende regler, foruden at skulle have haft tidsubegrænset opholdstilladelse i 3 år, fremover ligeledes skal opfylde de gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, for at kunne blive ægtefællesammenført, kan henvises til Højesterets dom i U 2005.2086 H. Her vurderede Højesteret om det kunne anses for konventionsstridigt, at der blev opstillet forskellige betingelser for ægtefællesammenføring baseret på statsborgerskab. Sagen vedrørte spørgsmålet om, hvorvidt det var i strid med EMRK artikel 14, jf. EMRK artikel 8, at det daværende tilknytningskrav ikke blev stillet over for danske statsborgere, men kun over for herboende udlændinge. Højesteret fastslog, at en sådan forskelsbehandling på grundlag af indfødsret ikke er i strid med diskriminationsforbuddet i artikel 14 i EMRK sammenholdt med artikel 8 og henviste i den forbindelse til EMDs dom af 28. maj 1985 i sagen Abdulaziz, Cabales og Balkandali mod UK, præmisserne 84-86.

Der kan endvidere henvises til U 2010.1035 H. Sagen omhandlede det gældende tilknytningskrav, hvoraf personer med dansk indfødsret også er omfattet, medmindre de har haft dansk indfødsret i 28 år. Spørgsmålet var, om 28-års reglen kunne anses for at være i strid med EMRK artikel 14, jf. artikel 8, da der skelnes imellem, i hvor lang tid en person har haft dansk indfødsret, og om dette således var diskrimination mod tidligere udenlandske statsborgere, som ikke er født med dansk indfødsret, men først senere har erhvervet dette f.eks. som voksne.

Højesterets flertal anfører bl.a. i dommen, at efter »Menneskerettighedsdomstolens praksis har en person ikke en ubetinget ret til i sit hjemland at blive familiesammenført med en udlænding, idet der også i forhold til statsborgere kan tages tilknytningsforhold i betragt-

ning. Det er ikke i sig selv konventionsstridigt, hvis en stat i sin lovgivning forskelsbehandler mellem grupper af statsborgere i relation til muligheden for at blive familiesammenført med en udlænding i statsborgerlandet«.

Højesterets flertal henviser i den forbindelse til Menneskerettighedsdomstolens dom af 28. maj 1985 i sagen Abdulaziz, Cabales og Balkandali mod UK, præmis 88, og anfører, at »[h]er fandt Domstolen, at det ikke var konventionsstridigt, at en person, der er født i Egypten, og som senere var rejst til UK og blevet statsborger i UK og Kolonierne, var ringere stillet i relation til at opnå ret til familiesammenføring med en udlænding end en statsborger, der var født i UK, eller som havde en forælder, der var født i UK.«

Højesterets flertal henviser endvidere i sine præmisser til, at »I almindelighed vil det være sådan, at en 28-årig, der har haft dansk indfødsret fra fødslen, vil have en større reel tilknytning til Danmark og indlevelse i det danske samfund, end en 28-årig, der – som B – først som ung eller voksen har fået forbindelse til det danske samfund. Dette gælder også for de danske statsborgere, der – f.eks. i forbindelse med uddannelse eller arbejde – har opholdt sig i udlandet i en kortere eller længere periode. Efter vores opfattelse bygger 28 – års – reglen således på et objektive kriterium, der må anses for sagligt begrundet i hensynet til at udpege en gruppe af statsborgere, der ud fra en generel betragtning har en sådan tilknytning til Danmark, at det vil være uproblematisk at tillade familiesammenføring med en udenlandsk ægtefælle eller samlever her i landet, idet der normalt vil kunne ske en vellykket integration i det danske samfund.«

2.5.3. Administration af de foreslåede bestemmelser

Der vil i hver enkelt sag altid og i overensstemmelse med hidtidig praksis skulle foretages en konkret vurdering af ansøgningen i forhold til Danmarks internationale forpligtelser.

Hvis det lægges til grund, at den herboende ikke kan henvises til at udøve sit familieliv i ansøgers hjemland eller opholdsland, eller hvis det lægges til grund, at det i øvrigt vil være i strid med EMRK artikel 8 at henvise den herboende til at udøve familielivet i et andet land, vil samtlige betingelser for ægtefællesammenføring blive fraveget.

2.5.3.1. Generelle eksempler på fravigelse af betingelserne for ægtefællesammenføring, når den herboende er flygtning eller har beskyttelsesstatus

Betingelserne for ægtefællesammenføring vil som nævnt skulle fraviges, hvis den herboende ikke kan hen-

vises til at udøve sit familieliv i ansøgers hjemland eller opholdsland. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor den herboende efter at have fået opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus umiddelbart efter søger familiesammenføring med sin ægtefælle i hjemlandet.

Tilsvarende vil være tilfældet, hvis den herboende først efter sin indrejse indgår ægteskab, og hvor det lægges til grund, at den pågældende ikke har mulighed for at udøve familielivet med ansøger i hjemlandet på grund af, at den herboende risikerer forfølgelse, dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, jf. EMRK artikel 8. Hvis ægteskabet f.eks. først bliver indgået flere år efter den herboendes indrejse i Danmark, hvor forholdene i mellemtiden har ændret sig i hjemlandet, og det på den baggrund lægges til grund, at den herboende vil have mulighed for at udøve familielivet med ansøger i hjemlandet, vil den herboende og ansøger således som udgangspunkt skulle opfylde samtlige betingelser for ægtefællesammenføring.

Det forhold, at det lægges til grund, at en herboende flygtning eller person med beskyttelsesstatus godt kan henvises til at udøve sit familieliv med ansøger i hjemlandet, er ikke ensbetydende med, at den herboendes opholdstilladelse kan inddrages. En eventuel mulighed for inddragelse af den herboendes opholdstilladelse er således en hel selvstændig og uafhængig vurdering i forhold til en eventuel ansøgning om ægtefællesammenføring, der alene kan ske efter reglerne i udlændingelovens § 19.

2.5.3.2. Generelle eksempler vedrørende betydningen af herboendes eventuelle handicap eller helbreds-mæssige forhold

En herboende udlænding, der som følge af handicap f.eks. ikke er i stand til at opfylde en eller flere af de overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, vil i overensstemmelse med Danmarks forpligtelser efter FNs handicapkonvention ikke skulle opfylde disse specifikke krav. Det vil dog kun være de konkrete betingelser, som den herboende udlænding grundet sit handicap eller f.eks. på grund af kronisk eller alvorlig sygdom ikke kan opfylde, der vil blive undtaget fra. Andre krav, som ikke relaterer sig til den herboende udlænding, vil således skulle opfyldes, medmindre der herudover kan være grundlag for at fritage herfor på baggrund af andre konventionsforpligtelser, herunder efter en proportionalitetsafvejning, jf. EMRK artikel 8.

I forhold til vurderingen efter artikel 8 i EMRK kan der således ikke sluttes fra, at den herboende udlænding på grund af f.eks. et handicap eller kronisk sygdom er undtaget fra at opfylde en eller flere af de overførte be-

tingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse til, at den herboende ikke kan henvises til at udøve familielivet i ansøgers hjemland uanset sit handicap eller sygdom. Tilsvarende gælder i forhold til øvrige betingelser for ægtefællesammenføring, herunder også for personer med dansk indfødsret.

Omvendt kan der dog heller ikke sluttes fra f.eks. det forhold, at en herboende person, uanset om denne måtte have dansk indfødsret eller ikke, har kunnet bevare en beskæftigelsesmæssig tilknytning til arbejdsmarkedet, til at den herboende kan henvises til at udøve familielivet i ansøgers hjemland. Der vil altid i overensstemmelse med gældende praksis skulle foretages en konkret proportionalitetsafvejning heraf, herunder om herboendes forhold omkring sit handicap eller sygdom vil ændre sig så væsentligt i negativ retning ved at skulle udøve sit familieliv med ansøger i ansøgers hjemland, at ansøger bør meddeles opholdstilladelse i Danmark som ægtefællesammenført. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis den herboende person har en kronisk sygdom, som medicinsk kan behandles eller kontrolleres i Danmark, men at de samme eller andre relevante behandlingsmuligheder ikke er tilgængelige i ansøgers hjemland, og hvor en henvisning til at udøve familielivet i ansøgers hjemland derfor vil medføre en væsentlig forværring af herboendes helbreds mæssige forhold og må anses for humanitært uforsvarlig.

Det forhold, at lægeadgang og -behandling er mere begrænset eller vanskelig tilgængelig, eller at prisen for eventuel medicin og behandling er dyrere i ansøgers hjemland end i Danmark, vil efter gældende praksis som udgangspunkt ikke kunne føre til fravigelse af betingelserne for ægtefællesammenføring, da den herboende ikke hermed kan anses for at være afskåret fra at få den fornødne behandling. Dette vil også være udgangspunktet, hvis herboendes sygdomsforhold er kroniske, og/eller behandlingsmuligheder i Danmark i øvrigt må anses for udtømte, herunder hvis der alene gives lindrende medicin eller behandling, som er tilgængelig i ansøgers hjemland. Det vil således fortsat skulle afgøres efter en konkret vurdering, om det kan anses for proportionalt at henvise den herboende til at udøve sit familieliv i ansøgers hjemland. Denne vurdering vil i overensstemmelse med gældende praksis skulle ske på grundlag af indhentelse af nærmere oplysninger om den konkrete og aktuelle behandling i Danmark samt om behandlingsmuligheder m.v. i ansøgers hjemland – typisk indhentet via de danske repræsentationer.

Vurderingen af, hvorvidt der er grundlag for at fravige betingelserne for ægtefællesammenføring, jf. EMRK artikel 8, forudsættes således administreret i overensstemmelse med hidtidig praksis.

2.5.3.3. *Generelle eksempler på mulighed for fravigelse af de overførte gældende betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse*

Kravet om opfyldelse af de overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse vil kunne fraviges enkeltvis på grund af herboendes særlige forhold eller situation.

Der vil f.eks. kunne ske fravigelse af de foreslåede betingelser i § 9, stk. 12, nr. 1 og 2, hvor der som udgangspunkt ikke kan meddeles ægtefællesammenføring, hvis den herboende har begået alvorlig kriminalitet, i tilfælde hvor den idømte straf ligger langt tilbage i tid, og hvor den herboende ikke efterfølgende har begået ny kriminalitet. Det vil bl.a. skulle indgå i en proportionalitetsafvejning heraf, hvornår den herboende begik det eller de strafbare forhold, om den herboende ægtefælle ud over den straf, som er omfattet af de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 12, nr. 1 og 2, efterfølgende har været idømt fængselsstraf betinget eller ubetinget, om ægteskabet er indgået før eller efter det strafbare forhold, herunder om ægtefællerne kan antages at have en berettiget forventning om, at familielivet kan udøves i Danmark, ligesom det kan indgå, om den herboende har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter den idømte fængselsstraf i overensstemmelse med eventuelt tidligere gældende regler i udlændingeloven om fastsatte karenstider, eller har begået de(t) strafbare forhold efter opnåelsen af tidsubegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 12, nr. 4, vil skulle ses i sammenhæng med den gældende betingelse i udlændingelovens § 9, stk. 5, da disse to bestemmelser som udgangspunkt har samme anvendelsesområde. Efter begge bestemmelsers indhold vil det forhold, at den herboende ægtefælle har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven inden for de sidste 3 år som udgangspunkt indebære, at der skal meddeles afslag på ægtefællesammenføring.

Bestemmelserne indeholder dog visse forskelle. Udlændingelovens § 9, stk. 5, finder som udgangspunkt anvendelse i alle tilfælde af ægtefællesammenføring, uanset om den herboende ægtefælle har dansk indfødsret eller efter hvilket regelsæt, den herboende har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse. Udlændingelovens § 9, stk. 5, omfatter endvidere modtagelse af offentlig hjælp inden for de sidste 3 år forud for afgørelsestidspunktet, mens den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 4, omfatter modtagelse af offentlig hjælp inden for de sidste 3 år forud for ansøgningstidspunktet. Efter udlændingelovens § 9, stk. 5, undtages offentlig hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles

med løn eller pension eller træder i stedet herfor. Såfremt den offentlig modtagne ydelse må anses for bagatelagtig og ikke direkte er relateret til forsørgelse, vil modtagelsen af en sådan offentlig ydelse inden for de sidste 3 år således ikke afskære den herboende fra ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 5. Dette er ikke tilfældet efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 12, nr. 4, der ikke indeholder en sådan undtagelse.

Den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 12, nr. 4, vil således have selvstændig betydning ved siden af udlændingelovens § 9, stk. 5, i de situationer, hvor en herboende udlænding har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de tidligere gældende regler og inden for de sidste 3 år fra ansøgningstidspunktet har modtaget en offentlig ydelse efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, som må anses for at være hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke direkte er relateret til forsørgelse.

Det vil skulle indgå i en proportionalitetsafvejning i forhold til den foreslåede bestemmelse § 9, stk. 12, nr. 4, om den karenstid på 3 år, der opstår på baggrund af den modtagne offentlige ydelse, kan anses for proportional i forhold til baggrunden for modtagelsen af ydelsen. Det vil i den forbindelse skulle indgå, om det må have stået udlændingen klart, at modtagelsen af ydelsen kunne få betydning for en ægtefællesammenføringssag. Det vil samtidig også skulle indgå, at det følger af de gældende regler for tidsubegrænset opholdstilladelse, at en udlænding, som har modtaget offentlige ydelser inden for de sidste 3 år forud for afgangstidspunktet, ikke kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse, før der er forløbet 3 år.

Der vil endvidere kunne være grundlag for at fravige betingelsen om aktuel fuldtidsbeskæftigelse, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 12, nr. 7, hvis den herboende udlænding på grund af længerevarende uddannelsesmæssig tilknytning ikke er i stand til opfylde beskæftigelseskravet.

Det kunne f.eks. være i tilfælde, hvor den herboende har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse som 18-årig efter at være født og opvokset her i landet og efterfølgende har været i gang med at uddanne sig og fortsat aktuelt er i uddannelse. I sådanne tilfælde vil det som udgangspunkt kunne være uproportionalt at meddele afslag på ægtefællesammenføring under henvisning til, at den herboende ikke har været i beskæftigelse i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år. Den herboende har således vedvarende dygtiggjort sig i forhold til arbejdsmarkedet, hvorfor det som udgangspunkt må anses for uproportionalt i forbindelse med en ansøgning om ægtefællesammenføring, at den herboende skal afbryde

sine studier og dernæst arbejde i mindst 2 år og 6 måneder, før ægtefællesammenføring kan ske, forudsat den herboende i øvrigt fortsat er studieaktiv. Det vil ikke som konsekvens heraf samtidig være udgangspunktet, at de øvrige betingelser også bør fraviges, f.eks. bestået Prøve i Dansk 2 eller ikke at have offentlig gæld.

Hvis den herboende på ansøgningstidspunktet er uden beskæftigelse, men i øvrigt har været i beskæftigelse umiddelbart før ansøgningens indgivelse, vil det som udgangspunkt ikke være uproportionalt, at der stilles krav om aktuel og vedvarende arbejdsmarkedstilknytning for at kunne opnå ægtefællesammenføring. Dette skal bl.a. ses i sammenhæng med, at den herboende ægtefælle også vil skulle opfylde et løbende krav om forsørgelse.

Såfremt den herboende har været på barsel før ansøgningstidspunktet, følger det af FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder, at der ved opgørelse over herboendes arbejdsmarkedstilknytning skal tages højde herfor. Hvis den herboende således inden for rammerne af sit ansættelsesforhold har afholdt barsel, vil den afholdte barselsperiode skulle indgå i beskæftigelsesperioden. Den herboende anses således også for tilknyttet arbejdsmarkedet i denne periode.

Såfremt den herboende er tilkendt førtidspension, vil den herboende i forbindelse med ægtefællesammenføringssagen ikke skulle opfylde den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 12, nr. 7, om aktuel fuldtidsbeskæftigelse, mens de øvrige overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse som udgangspunkt skal opfyldes. Som udgangspunkt vil en førtidspensionist således også skulle opfylde en af de øvrige betingelser i den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 12, nr. 8, uanset at pågældende på grund af sin førtidspensionering ikke kan opfylde betingelsen om aktuel fuldtidsbeskæftigelse i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder, det vil sige enten betingelsen om at have færdiggjort en lang videregående uddannelse m.v. eller have bestået Prøve i Dansk 3. Dette vil dog ikke være tilfældet, hvis det må anses for uproportionalt i forhold til grundlaget for førtidspensionen at kræve, at den herboende skal dokumentere uddannelse eller yderligere dansk kundskaber.

Hvis den herboende udlænding på grund af et handicap ikke kan opfylde en eller flere af de overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse, vil disse ligeledes skulle fraviges i det omfang, den manglende opfyldelse skyldes den herboendes handicap, jf. FN's Handicapkonvention. Det kan navnlig være relevant i forhold til opfyldelse af beskæftigelseskrav eller til opfyldelse af sprogprøvekrav. Tilsvarende vil gælde, hvis den herbo-

ende lider af en kronisk eller alvorlig sygdom. Hvorvidt samtlige betingelser for ægtefællesammenføring vil skulle fraviges på grund af den herboendes handicap vil dog afhænge af, om det samtidig må anses for uproportionalt at henvise den herboende til sammen med ansøger at udøve familielivet i et andet land, jf. EMRK artikel 8.

De angivne eksempler på, hvornår en eller flere af de overførte betingelser for tidsbegrænset opholdstilladelse konkret kan fraviges, er ikke udtømmende.

2.5.3.4. Generelle eksempler på fravigelse af betingelser, hvis den herboende udlænding ikke opfylder betingelsen om tidsbegrænset opholdstilladelse i 3 år

Det er en grundlæggende betingelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, at en herboende udlænding, der ikke har opholdstilladelse som flygtning eller med beskyttelsesstatus, skal have haft tidsbegrænset opholdstilladelse i mindst tre år for at kunne få ægtefællesammenføring.

Såfremt den pågældende ikke opfylder denne betingelse, vil det efter praksis blive vurderet efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, om der foreligger sådanne ganske særlige grunde, at der alligevel bør meddeles opholdstilladelse. Dette vil være tilfældet, hvis det må anses for at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser at henvise parret til at udøve deres familieliv i et andet land.

Såfremt en udlænding har fået tidsbegrænset opholdstilladelse – uanset om det er efter tidligere gældende regler eller efter gældende regler – men endnu ikke har haft denne i 3 år, vil der således skulle foretages en vurdering af, om der kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i overensstemmelse med gældende praksis.

Såfremt en herboende udlænding er blevet meddelt afslag på sin ansøgning om tidsbegrænset opholdstilladelse efter de gældende betingelser, vil der på tidspunktet for en ansøgning om ægtefællesammenføring også skulle foretages en proportionalitetsafvejning af, om årsagen til og konsekvensen af den manglende opfyldelse af kravet om at have tidsbegrænset opholdstilladelse i mindst 3 år må anses for uforholdsmæssigt i forhold til ønsket om at opnå ægtefællesammenføring i Danmark.

Dette kunne navnlig være tilfældet, hvis den herboende udlænding helt er afskåret fra at kunne opnå tidsbegrænset opholdstilladelse, jf. de gældende betingelser for tidsbegrænset opholdstilladelse, f.eks. hvis den pågældende er idømt fængselsstraf af mindst 1 år og 6 måneders varighed, men at denne kriminalitet på tids-

punktet for ansøgningen om ægtefællesammenføring ligger langt tilbage i tid, og udlændingen i øvrigt ikke har begået kriminalitet siden. Der vil således skulle foretages en tilsvarende proportionalitetsvurdering som i den situation, hvor en herboende udlænding, der har opnået tidsbegrænset opholdstilladelse efter tidligere gældende regler, ikke kan opfylde de overførte betingelser fra tidsbegrænset opholdstilladelse om ikke at have begået alvorlig kriminalitet, jf. ovenfor. Hvis det findes uproportionalt at meddele afslag på ægtefællesammenføring på grund af en tidligere fængselsstraf, der indebærer, at den herboende udlænding aldrig vil kunne opnå tidsbegrænset opholdstilladelse, vil ansøgningen om ægtefællesammenføring i givet fald skulle vurderes efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1. Som udgangspunkt vil samtlige de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring skulle stilles, medmindre den herboende udlænding i øvrigt ikke kan henvises til at udøve sit familieliv med ansøger i et andet land.

Såfremt den herboende udlænding har fået afslag på tidsbegrænset opholdstilladelse, fordi den pågældende f.eks. har haft ophold her i landet i under 4 år eller på grund af kriminalitet har fået fastsat en karenstid, inden den pågældende kan opnå tidsbegrænset opholdstilladelse, vil udgangspunktet fortsat skulle være, at den herboende vil skulle have haft tidsbegrænset opholdstilladelse i mindst 3 år for at kunne opnå ægtefællesammenføring. Der vil således alene skulle gives opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 9 c, stk. 1, hvis der foreligger sådanne ganske særlige grunde, at parret ikke bør henvises til at udøve deres familieliv i et andet land. Tilsvarende vil gælde i situationer, hvor udlændingen har fået afslag på tidsbegrænset opholdstilladelse på grund af f.eks. manglende opfyldelse af danskprøvekrav, der ikke kan tilskrives et handicap hos den herboende, eller f.eks. såfremt den herboende har opbygget en gæld til det offentlige, som pågældende fortsat må vurderes at have mulighed for og evne til at få afviklet.

2.5.3.5. Generelle eksempler på mulighed for fravigelse, hvis en ansøger ikke kan opfylde pointkravet

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 15, at der skal stilles krav om opfyldelse af pointkravet, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod. Udgangspunktet vil derfor være, at såfremt herboende kan henvises til at udøve familielivet med ansøger i ansøgers hjemland, vil ansøger skulle opnå de fastsatte point for at kunne opnå ægtefællesammenføring. Det fornødne antal point skal være optjent på ansøgningstidspunktet.

Betingelsen om ansøgers opnåelse af point vil dog herudover konkret kunne fraviges, hvis f.eks. ansøger

har et handicap, som indebærer, at ansøger ikke har mulighed for at opnå det krævede antal point. Såfremt ansøger på grund af sit handicap ikke kan opnå point inden for enten erhvervs erfaring, uddannelse eller sprogkundskab, vil bestemmelsen blive administreret således, at der helt vil blive dispenseret fra ansøgers opnåelse af point. De øvrige betingelser for ægtefællesammenføring vil ikke kunne fraviges grundet ansøgers handicap, men vil alene kunne fraviges, såfremt den herboendes forhold tilsiger dette.

Der vil herudover ikke blive stillet krav over for en ansøger om opnåelse af point, hvis ansøgeren på grund af f.eks. sit køn eller sin religion sammenholdt med de generelle forhold i ansøgers hjemland reelt er afskåret fra at kunne optjene point, f.eks. hvis en kvindelig ansøger generelt i sit hjemland må anses for afskåret fra at opnå beskæftigelse eller uddannelse på grund af generelt accepterede samfundsnormer eller strukturer i ansøgers hjemland, hvad enten disse er formelt vedtaget ved lov eller mere må anses som samfundsstyrende normer. Tilsvarende vil gælde, hvis en ansøger tilhørende en etnisk minoritet eller et religiøst mindretal reelt er afskåret fra f.eks. at kunne videreudanne sig.

Hvis et fravalg af f.eks. skolegang/uddannelse primært skyldes ansøgers families valg, herunder på grund af manglende økonomiske resurser, eller den manglende beskæftigelse alene bundet i lokale kulturelle forhold eller økonomiske forhold, mens andre fra samme gruppe defineret ud fra køn, religion m.v. eller som i øvrigt må anses for at være i en sammenlignelig situation ikke er afskåret fra uddannelse eller beskæftigelse, vil der som udgangspunkt skulle stilles krav om opnåelse af point for ansøger.

2.5.3.6. Mulighed for fravigelse af kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse og det skærpede tilknytningskrav

For så vidt angår forslagene om at hæve beløbet for den økonomiske sikkerhedsstillelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, samt at skærpe det gældende tilknytningskrav, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, er der i begge tilfælde tale om en justering af gældende betingelser, som ikke er i modstrid med Danmarks internationale forpligtelser. Muligheden for at fravige disse betingelser forudsættes ikke ændret, og den hidtidige praksis herfor vil således blive fortsat.

Der henvises herved til afsnit 2.1.4 og 2.1.7.

3. Forslag om skærpelse af straffen for overtrædelse af et indrejseforbud

Når en udlænding meddeles et indrejseforbud, kan det skyldes, at den pågældende har begået kriminalitet her i landet eller har opholdt sig her uden tilladelse. Ved indrejseforbuddet tilkendegives det, at den pågældende ik-

ke er velkommen her i landet og ikke må tage ophold her, så længe indrejseforbuddet står ved magt.

Aftaleparterne finder, at det helt uacceptabelt, at udlændinge forsøger at indrejse i Danmark i strid med et indrejseforbud eller tilhold. Det gælder særligt i gentagelsestilfælde og uanset årsagen til indrejsen.

Det foreslås derfor, at strafmaksima for overtrædelse af et indrejseforbud eller et tilhold forhøjes fra 2 års fængsel til 3 års fængsel, og at det ved straffens fastsættelse skal betragtes som en skærpende omstændighed, hvis der foreligger et gentagelsestilfælde.

Det fremgår af Rigsadvokatmeddelelse nr. 7/2006 om sanktionspåstande i sager om overtrædelse af udlændingelovens § 59, § 59 a, § 59 b samt udstationeringsloven (RUT-registeret), som ændret september 2010, at der i sager om udlændinges indrejse i strid med indrejseforbud eller tilhold som udgangspunkt nedlægges påstand om ubetinget fængselsstraf: i 1. gangstilfælde påstand om 7-30 dages fængsel, i 2. gangstilfælde påstand om 1-3 måneders fængsel og i 3. gangstilfælde påstand om mere end 3 måneders fængsel. I sager, hvor der på baggrund af en konkret vurdering af sagens omstændigheder ikke er grundlag for at idømme en ubetinget fængselsstraf i 1. gangstilfælde, nedlægges påstand om en bøde på ikke under 5.000 kr.

Det forudsættes med forslaget, at indrejse i strid med et indrejseforbud eller et tilhold i 1. gangstilfælde normalt skal straffes med ubetinget frihedsstraf fra 10 dage og op til 2 måneder. I 2. gangstilfælde skal en overtrædelse normalt straffes med ubetinget frihedsstraf fra 2-4 måneder og i 3. gangstilfælde med ubetinget frihedsstraf i mere end 4 måneder.

Strafudmålingen i de enkelte sager vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering af alle sagens omstændigheder, og de angivne strafpositioner vil således kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der foreligger yderligere skærpende henholdsvis formildende konkrete omstændigheder. Princippet i straffelovens § 3, stk. 1, og § 5 vil i den forbindelse finde anvendelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 29.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører i år 2011 øgede udgifter på 8,1 mio. kr. Fra 2012 og frem medfører lovforslaget udgifter på 16,1 mio. kr. De årlige merudgifter fordeler sig med 1,5 mio. kr. til etablering af drift af ny skærpet indvandringsprøve, 1,5 mio. kr. til øget sagsbehandling i Integrationsministeriets departement og 13,1 mio. kr. til øget sagsbehandling i Udlændingetjenesten.

Hovedparten af de årlige merudgifter, svarende til 12,0 mio. kr. finansieres ved forhøjelse af de eksisterende gebyrer på opholdsområdet samt for indvandringsprøven.

Gebyret for indgivelse af en ansøgning om familiesammenføring efter § 9, stk. 1 og § 9 c, stk.1, forhøjes fra 5.975 kr. til 7.775 kr.

Gebyret for at deltage i indvandringsprøven forhøjes fra 3.000 kr. til 3.600 kr. ved ændring af bekendtgørelsen nr. 1251 af 4. november 2010. Det forventes, at den skærpede indvandringsprøve anvendes fra 1. januar 2012.

De resterende merudgifter på henholdsvis 2,6 mio. kr. og 1,5 mio. kr. finansieres inden for rammen på § 18.11.15. Udlændingesservice og § 18.11.01. Departementet.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgere

Som følge af de ændrede regler vil gebyr for indgivelse af ansøgning om familiesammenføring, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, og 9 c, stk. 1, blive forhøjet. Gebyret for at tage indvandringsprøven vil også blive forhøjet, når den skærpede indvandringsprøve træder i kraft.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige ændringer.

8. Forholdet til EU-retten

Udlændinge, som har ret til ophold i Danmark efter EU-reglerne om den fri bevægelighed, skal ikke have opholdstilladelse for at kunne opholde sig i Danmark. Endvidere vil visse persongrupper være undtaget fra gebyrbetaling som følge af EU-reglerne. Der henvises til afsnit 2.4.2.3.

9. Hørte myndigheder

ACE Denmark Akkrediteringsinstitutionen, Advokatrådet, AFS interkultur, Akademikernes Centralorganisation, Amnesty Nu, Amnesty International, Boligselskabernes Landsforening, Børnerådet, Danes Worldwide, Danmarks Lejeforeninger, Danmarks Rederiforening, Danner, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk

Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Industri, Dansk Missionsråd, Dansk Psykiatrisk Selskab, Dansk Psykolog Forening, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Røde Kors Landskontoret, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Tyrkisk Islamisk Stiftelse, Danske Advokater, Danske Erhvervsskoler – Bestyrerne, Danske Erhvervsskoler – Lederne, Danske Regioner, Danske Studerendes Fællesråd, Danske Universiteter, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Europabevægelse, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Centrale Handicapråd, Det Danske Akademi, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Erhvervsakademi Fyn-Vejle, Erhvervsakademi Midtvest, Erhvervsakademi Nordjylland, Erhvervsakademi Nordøst, Erhvervsakademi Sjælland, Erhvervsakademi Sydvest, Erhvervsakademi Sydøst, Erhvervsakademi Århus, Erhvervsakademiet Copenhagen Business, Familiestyrelse, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Flygtninge Under Jorden, Flygtningenævnet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Frederiksberg Kommune, Færørenes Landsstyre, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), Højskolernes Sekretariat, Håndværksrådet, Indvanderrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Kirkernes Integrationsstjeneste, KL, Fredsfonden, Kulturministeriets Rektorkollegium, Københavns Erhvervsakademi, Københavns Kommune, Københavns Tekniske Skole, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen »Et barn To forældre«, Landsorganisation af kvindekrisecentre, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Mellemløst Samvirke, Niels Brock, Politiforbundet i Danmark, Professionshøjskolernes Rektorkollegium, PROSA – Forbundet for It-professionelle, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Red Barnet, RCT – Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre, Retslægerådet, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rotary Denmark Rådet for Etniske Minoriteter, samtlige byretter, SOS mod Racisme, Sø- og Handelsretten, Trykkefrihedsselskabet, Uddannelsesstyrelsen, UNHCR og Ægteskab uden grænser.

10. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

9. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/	Negative konsekvenser/
--	------------------------	------------------------

	Mindre udgifter	merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	De samlede gebyrindtægter forventes at udgøre ca. 12,0 mio. kr. årligt fra 2012 og frem. I 2011 forventes gebyrindtægterne at udgøre ca. 6,0 mio.kr.	De samlede omkostninger forbundet med lovforslaget forventes at udgøre ca. 16,1 mio. kr. årligt i 2012 og frem. Der forventes udgifter på ca.8,1 mio. kr. i 2011
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne		Som følge af de ændrede regler vil gebyr for indgivelse af ansøgning om familiesammenføring, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, og 9 c, stk. 1, blive forhøjet. Gebyret for at tage indvandringsprøven vil blive forhøjet, når den skærpede indvandringsprøve træder i kraft.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Udlændinge, som har ret til ophold i Danmark efter EU-reglerne om den fri bevægelighed, skal ikke have opholdstilladelse for at kunne opholde sig i Danmark. Endvidere vil visse persongrupper være undtaget fra gebyrbetaling som følge af EU-reglerne	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Efter den foreslåede ændring af § 9, stk. 1, nr. 1, vil det ikke længere være et ufravigeligt krav for ægtefællesammenføring efter bestemmelsen, at ansøger og den herboende begge er over 24 år. Dette er en konsekvensændring af indførelsen af det nye pointsystem for ansøger og de skærpede betingelser for ægtefællesammenføring, jf. de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 12-15, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

Til nr. 2

Efter den foreslåede ændring af § 9, stk. 2, 2. pkt., skal opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1 (som ægtefællesammenført), medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinges af, at ansøgeren har bestået en skærpet indvandringsprøve.

Forslaget indebærer, at det gældende krav om, at ansøger skal bestå en indvandringsprøve for at få ægtefællesammenføring, skærpes i forhold til niveauet for dansk kundskaberne.

Niveauet for den skærpede indvandringsprøves sprogprøve skal således hæves fra sprogfærdighedsniveauet

A1-minus til sprogfærdighedsniveauet A2, jf. bekendtgørelse nr. 831 af 24. juni 2010 om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. Der henvises herved til afsnit 2.4.2.2.

Niveauet for vidensdelen af indvandringsprøven ændres ikke i forbindelse med lovforslaget.

Der kan dispenseres fra kravet om en bestået skærpet indvandringsprøve, hvis særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler imod, at kravet stilles, jf. Danmarks internationale forpligtelser. Dette forudsættes administreret i overensstemmelse med gældende ret, jf. afsnit 2.1.2.2.4.

Efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 2. pkt., er opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, 1. pkt., som følge af en familiemæssig tilknytning til en herboende person, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, betinget af, at de i § 9, stk. 2-17, nævnte betingelser er opfyldt.

Henvisningen til § 9, stk. 2, betyder, at den foreslåede ændring af § 9, stk. 2, hvorefter opholdstilladelse som ægtefællesammenført efter § 9, stk. 1, nr. 1, som udgangspunkt er betinget af, at ansøgeren har bestået den skærpede indvandringsprøve, tillige finder anvendelse i

sager om ægtefællesammenføring efter § 9 c, stk. 1, 1. pkt.

Kravet om en bestået indvandringsprøve stilles dog ikke, hvis en udlænding søger om ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., som medfølgende ægtefælle til en herboende udlænding med opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, f.eks. opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse efter § 9 a.

Udlændinge, der i forvejen opholder sig lovligt i Danmark, f.eks. i kraft af et besøgsvisum, og som har indgivet ansøgning om ægtefællesammenføring, vil kunne vælge at aflægge den skærpede indvandringsprøve, før Udlændingesservice har vurderet, om de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring er opfyldt. Udlændinge, der opholder sig uden for Danmark under behandlingen af ægtefællesammenføringssagen, vil skulle afvente, at Udlændingesservice har taget stilling til, om de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring – bortset fra kravet om sikkerhedsstillelse – er opfyldt. Dette er i overensstemmelse med gældende praksis og forudsættes administreret i overensstemmelse hermed.

Bekendtgørelse nr. 1251 af 4. november 2010 om indvandringsprøven, der er udstedt med hjemmel i udlændingelovens § 9, stk. 2, 3. pkt. vil blive ændret i overensstemmelse med forslaget i forbindelse med ikrafttrædelsen af den skærpede indvandringsprøve.

Der vil således i bekendtgørelsen blive fastsat nærmere regler for den skærpede indvandringsprøve i forhold til sprogsprøvedelen, herunder hvor mange spørgsmål, der skal besvares korrekt for, at prøven anses for bestået. Gebyret for indvandringsprøven vil blive forhøjet fra 3.000 kr. til 3.600 kr.

Til nr. 3

Efter den foreslåede ændring af § 9, stk. 4, skal den herboende ægtefælle fremover stille en økonomisk sikkerhedsstillelse på 100.000 kr. til dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven til ansøgeren.

Det angivne beløb er fastsat som niveau for 2011 og skal reguleres fra og med 2012 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Bestemmelsen forudsættes i øvrigt administreret i overensstemmelse med hidtidig praksis. Der henvises herved til afsnit 2.3.1.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring. Det angivne beløb på 100.000 kr. er således fastsat som niveau for 2011 og skal reguleres fra og med 2012 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Til nr. 5

Der er tale om en konsekvensændring.

Til nr. 6

Efter den foreslåede ændring af § 9, stk. 7, 1. pkt., kan opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, litra a, når den herboende person ikke har haft dansk indfødsret i 28 år, og efter stk. 1, nr. 1, litra b-d, kun gives, såfremt ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark er væsentlig større end ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land.

Med forslaget strammes det gældende tilknytningskrav i udlændingelovens § 9, stk. 7, således, at ægteparret fremover samlet skal have en væsentlig større tilknytning til Danmark end til et andet land. Er dette tilfældet, kan der meddeles tilladelse til ægtefællesammenføring, hvis de øvrige betingelser herfor er opfyldt.

Er ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land lige så stor som til Danmark, eller er ægtefællernes samlede tilknytning alene større, men ikke væsentlig større til Danmark end til et andet land, skal der som udgangspunkt meddeles afslag på ægtefællesammenføring.

Ved vurderingen af, om ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark er væsentlig større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land, skal udlændingemyndighederne som i dag inddrage samtlige foreliggende oplysninger i sagen, der kan belyse ægtefællernes samlede personlige og familiemæssige situation.

Ved vurderingen af, om tilknytningskravet er opfyldt, skal der i overensstemmelse med hidtil gældende praksis foretages en samlet afvejning af ægtefællernes forhold, herunder en afvejning af på den ene side af den herboendes tilknytning til Danmark og på den anden side ansøgers tilknytning til sit hjemland eller et andet land. Hertil kommer også en afvejning af den herboende tilknytning til ansøgers hjemland eller et andet land over for ægtefællernes tilknytning til Danmark.

Med forslaget strammes der op på, hvilken vægt nogle af de forskellige momenter der indgår i tilknytningsvurdering, skal indgå med både i forhold til den herboende og til ansøger. Andre momenter vil fortsat skulle indgå i tilknytningsvurderingen med samme vægt som i dag.

Ved vurderingen af, om det skærpede tilknytningskrav er opfyldt, vil der således fortsat skulle ske en samlet vurdering af parrets tilknytning til Danmark og et andet land.

Det skærpede tilknytningskrav vil finde anvendelse over for både personer med dansk indfødsret som udenlandske statsborgere. Som nævnt vil personer, som har haft dansk indfødsret i 28 år, og som er undtaget fra det gældende tilknytningskrav, også blive fritaget for det skærpede tilknytningskrav. Personer, som er udenlandske statsborgere, men som er født og opvokset her i landet, eller er kommet hertil som barn før skolealderen, og som har opholdt sig her i 28 år vil tilsvarende ikke blive omfattet af det skærpede tilknytningskrav.

Der skal foretages en nøje afvejning af ægtefællernes uddannelses- eller arbejdsmæssige tilknytning til Danmark eller et andet land, ligesom der skal foretages en afvejning af ægtefællernes sproglige færdigheder, herunder om den herboende taler dansk, om ægtefællerne taler det sprog, som tales i ansøgers hjemland, og på hvilket niveau ansøger taler dansk.

For så vidt angår den herboendes tilknytning vil bestemmelsen skulle administreres således, at det fremover skal gælde som udgangspunkt, at den herboende skal have haft fast ophold i Danmark i mindst 15 år, for at opholdet kan anses for længerevarende, og den herboende dermed grundet opholdets længde kan anses for at have en væsentlig større tilknytning til Danmark. Det vil samtidig også være en forudsætning, at de 15 års ophold har været lovligt, herunder med opholdstilladelse, hvis den herboende er udlænding, og at der som udgangspunkt har været tale om en sammenhængende periode uden længerevarende udlandsophold. Hvis den herboende har fået dansk indfødsret under sit ophold, vil opnåelsen af dansk indfødsret i overensstemmelse med gældende praksis være et moment, der indgår i den samlede tilknytningsvurdering, men opnåelse af dansk indfødsret vil fortsat ikke i sig selv kunne afkorte udgangspunktet om varigheden af den pågældendes lovlige ophold i Danmark. Det vil fortsat være en forudsætning, at den pågældende under sit ophold i Danmark har gjort en indsats for at blive integreret i det danske samfund, for at tilknytningen kan anses for væsentlig større til Danmark end til et andet land.

For at den herboendes arbejdsmarkedstilknytning i sig selv skal kunne føre til, at den herboende kan anses for at have opnået en væsentlig større tilknytning til det danske samfund før 15 års ophold med opholdstilladelse, skal den herboende som udgangspunkt have været i beskæftigelse i mindst 8-9 år.

Beskæftigelsen skal som udgangspunkt have været fuldtidsbeskæftigelse eller reelt svarende til fuldtidsbeskæftigelse og uden større afbrydelser. Hvis et eller flere ansættelsesforhold har været deltidsansættelse mv., vil det således stille større krav til perioden for arbejdsmarkedstilknytningen. Hvis arbejdsmarkedstilknytningen har haft længerevarende afbrydelser grundet arbejdsløshed, vil kravet til længden og karakteren af arbejdsmarkedstilknytningen tilsvarende skærpes. Det vil samtidig være en forudsætning, at man i det væsentligste i sine ansættelsesforhold har haft dansktalende kolleger og/eller kunder. En ansættelse som f.eks. buschauffør vil således kunne føre til, at den herboende anses for at have opnået en væsentlig større tilknytning til danske samfund, hvis den herboende har haft dette arbejde igennem 8-9 år.

Hvis den herboende omvendt igennem længerevarende perioder har arbejdet uden dansktalende kolleger eller kunder eller kun i begrænset omfang har haft kontakt hertil, vil dette ligeledes skulle tillægges vægt ved afvejningen af den herboendes tilknytning til Danmark. Dette vil som udgangspunkt forlænge kravet til den periode, hvor den herboende skal have været tilknyttet det danske arbejdsmarked, for at den pågældende som udgangspunkt kan anses for at have en væsentlig større tilknytning til Danmark end et andet land.

Bestemmelsen vil endvidere skulle administreres således, at det kun vil være undtagelsesvist, at den herboende på baggrund af sin fuldtidsbeskæftigelse kan anses for at have opnået en væsentlig større tilknytning til det danske samfund end et andet land før 8-9 års ansættelse.

Hvis den herboende allerede før 8-9 års uafbrudt arbejdsmarkedstilknytning undtagelsesvist skal kunne anses for at opnået en væsentlig større tilknytning til det danske samfund, vil det således skulle være beskæftigelse, som indebærer store krav til den herboende om mundtlig kommunikation på dansk på et højt niveau og med en vis kompleksitet, ligesom der også bør være tale om beskæftigelse, som indebærer et væsentlig element af skriftlig og varieret kommunikation eller formidling af egne skriftlige oplæg mv. Det kan f.eks. være ansættelse som sagsbehandler i det offentlige eller som medarbejder i en privat virksomhed, hvor ansættelsen indebærer, at den pågældende både internt og eksternt skal kommunikere mundtligt og skriftligt på dansk til forskellige typer af kunder og/eller interessenter. Der skal samtidig være tale om aktuel fuldtidsbeskæftigelse af denne karakter uden nævneværdige afbrydelser i mindst 5-6 år.

Det vil også undtagelsesvist kunne afkorte perioden for herboendes ophold med opholdstilladelse her i landet, hvis den herboende har taget en erhvervskompeten-

cegivende uddannelse i Danmark og derefter er i beskæftigelse på baggrund af denne uddannelse, også selv om der i det efterfølgende ansættelsesforløb måtte være et mere begrænset krav om selvstændig skriftlig kommunikation på dansk.

Det vil dog som udgangspunkt være et krav, at der ikke er tale om sammenlagte korterevarende uddannelsesforløb af et par måneders varighed, som eventuelt led i en oplæring på en arbejdsplads, men at der tale om en erhvervskompetencegivende uddannelse, som minimum har strakt sig over 3 år. Såfremt der er tale om uddannelse, der indeholder et eller flere praktikforløb, vil der samtidig også skulle være tale om uddannelse, som indeholder væsentlige elementer af teori ved siden af praktik. Der kan eksempelvis være tale om et gennemført uddannelsesforløb på en erhvervsuddannelse som social- og sundhedsassistent, der bygger videre på en uddannelse som social- og sundhedshjælper, eller en uddannelse som professionsbachelor – f.eks. i pædagogik. Efter afslutningen af uddannelsesforløbet vil det ligeledes være et krav, at den herboende på baggrund af uddannelsen har været i fuldtidsbeskæftigelse i mindst 2-3 år og aktuelt er dette, for at den herboende ligeledes kan anses for at have en væsentlig større tilknytning til Danmark før mindst 15 års ophold med opholdstilladelse.

Det vil ligeledes være et krav, at der tale om aktuell fuldtidsbeskæftigelse eller svarende dertil på mindst 2-3 år uden afbrydelser efter gennemførelsen af uddannelsen.

Det skærpede tilknytningskrav vil endvidere stille større krav til ansøgers tilknytning til Danmark. Dette gælder ved siden af det opstillede pointsystem for ansøger.

Fremadrettet skal ansøger således som udgangspunkt have haft mindst 2 visumophold eller visumfri ophold i Danmark, for at tilknytningskravet som minimum kan anses for opfyldt for ansøger. Det vil således skulle indgå som et moment i afvejningen, at ansøgeren på baggrund af tidligere ophold har vist et mere bestandigt ønske om at opnå tilknytning til Danmark, herunder ved at tilegne dansk kundskaber.

Såfremt en ansøger tidligere har haft ophold i Danmark med opholdstilladelse, vil det således ikke være nødvendigt at stille krav til ansøger om mindst 2 visumophold eller visumfri ophold for at kunne opfylde tilknytningskravet. Det tidligere ophold med opholdstilladelse vil fortsat i overensstemmelse med gældende praksis indgå i tilknytningsvurderingen af parrets samlede tilknytning til Danmark.

Såfremt en ansøger tidligere har opholdt sig som asylansøger i Danmark eller på processuelt ophold i øvrigt, vil opholdet som udgangspunkt ikke kunne tillægges vægt i tilknytningsvurderingen.

Derudover skal ansøger som udgangspunkt i forbindelse med et ophold gennemføre et kursus i dansk, som ansøger selv skal betale. Det kan f.eks. være et gennemført dansk kursus på Studieskolen, et højskoleophold arrangeret af en dansk myndighed, uddannelsesinstitution eller organisation eller undervisning på en sommerskole i Danmark. Dansk kurset skal være gennemført på mindst A1-niveau, jf. bekendtgørelse nr. 831 af 24. juni 2010 om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., for at ansøger dermed kan opfylde sin del af det skærpede tilknytningskrav. Der stilles ikke krav om, at ansøger også skal bestå en danskprøve. Gennemførelsen af dansk kurset skal således ses i sammenhæng med, at ansøgeren senere vil skulle bestå den skærpede indvandringsprøve med et højere niveau for dansk kundskaber for at kunne blive meddelt opholdstilladelse på baggrund af ægteskab.

På sprogfærdighedsniveau A1 kan en person forstå og anvende velkendte dagligdags udtryk og meget elementære udtryk med henblik på tilfredsstillelse af konkrete behov. Personen kan præsentere sig selv og andre og kan stille og besvare spørgsmål om personlige detaljer, som hvor han/hun bor, folk han/hun kender, og ting, som han/hun er i besiddelse af. Personen kan indgå i en enkel samtale forudsat, at den anden person taler langsomt og tydeligt og er indstillet på at hjælpe.

Ansøger kan ligeledes opfylde sin del af tilknytningskravet ved tidligere at have haft opholdstilladelse i Danmark og i den forbindelse have tilegnet sig dansk kundskaber, f.eks. ved deltagelse i et dansk kursus i forbindelse med et au pair-ophold eller deltagelse i en dansk uddannelse m.v. Det påhviler ansøger at dokumentere sine dansk kundskaber, herunder gennemførelse af et relevant dansk kursus.

Hvis ansøgeren kan dokumentere at have gennemført et dansk kursus i udlandet svarende til niveauet for undervisning på A1-niveau i Danmark, vil dette indgå i tilknytningsvurderingen på samme måde som et kursus gennemført i Danmark.

Dokumentation for enten tidligere tilegnelse af dansk kundskaber på A1-niveau eller et gennemført dansk kursus på A1-niveau kan være en bestået danskprøve under danskuddannelsesloven (Prøve i Dansk 1, Prøve i Dansk 2, Prøve i Dansk 3 eller studieprøven). Hvis bevis for en af disse prøver ikke foreligger, skal sprogniveauet dokumenteres med en erklæring fra en anerkendt udbyder af danskuddannelse omfattet af danskuddannelsesloven.

Det bemærkes i forhold til ansøgers mulighed for at opnå visum til Danmark, at en udlænding, der tidligere har benyttet et dansk Schengenvisum til at søge om videregående ophold eller har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland ud over et meddelt visums gyldighed, eller som i øvrigt har overtrådt visumbetingelserne, som udgangspunkt vil være afskåret fra at få Schengenvisum igen i en karenperiode på tre år eller fem år fra udrejsen af Danmark. Ansøgning om ægtefællesammenføring indgivet under visumophold karakteriseres ikke som misbrug, jf. udlændingelovens § 4 c, stk. 4, nr. 1, jf. § 4 c, stk. 3, nr. 3. En udlænding, der er afskåret fra at få visum til Danmark inden for en karenperiode, vil som udgangspunkt alene blive meddelt visum, hvis der foreligger ekstraordinære omstændigheder, eller hvis det følger af Danmarks internationale forpligtelser.

Såfremt en ansøger tidligere har udvist en adfærd, der indikerer, at der ikke kun ønskes et lovligt kortvarigt ophold her i landet (f.eks. hvis en visumansøger tidligere har benyttet et meddelt visum til at søge asyl eller ikke er udrejst i overensstemmelse med en af udlændingemyndighederne fastsat udrejsefrist), vil dette kunne medføre, at der meddeles et formodningsafslag på visumansøgningen.

Der meddeles efter praksis tillige afslag på en ansøgning om visum til Danmark, hvis ansøgeren på tidspunktet for visumansøgningen har en verserende ansøgning om opholdstilladelse i Danmark, medmindre der foreligger helt ekstraordinære omstændigheder.

Hvis ansøger og den herboende i øvrigt er i familie med hinanden, vil det skulle indgå med stor vægt i den skærpede tilknytningsvurdering. Det vil som altovervejende udgangspunkt tale for, at tilknytningen til ansøgers hjemland må anses for væsentlig større. Et slægtskab med ansøger peger således i retning af, at den herboende kulturelt såvel som familiemæssigt har en meget stærk tilknytning til ansøgers hjemland. Et slægtskab mellem ansøger og den herboende vil således som hidtil indgå i tilknytningsvurderingen, uanset at graden af slægtskabet også indgår i anvendelsen af udlændingelovens § 9, stk. 8, 2. pkt. Efter udlændingelovens § 9, stk. 8, 2. pkt., er der således en formodning for ved ægteskab mellem to nærtbeslægtede, at der er tale om et tvangsægteskab. Der henvises herved til afsnit 2.1.8.

Opfyldelse af betingelsen om det skærpede tilknytningskrav har således selvstændig betydning, såfremt ægtefællerne er nærbeslægtede som defineret i udlændingelovens § 9, stk. 8, 2. pkt., hvis ansøger og den herboende har ophævet formodningen for tvangsægteskab, eller der i øvrigt foreligger sådanne særlige grunde, at der alligevel vil kunne meddeles opholdstilladelse

grundlag af ægteskabet, herunder f.eks. hvis parret har fået flere børn eller har samlevet igennem en årrække, og hvor det må lægges til grund, at begge parter nu ønsker at fortsætte samlivet.

Som hidtil vil det i afvejningen skulle tillægges vægt, hvis begge ægtefæller har et andet hjemland end Danmark, men hvor der ikke tale om det samme hjemland. Den herboendes tilknytning til Danmark vil ofte kunne være tilstrækkelig til, at ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark må anses for væsentlig større end ægtefællernes samlede tilknytning til et andet land. Dette vil dog efter en konkret vurdering ikke være tilfældet, hvis den herboende har personlig og/eller kulturel tilknytning, herunder eventuel sproglig tilknytning til det land, hvortil ansøgeren har overvejende tilknytning, eller hvis den herboende kun har opholdt sig i Danmark i en begrænset årrække. I forhold til opfyldelse af det skærpede tilknytningskrav vil den herboende således om minimum skulle have opholdt sig i Danmark med opholdstilladelse i 4-5 år.

Der vil som i dag i visse tilfælde kunne være ganske særlige grunde, der taler for, at der skal tillades ægtefællesammenføring her i landet, selvom ægtefællernes samlede tilknytning til Danmark ikke er væsentlig større end til et andet land. Bestemmelsen, herunder mulighederne for fravigelse, forudsættes i øvrigt administreret i overensstemmelse med gældende praksis. Der henvises til afsnit 2.1.7.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen indebærer endvidere, at bemyndigelsen til ministeren for flygtning, indvandr og integration om at fastsætte regler om, hvornår ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark kan anses for større end den samlede tilknytning til et andet land, ophæves, da administrationen af tilknytningskravet med de skærpede betingelser er indeholdt i lovforslaget.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensændring.

Til nr. 8

Efter den foreslåede affattelse af § 9, stk. 12, vil det som udgangspunkt være en forudsætning for en herboende udlænding for at opnå ægtefællesammenføring, at den herboende opfylder de betingelser, der også gælder for at opnå tidsbegrænset opholdstilladelse.

Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse i forhold til herboende udlændinge, der har opholdstilladelse efter §§ 7 og 8, eller som har haft tidsbegrænset opholdstilladelse her i landet i mere end de sidste tre år.

Bestemmelsen vil alene finde anvendelse for herboende udlændinge, som ikke er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter udlændingelovens § 11, som affattet ved lov nr. 572 af 31. maj 2010.

Herboende udlændinge, der er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter tidligere gældende regler, vil som udgangspunkt skulle opfylde betingelserne efter den foreslåede § 9, stk. 12, uanset på hvilket tidspunkt og efter hvilket regelsæt, de er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse, såfremt de ønsker ægtefællesammenføring til Danmark. Dette gælder tilsvarende, hvis den herboende udlænding blev meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse efter tidligere gældende regler, og hvor en eller flere af betingelserne for tidsubegrænset opholdstilladelse blev fraveget.

Den foreslåede bestemmelse vil tilsvarende finde anvendelse i forhold til de udlændinge, som efter tidligere gældende regler har fået tidsubegrænset opholdstilladelse på mere lempelige vilkår end andre udlændinge, herunder f.eks. familiesammenførte unge udlændinge, der har fået tidsubegrænset opholdstilladelse i forbindelse med det fyldte 18. år.

Udlændinge, som har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse på grund af et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, vil dog kunne undtages for nogle af de foreslåede betingelser, på tilsvarende vis som de efter de gældende regler, jf. lov nr. 572 af 31. maj 2010, kan opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Det drejer sig om udlændinge, der enten tilhører det danske mindretal i Syd-slesvig, udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret, udlændinge, der har danske forældre, samt udlændinge, der har tilknytning til det danske mindretal i Argentina, og som har danske forældre eller bedsteforældre.

Se tillige bemærkningerne til de foreslåede affattelser af § 9, stk. 13 og 14.

En herboende udlænding, som har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de tidligere gældende regler, vil kunne søge om at få tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler mod betaling af gebyr herfor. På denne måde har udlændinge, som har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de tidligere gældende regler, mulighed for at blive ligestillet med udlændinge, som har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 13, hvoraf det fremgår, at betingelserne, der foreslås stillet til den herboende, anses for opfyldt, hvis den herboende har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler. Det er således ikke et krav, at den herboende udlænding skal have søgt tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler i forbindelse

med en ansøgning om ægtefællesammenføring, eller at der er en aktuell ansøgning om ægtefællesammenføring i forbindelse med en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler.

Den herboende udlænding vil skulle opfylde samtlige betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse på tilsvarende måde som andre udlændinge, der søger om tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler. Den herboende udlænding, der har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de tidligere gældende regler, vil således også skulle opfylde de betingelser om tidsubegrænset opholdstilladelse, som ikke foreslås overført som betingelse for ægtefællesammenføring, f.eks. bestået medborgerskabsprøve, ligesom den pågældende ikke må være idømt frihedsstraf omfattet af de anførte karenperioder i udlændingelovens § 11 a. Vælger den herboende udlænding at søge om tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler, vil den pågældende bevare sin tidsubegrænsede opholdstilladelse efter de tidligere gældende regler, hvis den pågældende får afslag på tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 12, nr. 1, vil den herboende udlænding som udgangspunkt ikke kunne opnå ægtefællesammenføring i Danmark, hvis den herboende udlænding tidligere er idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 12, nr. 2, er det som udgangspunkt endvidere en betingelse for ægtefællesammenføring, at den herboende udlænding ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13.

De foreslåede betingelser i § 9, stk. 12, nr. 1 og 2, betyder, at der som udgangspunkt ikke vil kunne ske ægtefællesammenføring, hvis den herboende udlænding er idømt ubetinget fængselsstraf på mindst 1 år og 6 måneders fængsel, eller er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13. Dette gælder som udgangspunkt uanset, hvornår den herboende udlænding er idømt de nævnte straffe, jf. dog afsnit 2.5.3.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 12, nr. 3, er det endvidere en betingelse for ægtefællesammenføring, at den herboende udlænding ikke har forfalden gæld til det offentlige, medmindre der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden, og at gælden ikke overstiger 100.000 kr.

Betingelsen vil som udgangspunkt ikke kunne anses for opfyldt, uanset at gældens størrelse måtte være væsentlig under 100.000 kr., hvis der ikke er givet henstand med tilbagebetaling af gælden.

Den herboende udlænding skal på tro og love, jf. udlændingelovens § 40, stk. 5, erklære, at den pågældende ikke har forfalden gæld til det offentlige. Hvis udlændingen har forfalden gæld til det offentlige, skal den pågældende erklære, at der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen, og at gælden ikke overstiger 100.000 kr. Erklæringen skal udfyldes og indsendes til Udlændingesservice i forbindelse med indgivelsen af ansøgningen om ægtefællesammenføring.

Hvis den herboende udlænding har afgivet forkerte oplysninger, vil den pågældende kunne ifalde strafansvar jf. straffelovens § 161. Afgivelsen af forkerte oplysninger vil også samtidig kunne danne grundlag for en eventuel inddragelse af ansøgers opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 19, såfremt ansøgeren har fået opholdstilladelse på baggrund af bl.a. denne erklæring.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 12, nr. 4, vil opholdstilladelse til ansøger som udgangspunkt være betinget af, at den herboende udlænding ikke inden for de sidste 3 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse til ansøger har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven. Betingelsen er undtagelsesfri i forhold til størrelsen af det eller de modtagne beløb og vil derfor som udgangspunkt finde anvendelse, uanset det modtagne beløb må anses for at være bagatelagtig og ikke direkte relateret til forsørgelse. Der henvises herved til afsnit 2.5.3. vedrørende mulighed for fravigelse heraf.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 12, nr. 5, vil den herboende udlænding ligeledes skulle underskrive en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, jf. integrationslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., eller på anden vis have tilkendegivet at acceptere indholdet heraf. Det kan f.eks. være nødvendigt at lade den pågældende tilkendegive sin accept af erklæringens indhold på anden vis, hvis udlændingen af fysiske grunde ikke er i stand til at underskrive erklæringen. Erklæringen skal indsendes til Udlændingesservice i forbindelse med indgivelsen af ansøgningen om ægtefællesammenføring.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 12, nr. 6, skal den herboende udlænding endvidere i forbindelse med ansøgningen om ægtefællesammenføring som udgangspunkt dokumentere, at den pågældende har bestået Prøve i Dansk 2, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på tilsvarende eller højere niveau.

Der er på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk offentliggjort en oversigt over, hvilke prøver der kan anses som fornøden dokumentation for, at en udlænding har bestået en prøve på et tilsvarende eller højere niveau end Prøve i Dansk 2.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 12, nr. 7, skal den herboende udlænding som udgangspunkt tillige dokumentere at have haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for indgivelsen af ansøgningen. Den herboende udlænding skal endvidere fortsat kunne antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor der meddeles ansøger opholdstilladelse.

Den herboende udlænding skal således fortsat være i beskæftigelse på tidspunktet, hvor ansøger meddeles opholdstilladelse.

Vurderingen af den herboendes arbejdsmarkedstilknytning, herunder omfanget og udstrækningen heraf, forudsættes administreret i overensstemmelse med den vurdering, der efter gældende regler foretages i forbindelse med en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse. Der henvises herved til afsnit 2.3.2.1.

Den herboende udlænding skal dokumentere beskæftigelse f.eks. på baggrund af arbejdsgivererklæringer eller samtlige lønsedler for hele perioden.

Såfremt den herboende udlænding har fået tildelt førtidspension, vil den pågældende ikke skulle opfylde betingelsen i § 9, stk. 12, nr. 7. Såfremt den pågældende er under udredning med henblik på en eventuel førtidspensionering, men hvor denne afgørelse endnu ikke er truffet, vil den herboende udlænding fortsat som udgangspunkt skulle opfylde betingelsen om ordinær fuldtidsbeskæftigelse. Der vil dog altid skulle foretages en konkret og individuel vurdering af, om den pågældendes aktuelle helbredsmaessige forhold er af en sådan karakter, at denne betingelse alligevel bør fraviges. Der henvises til afsnit 2.5.3. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 12, nr. 8, vil den herboende udlænding ud over bl.a. at have bestået Prøve i Dansk 2 og have haft 2 år og 6 måneders arbejdsmarkedstilknytning inden for de sidste 3 år yderligere skulle påvise sin integration i det danske samfund ved enten at have haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for afgørelsen om opholdstilladelse og fortsat antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles, eller ved at have færdiggjort en lang videregående uddannelse, en professionsbacheloruddannelse, en erhvervsakademiuddannelse eller en erhvervsrettet ungdomsuddannelse i

Danmark eller har bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Såfremt den herboende udlænding har fået tildelt førtidspension og derfor er undtaget fra at opfylde beskæftigelseskravet på mindst 4 års fuldtidsbeskæftigelse inden for de sidste 4 år og 6 måneder, vil den herboende som udgangspunkt skulle opfylde kravet om en lang videregående uddannelse m.v. eller have bestået Prøve i Dansk 3. Dette gælder dog ikke, hvis det må anses for uproportionalt i forhold til grundlaget for førtidspensionen, at det kræves, at den herboende skal dokumentere uddannelse eller yderligere danskundskaber. Der vil altid skulle foretages en konkret og individuel vurdering heraf, herunder om det i forhold til den herboendes udlændings aktuelle alder og helbredsmæssige forhold må anses for uforholdsmæssigt at kræve, at den pågældende har gennemført en af de nævnte uddannelser eller bestået Prøve i Dansk 3. Såfremt den pågældende udlænding er under udredning med henblik på en eventuel førtidspensionering, men hvor denne afgørelse endnu ikke er truffet, vil der fortsat som udgangspunkt kunne stilles krav om, at den herboende udlænding kan opfylde betingelsen om ordinær fuldtidsbeskæftigelse i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder, gennemført uddannelse eller Prøve i Dansk 3. Der vil dog altid skulle foretages en konkret og individuel vurdering af, om den pågældendes aktuelle helbredsmæssige forhold er af en sådan karakter, at denne betingelse alligevel bør fraviges. Der henvises til afsnit 2.5.3.

Såfremt de foreslåede betingelser i § 9, stk. 12, ikke er opfyldt, vil det som udgangspunkt betyde, at der meddeles afslag på ægtefællesammenføring, medmindre der foreligger ganske særlige grunde til at dispensere fra en eller flere af bestemmelserne. Der henvises til afsnit 2.5.3.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 13, at såfremt den herboende udlænding har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse ved at opnå mindst 100 point, jf. udlændingelovens § 11, stk. 3, anses betingelserne i § 9, stk. 12, nr. 1-8, opfyldt. Det vil sige, hvis den herboende udlænding har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler indført ved lov nr. 572 af 31. maj 2010. Disse udlændinge vil således ikke på et senere tidspunkt i forbindelse med ansøgning om ægtefællesammenføring på ny skulle opfylde betingelserne i stk. 12, nr. 1-7.

Det vil dermed ikke være en hindring for meddelelse af ægtefællesammenføring, at en herboende udlænding, som har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter de gældende regler på tidspunktet for ansøgningen om ægtefællesammenføring f.eks. aktuelt har været arbejdsløs

i mere end et halvt år, har forfalden gæld til det offentlige eller har modtaget sociale ydelser. Den herboende udlænding vil dog som udgangspunkt skulle opfylde de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring, herunder betingelsen i udlændingelovens § 9, stk. 5, om, at den herboende udlænding i 3 år forud for afgørelsen om opholdstilladelse ikke har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, og de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring. Der henvises til afsnit 2.5.3.

Det fremgår endvidere af den foreslåede bestemmelse, at såfremt den herboende udlænding uden at have opnået 100 point er meddelt tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. § 11, stk. 10-12, som affattet ved lov nr. 572 af 31. maj 2010, er den herboende udlænding ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 12, hvorfor der ikke skal foretages en fornyet vurdering af, om der fortsat er grundlag for at dispensere for en eller flere af betingelserne i forbindelse med ansøgningen om ægtefællesammenføring.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 14, 1. pkt., at herboende udlændinge, som oppebærer folkepension, ikke skal opfylde de foreslåede betingelser i § 9, stk. 12, nr. 7 og 8. Bestemmelsens indhold vedrørende herboende udlændinge, som oppebærer folkepension, svarer til udlændingelovens § 11, stk. 10, vedrørende betingelserne for folkepensionister for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Disse er således fritaget for opfyldelse af betingelserne i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 8, og stk. 6.

Forslaget indebærer, at en herboende udlænding, som er folkepensionist ikke skal opfylde de foreslåede betingelser om henholdsvis ordinær fuldtidsbeskæftigelse, i både § 9, stk. 12, nr. 7 og 8, eller Prøve i Dansk 3 eller krav om færdiggjort undervisningsforløb for at kunne få ægtefællesammenføring. Den pågældende vil dog i samme omfang som øvrige udlændinge skulle opfylde de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring i § 9, stk. 12, herunder om kriminalitet, ingen forfalden gæld til det offentlige, medborgerskabserklæring og bestået Prøve i Dansk 2.

Efter udlændingelovens § 11, stk. 10, er herboende unge udlændinge over 18 år, der indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse inden det fyldte 19. år, og som har været i uddannelse eller ordinær fuldtidsbeskæftigelse siden afslutningen af folkeskolen, på tilsvarende vilkår som folkepensionister, fritaget for betingelserne om ordinær fuldtidsbeskæftigelse mv. i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 8, og stk. 6.

Herboende udlændinge, som efter de tidligere gældende regler og praksis har opnået tidsubegrænset op-

holdstilladelse på mere lempelige vilkår henset til deres alder på ansøgningstidspunkt, f.eks. familiesammenførte børn, der søgte tidsubegrænset opholdstilladelse i forbindelse med det fyldte 18. år, vil derimod som udgangspunkt skulle opfylde alle de overførte betingelser for tidsubegrænset opholdstilladelse i forbindelse med en ansøgning om ægtefællesammenføring. En herboende udlænding, som har opnået tidsubegrænset opholdstilladelse efter tidligere gældende regler i forbindelse med, at den pågældende fyldte 18 år, vil således som udgangspunkt ved ægtefællesammenføring skulle opfylde betingelserne indeholdt i de foreslåede betingelser i § 9, stk. 12, nr. 7 og 8, herunder om ordinær fuldtidsbeskæftigelse. Der vil dog altid skulle foretages en konkret og individuel vurdering af om betingelserne herfor bør stilles, herunder f.eks. betingelsen om ordinær fuldtidsbeskæftigelse, i forhold til ansøgningen om ægtefællesammenføring. Der henvises herved til afsnit 2.5.3.

Det foreslås endvidere i § 9, stk. 14, 2. pkt., at herboende udlændinge, der forud for ikrafttrædelsen af lov nr. 572 af 31. maj 2010 har opnået deres tidsubegrænset opholdstilladelse på baggrund af et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, anses for at opfylde betingelserne i § 9, stk. 12, på tilsvarende vilkår, som disse persongrupper i dag vil kunne opnå tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. udlændingelovens § 11, stk. 11.

Efter udlændingelovens § 11, stk. 11, kan visse persongrupper, der har et særlig stærkt tilknytningsforhold til Danmark, meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse på et tidligere tidspunkt og på andre vilkår end andre udlændinge. Det drejer sig om herboende udlændinge, der tilhører det danske mindretal i Sydslesvig, udlændinge, der tidligere har haft dansk indfødsret, udlændinge, der har danske forældre, og udlændinge, der har tilknytning til det danske mindretal i Argentina, og som har danske forældre eller bedsteforældre.

Persongruppen skal for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse opfylde betingelserne i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 2-4 og 7, (om kriminalitet, ingen forfalden gæld til det offentlige og danskprøvekrav (Prøve i Dansk 2)). I forhold til opfyldelse af danskprøvekrav er der fastsat nærmere regler for, hvornår danskprøvekravet for denne persongruppe kan anses for opfyldt, defineret ud fra de enkelte gruppers respektive tilhørsforhold til Danmark. De nærmere kriterier herfor fremgår af www.nyidanmark.dk.

Dog stilles beskæftigelseskravet, jf. udlændingelovens i § 11, stk. 4, nr. 8, i visse enkelte tilfælde over for udlændinge, der har en særlig tilknytning til Danmark. Det drejer sig om herboende udlændinge, der har tilknytning til det danske mindretal i Argentina, og som har danske forældre eller bedsteforældre. Denne gruppe

tilhørende det danske mindretal i Argentina vil skulle opfylde beskæftigelseskravet i udlændingelovens § 11, stk. 4, nr. 8, hvis udlændingen er meddelt opholdstilladelse efter 1. juli 2006.

Udlændinge med et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, som har fået tidsubegrænset opholdstilladelse efter tidligere gældende regler og ikke i henhold til § 11 som affattet ved lov nr. 572 af 31. maj 2010 vil således i forbindelse med en ansøgning om ægtefællesammenføring skulle opfylde kravene i de foreslåede bestemmelser § 9, stk. 12, nr. 1-5, mens betingelserne i de foreslåede § 9, stk. 12, nr. 7 og 8, som udgangspunkt allerede anses som opfyldt.

Der henvises til afsnit 2.3.2.2.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 15, at der, medmindre der foreligger særlige grunde, kun kan gives opholdstilladelse, hvis ansøgeren og den herboende er over 24 år, og ansøger opnår 60 point, eller hvis den herboende eller ansøger er under 24 år og ansøger opnår 120 point.

Forslaget indebærer, at der vil kunne meddeles ægtefællesammenføring, uanset at ansøger og/eller herboende er under 24 år, dog forudsat, at ansøger kan opnå 120 point. Såfremt både ansøger og herboende er over 24 år, vil der kunne ske ægtefællesammenføring, såfremt ansøger kan opnå 60 point.

Der kan dispenseres fra opnåelse af point, hvis særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler imod, at kravet stilles. Der henvises herved til afsnit 2.5.3.

Ansøger skal opfylde pointkravene på tidspunktet for ansøgningens indgivelse. Hvis ansøger ikke opfylder pointkravene på tidspunktet for ansøgningen, vil ansøger blive meddelt afslag på ægtefællesammenføring under henvisning hertil, medmindre der er særlige grunde til at fravige betingelsen om ansøgers opfyldelse af point, herunder i forhold til Danmarks internationale forpligtelser.

Det foreslås i § 9, stk. 15, nr. 1-3, at en ansøger kan opnå point på baggrund af henholdsvis erhvervs erfaring, specifikke sprogkunderskaber på et højt niveau og uddannelse. Ansøger kan inden for hver af disse tre kategorier alene opnå point én gang.

Herudover kan ansøger supplere med op til 20 point yderligere, såfremt ansøgeren enten har sproglige kvalifikationer på et relevant sprog på lavere niveau, eller hvis ansøger – og den herboende – bosætter sig uden for et udsat boligområde.

Ansøger kan også opnå 20 supplerende point, hvis ansøger deltager aktivt og ulønnet i en global humanitær

organisation og kan dokumentere selvforsørgelse i hjemlandet. Ligeledes kan ansøger opnå 10 point, hvis ansøger deltager aktivt og ulønnet i en global humanitær organisation eller 10 point ved at dokumenter selvforsørgelse i hjemlandet.

For så vidt angår opnåelse af point på baggrund af erhvervs erfaring foreslås det i § 9, stk. 15, nr. 1, litra a, at ansøger kan opnå 40 point ved at have haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder ud af de seneste 3 år i enten Danmark eller i udlandet.

Med ordinær fuldtidsbeskæftigelse forstås andre typer af beskæftigelse end omfattet af de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 15, nr. 1, litra b og c.

Der stilles således ikke krav om, at ansøger skal have gennemført en uddannelse for at kunne opnå point.

Det foreslås i § 9, stk. 15, nr. 1, litra b, at ansøger alternativt kan opnå 60 point ved at dokumentere at have haft kvalificeret erhvervs erfaring (positivliste-job) i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 3 år i udlandet.

Ved kvalificeret erhvervs erfaring (positivliste-job) forstås beskæftigelse inden for et erhverv, hvor der er mangel på kvalificeret arbejdskraft i Danmark. Disse erhverv er omfattet af positivlisten. Positivlisten fremgår af udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk.

Det foreslås endvidere i § 9, stk. 15, nr. 1, litra c, at en ansøger alternativt opnår 80 point for at have haft erhvervs erfaring i mindst 2 år i Danmark med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 4, eller § 9 a, stk. 2, nr. 6, eller haft et job anført på positivlisten eller et job, som har indebåret en årlig bruttoindkomst på mindst 375.000 kr.

Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 4, meddeles til udlændinge, der er ansat i en international koncern (koncernopholdstilladelse). En ansøger kan således opnå point på denne baggrund ved at have haft en koncernopholdstilladelse i 2 år.

Opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 6, meddeles til udlændinge, hvis væsentlige beskæftigelsesmæssige eller erhvervs mæssige hensyn taler herfor. Det kan f.eks. være som specialist. En ansøger kan således på denne baggrund opnå point ved at have haft opholdstilladelse i 2 år efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 6.

Ved job omfattet af positivlisten forstås beskæftigelse inden for et erhverv, hvor der i Danmark er mangel på kvalificeret arbejdskraft. Disse erhverv er omfattet af positivlisten. Positivlisten fremgår af udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk. Det er ikke en forudsætning for, at ansøger kan opnå point på

baggrund af et job omfattet af positivlisten, at ansøger har haft opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 2. Det afgørende er, at ansøger har haft et job omfattet af positivlisten.

En ansøger vil endvidere kunne opnå point, hvis ansøger i 2 år har haft et job i Danmark, som har indebåret en årlig bruttoindkomst på mindst 375.000 kr. Ved bruttoindkomst på 375.000 kr. forstås den løn, som er udbetalt af arbejdsgiveren her i landet, og som er skattepligtig i Danmark. Løn udbetalt til ansøger i form af f.eks. kost, logi, diæter m.v. vil ikke skulle indgå i opgørelsen af, om ansøger har haft en bruttoindkomst på 375.000 kr. En ansøger, der har haft opholdstilladelse på baggrund af beløbsordningen, jf. udlændingelovens § 9 a, stk. 2, nr. 3, vil således ikke heraf kunne opnå point, såfremt en del af den pågældendes løn i Danmark har været udbetalt som f.eks. kost og logi for at nå op på beløbet 375.000 kr.

Både for så vidt angår kvalificeret og anden erhvervs erfaring skal der være tale om reel og lovlig beskæftigelse. Herudover er det et krav, at der efter hjemlandets standard dels er tale om fuldtidsbeskæftigelse, dels at beskæftigelsen er udført under sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår.

Det påhviler ansøger at dokumentere sin erhvervs erfaring. Dette kan ske ved f.eks. fremlæggelse af ansættelseskontrakt, arbejdsgivererklæring, lønsedler m.v. Ansøgers dokumentation for sine ansættelsesforhold vil som udgangspunkt blive lagt til grund uden nærmere prøvning heraf. Såfremt ansøgers dokumentation for sin ansættelsesforhold fremstår som ufuldstændig, vil den pågældende som udgangspunkt ikke kunne opnå point på grundlag af erhvervs erfaring. Hvis der foreligger konkrete omstændigheder i sagen, der peger i retning af, at der er afgivet forkerte oplysninger, vil Udlændingetjenesten kunne foranledige en nærmere undersøgelse heraf eller anmode ansøger om yderligere dokumentation. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor en ansøger oplyser at have opnået 60 point på baggrund af beskæftigelse i udlandet, der er omfattet af positivlisten, men hvor udlændingen ikke samtidig har de nødvendige uddannelsesmæssige kvalifikationer til at bestride et sådant job eller nærmere kan redegøre herfor.

En ansøger vil kun kunne opnå point på baggrund af én af de nævnte kategorier, og vil således højst kunne opnå 80 point på baggrund af beskæftigelse i Danmark.

Det foreslås endvidere, at sproglige kvalifikationer kan give point. Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 15, nr. 2, litra a, kan en ansøger opnå 40 point ved at dokumentere at have enten engelsk-, tysk-, fransk- eller spansk kundskaber på et niveau svarende til studie-

prøven (dvs. C1), jf. bekendtgørelse nr. 831 af 24. juni 2010 om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

Det foreslås herudover i § 9, stk. 15, nr. 2, litra b, at en ansøger alternativt kan opnå 50 point ved at dokumentere at have enten dansk-, svensk- eller norskkundskaber på et niveau svarende til studieprøven (dvs. C1).

En ansøger kan alene opnå point for sprogkundskaber på C1-niveau for ét sprog. En ansøger, der f.eks. både måtte beherske dansk og engelsk på C1-niveau, vil således opnå 50 point i alt, ligesom en ansøger, der f.eks. behersker fransk og spansk på C1-niveau i alt vil opnå 40 point.

Europarådet har i 2001 med udgivelsen af *Common European Framework of Reference* (CEFR) foretaget en standardbeskrivelse af sprogniveauer på seks forskellige trin: A1, A2, B1, B2, C1 og C2. A1, som er det lavest beskrevne niveau, repræsenterer et lille begyndersprog,

mens C2 er det højest beskrevne niveau, som ligger tæt på niveauet for en modersmålstalende.

I dag søger knap 30 europæiske lande at relatere deres sprogprøver for udlændinge til CEFR. Via medlemskabet af den uafhængige organisation ALTE (*Association of Language Testers in Europe*) kan de enkelte landes sprogprøver kvalitetstjekkes. Et blandt mange andre kvalitetsparametre er, hvorvidt en relatering til CEFR kan godtgøres.

På nuværende tidspunkt er anerkendte prøver i ALTE-regi samt anerkendte engelskprøver i USA (TOEFL), Australien og New Zealand (IELTS) godkendt som dokumentation for sprogfærdigheder på C1-niveau.

En oversigt over prøver, som kan godkendes som dokumentation for sprogfærdigheder på C1-niveau, vil blive offentliggjort på www.nyidanmark.dk. Aktuelt kan følgende oplyses:

Anerkendte sprogprøver

Danmark

– C1: Studieprøven

Norge

Norsk Språktest, Bergens Folkeuniversitet

– C1: Test i norsk - høyere nivå / »Bergenstesten« (Godt bestått)

Sverige

Stockholms Universitet

– C1: TISUS

England

University of Cambridge ESOL

– C1: Certificate in Advanced English (CAE)

– C2: Certificate of Proficiency in English (CPE)

Trinity College London

– C1: Level 2 (Grade 10, Grade 11: ISE III)

– C2: Level 3 (Grade 12: ISE IV)

USA

– TOEFL

Australien og New Zealand

– IELTS

Tyskland

Goethe Institut

– C1: Goethe-Zertifikat C1

– C2: Goethe-Zertifikat Zentrale Oberstufenprüfung (ZOP)

– C2: Kleines Deutsches Sprachdiplom (KDS)

– C2: Großes Deutsches Sprachdiplom (GDS)

TesDaF-Institut (Test Deutsch als Fremdsprache)

– B2/C1: Test Deutsch als Fremdsprache (TestDaF)

TELC

– C1: Telc Deutsch C1

Frankrig

CIEP (Centre international d'études pédagogiques, afholdes bl.a. af **Alliance Française**) (DELF: Diplôme d'études en langue française, DALF: Diplôme approfondi de langue française)

– C1: DALF C1

– C2:DALF C2

CCIP (Chambre de commerce et d'industrie de Paris)

– C1:TEF C1

– C2:TEF C2

Spanien

Sprogprøver udbudt af *Instituto Cervantes og Universidad de Salamanca*

– C1:El Diploma de Espanol Nivel C1

Såfremt en ansøger taler et af de nævnte sprog som sit modersmål, vil dokumentation for, at ansøger også behersker dette sprog på C1-niveau både mundtligt som skriftligt kunne være, at ansøger har bestået en uddannelse i hjemlandet f.eks. svarende til en dansk gymnasieuddannelse, der som studieprøven vil være adgangsgivende til de videregående uddannelser.

Det påhviler ansøger at dokumentere sine sprogkunderskaber. Det vil være en forudsætning, at der er tale om en fortsat gyldig sprogtest på ansøgningstidspunktet i henhold til prøveafholderens betingelser herfor. Hvis der er tale om en ældre test, hvor prøveafholderen ikke længere indestår for gyldigheden, vil ansøger således skulle tage sprogprøven på ny for at kunne opnå point under henvisning hertil.

Det foreslås endvidere, at ansøger også kan opnå point for at have færdiggjort bestemte typer af uddannelser. Ansøger kan kun opnå point for én færdiggjort uddannelse.

Det foreslås således i § 9, stk. 15, nr. 3, litra a, at en ansøger kan opnå 40 point for at have færdiggjort en uddannelse i udlandet, som er på niveau med en dansk erhvervsuddannelse af mindst 2 år og 6 månedersvarighed, en dansk erhvervsakademiuddannelse, en professionsbacheloruddannelse eller en uddannelse ligestillet hermed. En gymnasial uddannelse i udlandet eller en uddannelse ligestillet hermed anses ikke for at være en erhvervsuddannelse. En ansøger, som f.eks. har gennemført en gymnasial uddannelse i udlandet, vil således ikke på den baggrund kunne opnå 40 point.

Det foreslås endvidere i § 9, stk. 15, nr. 3, litra b, at en ansøger alternativt kan opnå 50 point ved at dokumentere at have afsluttet en erhvervsuddannelse af mindst 2 år og 6 måneders varighed, en erhvervsakademiuddannelse eller en professionsbacheloruddannelse eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark.

Erhvervsuddannelser tilbydes i Danmark på f.eks. handelsskoler, tekniske skoler, landbrugsskoler og social- og sundhedsskoler. Uddannelser på et tilsvarende niveau kan f.eks. være kunstneriske uddannelser, uddannelse inden for politi eller forsvar eller andre typer uddannelse, herunder f.eks. inden for IT.

For at en ansøger kan opnå point på den baggrund, herunder for tilsvarende uddannelser i udlandet, vil det være et krav, at erhvervsuddannelsen har varet mindst 2 år og 6 måneder. Ansøger kan således ikke opnå point for et uddannelsesforløb under 2 år og 6 måneder. Det er endvidere en forudsætning, at der er tale om en uddannelse, der er normeret til 2 år og 6 måneder. Hvis der i uddannelsesforløbet er indgået praktikperioder, vil disse perioder ikke samtidig kunne give point for erhvervs-erfaring.

En gymnasial uddannelse i Danmark, som f.eks. studentereksamen, højere forberedelseseksamen (HF), højere handelseksamen (HHX) eller højere teknisk eksamen (HTX) anses ikke for at være en erhvervsuddannelse eller ligestillet hermed. En ansøger vil således ikke kunne opnå 50 point for f.eks. at blive student i Danmark.

Erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser udbydes bl.a. på erhvervsakademier, professionshøjskoler, ingeniørhøjskoler og Danmarks Medie- og Journalisthøjskole i henhold til Undervisningsministeriets regler herom.

Det foreslås § 9, stk. 15, nr. 3, litra c, at en ansøger ligeledes kan opnå 50 point ved at have afsluttet en bacheloruddannelse på et udenlandsk universitet eller en uddannelse ligestillet hermed, som er på niveau med en dansk bacheloruddannelse, og som ikke ligger på top 50 over verdens bedste universiteter.

Det foreslås i § 9, stk. 15, nr. 3, litra d, at en ansøger alternativt kan opnå 70 point ved at dokumentere at have afsluttet en bacheloruddannelse på et universitet eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark, eller på et universitet som ligger på top 50 over verdens bedste universiteter, jf. nedenfor. En ansøger kan f.eks. opnå 70 point for at have færdiggjort en bacheloruddannelse eller uddannelse på bachelorniveau ved uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet.

Det foreslås endvidere i § 9, stk. 15, nr. 3, litra e, at en ansøger alternativt kan opnå 80 point for at dokumentere at have afsluttet en ph.d.- eller kandidatuddannelse på et udenlandsk universitet, eller en uddannelse ligestillet hermed, som er på niveau med en dansk ph.d.- eller kan-

didatuddannelse, og som ikke ligger på top 50 over verdens bedste universiteter.

Det foreslås endelig i § 9, stk. 15, nr. 3, litra f, at en ansøger alternativt kan opnå 100 point for at dokumentere at have afsluttet en ph.d.- eller kandidatuddannelse på et universitet eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark eller på et universitet, som ligger på top 50 over verdens bedste universiteter.

Danske universiteter omfatter universiteter under Universitetsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 754 af 17. juni 2010, mens der ved top 50-listen over verdens bedste universiteter henvises til den rangliste, som anvendes af Undervisningsministeriet ved vurdering af, om der kan tildeles udlandsstipendium til hele kandidatuddannelser, samt af Videnskabsministeriet. Dette er aktuelt en rangliste som Quacquarelli Symonds (QS) udarbejder, og som fremgår af www.topuniversities.com. På www.nyidanmark.dk vil der blive etableret en henvisning hertil.

Andre danske uddannelsesinstitutioner, som ikke er omfattet af universitetsloven, kan f.eks. være uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet. Disse omfatter de statslige videregående uddannelsesinstitutioner, jf. lov om videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner under Kulturministeriet og lov om Danmarks Biblioteksskole.

Det påhviler ansøger at dokumentere sin uddannelse på ansøgningstidspunktet. En ansøger kan dokumentere dette ved f.eks. at fremlægge sit afsluttende eksamensbevis samt verificeret karakterudskrift over uddannelsesforløbet i øvrigt. En ansøger vil kunne indsende kopi heraf i forbindelse med sin ansøgning, hvis f.eks. repræsentationen attesterer, at kopien er i overensstemmelse med forevist originaldokument.

Det vil være tidspunktet for ansøgers indgivelse af ansøgningen om ægtefællesammenføring, der vil være afgørende for, om en ansøger kan opnå point på baggrund af en færdiggjort uddannelse fra et universitet, der på ansøgningstidspunktet er placeret som et top 50 universitet.

Udlændingemyndighederne vil som udgangspunkt skulle lægge ansøgers dokumentation om en færdiggjort uddannelse til grund. Såfremt ansøgers dokumentation herfor fremstår ufuldstændig, vil ansøger som udgangspunkt ikke kunne opnå point på baggrund af uddannelse. Hvis der foreligger konkrete omstændigheder i sagen, der peger i retning af, at der er afgivet forkerte oplysninger, vil Udlændingesservice kunne foranledige en nærmere undersøgelse heraf eller anmode ansøger om yderligere dokumentation. Såfremt der opstår begrundet tvivl om, hvorvidt en uddannelse færdiggjort i udlandet reelt svarer til en dansk uddannelse, kan

Udlændingesservice efter en konkret vurdering anmode Styrelsen for Internationale Uddannelse om at vurdere denne. Styrelsen for International Uddannelse vil således kunne vurdere uddannelsen ud fra bl.a. ansøgers fremlagte eksamenspapirer. Hvis ansøger ikke kan dokumentere sin færdiggjorte uddannelse, herunder uddannelsesforløb, beståede prøver m.v., og alene henviser til f.eks. oplæring hos en arbejdsgiver, vil det ikke være nødvendigt at indhente en vurdering fra Styrelsen for International Uddannelse. Ansøger vil i denne situation ikke opnå point for sin uddannelse, men vil i stedet kunne opnå point på baggrund af erhvervs erfaring.

Det foreslås herudover, at ansøger kan supplere sine point inden for de tre ovennævnte kategorier. En ansøger vil kunne supplere sine point inden for erhvervs erfaring, sprogkundskaber og færdiggjort uddannelse med op til 20 point i alt.

Det foreslås således i § 9, stk. 15, nr. 4, litra a, at en ansøger kan opnå 20 point ved at dokumentere at have enten engelsk-, tysk-, fransk- eller spansk kundskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2 (dvs. B1-B2), jf. nedenfor. Niveauet svarende til Prøve i Dansk 2, jf. bekendtgørelse nr. 831 af 24. juni 2010 om dansk uddannelse til voksne udlændinge m.fl., skønnes at svare til engelskniveauet i folkeskolens 9. klasse. En ansøger, som har sprogkundskaber på et højere niveau end svarende til Prøve i Dansk 2, men under niveauet svarende til studieprøven C1, vil tilsvarende kunne opnå 20 point.

Der kan ikke opnås point ved enten at have engelsk-, tysk-, fransk- eller spansk kundskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2 (dvs. B1-B2), hvis ansøger tillige kan dokumentere sprogkundskaber på det samme sprog på niveau svarende til studieprøven (C1), jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 15, nr. 2, litra a. En ansøger kan således ikke opnå point for de samme sprogkundskaber i f.eks. engelsk to gange. En ansøger vil ej heller kunne opnå 20 point på baggrund af engelsk kundskaber og dernæst yderligere 20 point for fransk kundskaber, hvis begge er på B2-niveau.

Det foreslås endvidere i § 9, stk. 15, nr. 4, litra b, at en ansøger kan opnå 20 point ved at dokumentere at have dansk kundskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2 (dvs. B1-B2).

Der kan ikke opnås point ved at bestå Prøve i Dansk 2, hvis ansøger tillige kan dokumentere dansk kundskaber på niveau svarende til studieprøven (C1), jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 15, nr. 2, litra b. En ansøger, der i stedet har dansk kundskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 3, der ligger under niveauet for studieprøven (C1), vil ligeledes kunne opnå 20 point efter denne bestemmelse.

En ansøger, der har sprogkunderskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2, forventes at kunne indgå i samtale om en lang række dagligdags emner, som har almen karakter, f.eks. om familieforhold og arbejde, klare enkle indkøbssituationer og kunne samtale med skolens personale om sit barns skolegang, når sproget er forholdsvis enkelt. Desuden kan ansøger give udtryk for sine synspunkter og begrunde dem, når emnet har dagligdags karakter. Ansøger kan endvidere læse tekster på et niveau, som svarer til f.eks. enkle artikler i gratisavisser, og skrive forståelige breve om enklere emner.

En ansøger, der har bestået Prøve i Dansk 2, forventes at kunne varetage faglært og ufaglært arbejde og at kunne tage del i visse kompetencegivende uddannelser, f.eks. grundkursus til social- og sundhedsuddannelser (SOSU) samt faglige efteruddannelser.

Det foreslås i § 9, stk. 15, nr. 4, litra c, at en ansøger, som ønsker ægtefællesammenføring med en herboende person, kan opnå 20 point for – sammen med den herboende – ikke at bosætte sig i et boligområde omfattet af reglerne om kombineret udlejning, jf. § 51 b, stk. 3 og 4, i lov om almene boliger. Et sådant boligområde anses som et udsat boligområde.

Den nærmere afgrænsning af, hvilke områder der er omfattet af reglerne om kombineret udlejning, er fastsat i § 51 b, stk. 3 og 4, i lov om almene boliger. Bestemmelsen indebærer, at reglerne om kombineret udlejning kan finde anvendelse i områder, hvor der er en høj andel af personer uden for arbejdsmarkedet. Der kan dels være tale om områder (fysisk sammenhængende almene afdelinger), hvor der bor mindst 1.000 beboere i afdelingerne tilsammen, og hvor mindst 40 pct. af beboerne i alderen 18-64 år i afdelingerne tilsammen er udenfor arbejdsmarkedet, dels være tale om områder, hvor der bor mindst 5.000 beboere i afdelingerne tilsammen, og hvor mindst 30 pct. af beboerne i alderen 18-64 år i afdelingerne tilsammen er udenfor arbejdsmarkedet.

Socialministeriet beregner og offentliggør hvert år (1. oktober) en liste over områder, hvor reglerne om kombineret udlejning kan finde anvendelse. Socialministeriets liste over boligområder, der kan anvende kombineret udlejning den 1. oktober 2010, gælder, indtil Socialministeriet den 1. oktober 2011 offentliggør en ny liste. På baggrund af denne liste kan Socialministeriet udarbejde en liste over berørte postadresser, som kan lægges til grund for udlændingemyndighedernes sagsbehandling. Listen over berørte postadresser, som er placeret inden for et udsat boligområde, vil blive offentliggjort på www.nyidanmark.dk.

Det er den liste over boligområder, der gælder på ansøgningstidspunktet, der er afgørende for, om der kan gives point for ikke at bosætte sig i et udsat boligområde.

Det foreslås i § 9, stk. 15, nr. 4, litra d, at en udlænding, som ønsker ægtefællesammenføring med en herboende person, opnår 10 point ved at dokumentere aktiv og ulønnet deltagelse i en global humanitær organisation i mindst 1 år. Der er således tale om frivilligt arbejde.

En ansøger kan ikke ved at deltage aktivt i flere globale humanitære organisationer opnå mere end 10 point.

De globale humanitære organisationer, hvori aktiv deltagelse kan give point, er som udgangspunkt organisationer, som er medlem af en af tre følgende paraplyorganisationer på det humanitære område. Det drejer sig om henholdsvis ICVA (international Council of Voluntary Agencies); Inter Action og VOICE (Voluntary Organisations in Cooperation in Emergencies).

ICVA er en paraplyorganisation for humanitære organisationer, der samarbejder med FN og er beliggende i Geneve. Medlemskab af ICVA er åben for internationale NGO'ere, som har aktiviteter i mindst to lande, internationale sammenslutninger og internationale eller nationale grupperinger af NGO'ere. Aktuelt ses der at være omkring 70 medlemmer. Listen over medlemmer kan ses på ICVA's hjemmeside på www.icva.ch.

Inter Action er en paraplyorganisation for humanitære organisationer i USA. Der ses aktuelt at være over 180 medlemmer, som samlet har aktiviteter over hele verden rettet mod fattige og udsatte områder. Listen over medlemmer kan findes på Inter Action's hjemmeside www.interaction.org.

VOICE er en paraplyorganisation for humanitære organisationer, der samarbejder med EU. Der ses aktuelt at være 83 medlemmer, som alle er europæiske organisationer. Listen over medlemmer kan findes på VOICE's hjemmeside www.ngovoice.org.

En organisations medlemskab af én af de nævnte paraplyorganisationer vil ikke sig selv være udslagsgivende for, at aktiv deltagelse i denne organisation også kan give point til ansøger. Det vil være en forudsætning, at der er tale om en humanitær organisation, som tager udgangspunkt i demokratiske værdier, således at deltagelsen i en sådan organisation kan styrke ansøgeren til bedre at kunne indgå i det danske fællesskab og respektere grundlæggende værdier, normer og principper.

Det vil bero på en konkret vurdering, om der er tale om aktiv deltagelse. Selve medlemskabet af eller donation af penge til organisationerne er ikke tilstrækkeligt. Det kræves ikke, at udlændingen fortsat er aktivt deltagende i organisationen på det tidspunkt, hvor opholdstilladelse kan gives. Endvidere kræves det ikke, at

udlændingen har deltaget aktivt i samme organisation jævnligt gennem 1 år.

Det påhviler udlændingen at dokumentere, at den pågældende har deltaget aktivt i og ulønnet for en af de organisationer, der er medlem af en af de nævnte paraplyorganisationer. Det er også et krav, at der har været tale om ulønnet arbejde. Udlændingen kan dokumentere at have deltaget aktivt i organisationsarbejde ved f.eks. at fremlægge en udtalelse fra organisationen, som udlændingen har deltaget i.

Det foreslås i § 9, stk. 15, nr. 4, *litra e*, at en ansøger kan opnå yderligere 10 point ved at dokumentere at have været selvforsørgende i hjemlandet.

Der kan ikke opnås point på baggrund af både selvforsørgelse og erhvervs erfaring efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 15, nr. 1.

En ansøger kan højst opnå 20 supplerende point i alt. En ansøger, der f.eks. har dokumentation for franskkundskaber på B2-niveau, og som dermed opnår 20 supplerende point, vil således ikke kunne opnå yderligere supplerende point ved f.eks. ikke at bo i et udsat boligområde eller ved at have været selvforsørgende. En ansøger vil kunne opnå 10 point for aktiv og ulønnet deltagelse i en global humanitær organisation og 10 point for at have været selvforsørgende i hjemlandet.

Det påhviler udlændingen, ved indsendelse af relevante dokumenter til Udlændingesservice i forbindelse med ansøgningens indgivelse, at dokumentere de oplysninger, der skal lægges til grund for pointvurderingen.

Udlændingen vil samtidig blive forpligtet til på tro og love, jf. udlændingelovens § 40, stk. 5, at erklære, at afgivne oplysninger om opnået erhvervs erfaring, sprogkundskaber og uddannelse samt oplysninger vedrørende supplerende point er korrekte, og at den fremlagte dokumentation er korrekt. Erklæringen skal udfyldes og vedlægges til Udlændingesservice i forbindelse med, at udlændingen søger om ægtefællesammenføring. Udlændingesservice vil herefter normalt lægge erklæringen til grund ved behandlingen af sagen. Erklæringen vil være tilgængelig på udlændingemyndighedernes hjemmeside www.nyidanmark.dk.

Hvis en udlænding har afgivet forkerte oplysninger, vil den pågældende kunne ifalde strafansvar, jf. straffelovens § 161. Det vil være udgangspunktet for vurderingen af, om et tilstrækkeligt antal point er opnået, at udlændingens oplysninger om pointgrundlaget og dokumentationen herfor lægges til grund, medmindre der måtte være konkrete omstændigheder i sagen, der peger i retning af, at der er afgivet forkerte oplysninger. Såfremt der foreligger mistanke om forkerte afgivne oplysninger, vil Udlændingesservice kunne foranledige en

nærmere undersøgelse heraf eller anmode udlændingen om yderligere dokumentation for sine oplysninger.

Der henvises til afsnit 2.4.1.

Til nr. 9-17

Der er tale om konsekvensændringer.

Til nr. 18

Det angivne beløb på 100.000 kr. i § 9, stk. 12, nr. 3, fastsættes som niveau for 2011 og skal reguleres fra og med 2012 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Til nr. 19

Der er tale om en konsekvensændring.

Til nr. 20

Der er tale om en ændring som følge af, at danskprøveniveauet i indvandringsprøven hæves for ansøgere om ægtefællesammenføring. Danskprøveniveauet i indvandringsprøven for religiøse forkyndere, som skal bestå indvandringsprøven i forbindelse med den første forlængelse af deres opholdstilladelse, ændres ikke.

Forlængelse af opholdstilladelse som religiøs forkynder m.v. er således fortsat betinget af, at ansøgeren inden 6 måneder efter meddelelsen af opholdstilladelsen har bestået en prøve i dansk og danske samfundsforhold på samme niveau som i dag. Der henvises til afsnit 2.4.2.

Gebyret for indvandringsprøven vil fortsat være ens for religiøse forkyndere og ansøgere om familiesammenføring. Gebyret for indvandringsprøven, som er fastsat i bekendtgørelse nr. 1251 af 4. november 2001, vil blive forhøjet fra 3.000 kr. til 3.600 kr. Der henvises til bemærkninger til nr. 2.

Til nr. 21-22

Som følge af de foreslåede ændringer af reglerne om ægtefællesammenføring vil gebyret for indgivelse af ansøgning om familiesammenføring, jf. udlændingelovens § 9, stk. 1, eller § 9 c, stk. 1, skulle forhøjes fra det nuværende gebyr på 5.975 kr. til 7.775 kr.

Til nr. 23-27

Der er tale om konsekvensændringer.

Til nr. 28

Der er tale om en konsekvensændring. Tidligere blev en midlertidig forældremyndighedsindehaver udpeget

efter § 25 i lov om forældremyndighed og samvær. Efter denne bestemmelse kunne statsforvaltningen, hvis indehaveren, den ene af to indehavere eller begge indehavere af forældremyndigheden var forhindret i at træffe bestemmelse om barnets personlige forhold, afgøre, hvem forældremyndigheden skulle tilkomme, så længe forhindringen varede.

Lov om forældremyndighed og samvær blev ophævet ved forældreansvarslovens ikrafttræden den 1. oktober 2007, jf. lov nr. 499 af 6. juni 2007. Den gældende bestemmelse om udpegning af en midlertidig forældremyndighedsindehaver er nu indeholdt i forældreansvarslovens § 28, hvorefter statsforvaltningen, hvis indehaveren eller begge indehavere af forældremyndigheden er forhindret i at træffe bestemmelse om barnets personlige forhold, afgør, hvem forældremyndigheden skal tilkomme, så længe forhindringen varer.

Til nr. 29

Den foreslåede ændring af § 59 b indebærer, at en udlænding, der indrejser her i landet i strid med et indrejseforbud eller et tilhold meddelt i henhold til tidligere udlændingelove, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 år.

Det betyder, at strafmaksima for overtrædelse af et indrejseforbud eller tilhold forhøjes fra 2 års fængsel til 3 års fængsel.

Det skal ved straffens fastsættelse betragtes som en skærpende omstændighed, hvis der foreligger et gentagelsestilfælde.

Det vil endvidere tale i skærpende retning, hvis udlændingen er udvist af landet på grund af kriminalitet og må formodes at være indrejst i strid med indrejseforbuddet eller tilholdet med det formål at begå ny kriminalitet.

Det forudsættes med forslaget, at indrejse i strid med et indrejseforbud eller et tilhold i 1. gangstilfælde normalt skal straffes med ubetinget frihedsstraf fra 10 dage og op til 2 måneder. I 2. gangstilfælde skal en overtrædelse af § 59 b normalt straffes med ubetinget frihedsstraf fra 2-4 måneder og i 3. gangstilfælde med ubetinget frihedsstraf i mere end 4 måneder.

Principperne i straffelovens § 3, stk. 1, og § 5 finder tilsvarende anvendelse.

Der henvises til afsnit 3.

Til § 2

Til nr. 1

Der er tale om en teknisk ændring som følge af direktiv 2004/38/EF (opholdsdirektivet), hvorved kravet om opholdstilladelse for unionsborgere og deres familiemedlemmer blev ophævet og erstattet af krav om registreringsbevis (EU-borgere) og opholdskort (tredjelandsstatsborgere).

Til nr. 2

Der er tale om en teknisk ændring, jf. bemærkningerne til nr. 1, og om en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 8.

Til nr. 3

Der er tale om en teknisk ændring, jf. bemærkningerne til nr. 1, og om en konsekvensændring, da bestemmelsen i udlændingelovens § 6 blev ændret ved lov nr. 313 af 28. april 2009 (Ophævelse af overgangsordningen for statsborgere i Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Polen, Rumænien, Slovakiet, Tjekkiet og Ungarn), hvorved overgangsreglerne for arbejdstagere fra en række østeuropæiske lande blev ændret.

Til § 3

Det foreslås i § 3, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juli 2011, jf. dog stk. 2.

Det bemærkes, at principperne i straffelovens § 3, stk. 1, og § 5 finder anvendelse i forhold til ændringen af strafferammen i § 59 b.

Det foreslås i § 3, stk. 2, at tidspunktet for den foreslåede ændring af udlændingelovens § 9, stk. 2, 2. pkt., fastsættes af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte overgangsregler.

Det forventes, at den skærpede indvandringsprøve kan sættes i kraft primo 2012. I perioden frem til ikrafttrædelsen af den skærpede indvandringsprøve vil ansøgere om ægtefællesammenføring, der har indgivet ansøgning efter lovens ikrafttræden, i stedet skulle bestå den gældende indvandringsprøve.

Efter ikrafttrædelsen af den skærpede indvandringsprøve vil de ansøgere, som har indgivet ansøgning fra og med 1. juli 2011, og som endnu ikke har bestået indvandringsprøven, i stedet skulle bestå den skærpede indvandringsprøve. Ansøgere, som allerede på tidspunktet for ikrafttrædelsen af den skærpede indvandringsprøve har tilmeldt sig den gældende indvandringsprøve, vil dog fortsat kunne tage denne prøve, da de må anses for at have forberedt sig til det gældende sproglige niveau for indvandringsprøven. Ansøgere om ægtefællesammenføring, der endnu ikke har tilmeldt sig prøven på tidspunktet for ikrafttrædelsen af den skærpede ind-

vandringsprøve, vil derimod skulle forberede sig på den skærpede indvandringsprøve.

Det foreslås i § 3, stk. 3, at de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, § 9, stk. 4, 1. og 4. pkt., § 9, stk. 7, 1. pkt., § 9, stk. 12-15, § 9, stk. 30, og § 9 h, stk. 1, nr. 1 og 8, som indsat eller ændret ved denne lovs § 1, nr. 1, 3, 4, 6, 8, 18, 21 og 22, ikke finder anvendelse for udlændinge, der inden lovens ikrafttræden har indgivet ansøgning om ægtefællesammenføring. For sådanne udlændinge finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at ansøgninger om opholdstilladelse på grundlag af ægtefællesam-

menføring, der er indgivet inden den 1. juli 2011, behandles efter de hidtil gældende bestemmelser, mens ansøgninger indgivet fra og med den 1. juli 2011 skal behandles efter de foreslåede nye regler om ægtefællesammenføring.

Til § 4

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Loven kan dog ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med den gældende udlændingelov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I det følgende gengives de relevante dele af de relevante gældende bestemmelser i udlændinge-loven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1060 af 18. august 2010, som ændret ved lov nr. 1542 af 16. december 2010, lov nr. 1543 af 21. december 2010 og lov nr. 1604 af 22. december 2010:

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1061 af 18. august 2010, som ændret ved § 3 i lov nr. 1511 af 27. december 2009, § 2 i lov nr. 400 af 21. april 2010, § 1 i lov nr. 572 af 31. maj 2010, lov nr. 1542 af 21. december 2010, lov nr. 1543 af 21. december 2010 og lov nr. 1604 af 22. december 2010, foretages følgende ændringer:

§ 9. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til

- 1) en udlænding over 24 år, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person over 24 år, der
 - a) har dansk indfødsret,
 - b) har statsborgerskab i et af de andre nordiske lande,
 - c) har opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8 eller
 - d) har haft tidsubegrænset opholdstilladelse her i landet i mere end de sidste 3 år,

Stk. 2. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, skal betinges af, at ansøgeren og den herboende person underskriver en erklæring om efter bedste evne at ville deltage aktivt i ansøgerens og eventuelle medfølgende udenlandske børns danskuddannelse og integration i det danske samfund. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, skal endvidere, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinges af, at ansøgeren har bestået en prøve i dansk og danske samfundsforhold. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter regler om prøven, herunder regler om, hvornår prøven anses for bestået, frist for aflæggelse og beståelse af prøven, om udpegning af prøveafholdere, betingelser for at deltage i prøven, opkrævning af gebyr for at deltage i prøven, klagefrister og prøvens indhold og gennemførelse m.v.

Stk. 3. - -

Stk. 4. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, skal, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinges af, at den herboende person, som det på-

1.I § 9, stk. 1, nr. 1, udgår to steder: »over 24 år«.

2.I § 9, stk. 2, 2. pkt., ændres »prøve i dansk« til: »prøve i dansk på A2-niveau, jf. bekendtgørelse nr. 831 af 24. juni 2010 om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.«.

3. I § 9, stk. 4, 1. pkt., ændres »50.000« til: »100.000« og »stk. 20« til: »stk. 24.«.

hviler at forsørge ansøgeren, stiller økonomisk sikkerhed for 50.000 kr. til dækning af eventuelle fremtidige offentlige udgifter til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven til ansøgeren, jf. stk. 20. Økonomisk sikkerhed efter 1. pkt. kan efter anmodning nedsættes med halvdelen af det beløb, der er stillet sikkerhed for efter 1. pkt., når udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, har bestået en afsluttende prøve i dansk, jf. § 9 i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler for, hvordan økonomisk sikkerhed efter 1. pkt. skal stilles. Det i 1. pkt. angivne beløb er fastsat i 2002-niveau og reguleres fra og med 2003 én gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 5. - - -

Stk. 6. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, skal, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, betinges af, at den herboende person godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse, jf. stk. 24.

Stk. 7. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra a, når den herboende person ikke har haft dansk indfødsret i 28 år, og efter stk. 1, nr. 1, litra b-d, kan, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, såfremt ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark er større end ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til et andet land. Herboende personer med dansk indfødsret, der er adopteret fra udlandet inden det fyldte 6. år, og som senest i forbindelse med adoptionen har erhvervet dansk indfødsret, anses for at have haft dansk indfødsret fra fødslen. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler om, hvornår ægtefællernes eller samlevernes samlede tilknytning til Danmark kan anses for større end den samlede tilknytning til et andet land.

Stk. 8-10. - - -

Stk. 11. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, kan ikke gives, såfremt ansøgning herom er indgivet samtidig med en ansøgning fra ansøgerens barn om opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, hvorpå der meddeles afslag efter stk. 16. Dette gælder dog ikke, hvis ansøgerens barn kan henvises til at tage ophold

4.I § 9, stk. 4, 4. pkt., ændres »2002-niveau« til: »2011-niveau« og »2003« til: »2012«.

5.I § 9, stk. 6, ændres »stk. 24« til: »stk. 28«.

6.I § 9, stk. 7, 1. pkt., ændres »større« til: »væsentlig større« og *3. pkt.* ophæves.

7. I § 9, stk. 11, ændres »stk. 16« til: »stk. 20«.

hos nærtstående familie i hjemlandet og hensynet til barnets tarv ikke taler derimod, eller hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, i øvrigt taler derimod.

8.I § 9 indsættes efter stk. 11 som nye stykker:

»*Stk. 12.* Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, litra c og d, kan, medmindre ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, såfremt den herboende person

- 1) ikke er idømt ubetinget straf af mindst 1 år og 6 måneders fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 2) ikke er idømt ubetinget straf af mindst 60 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens kapitel 12 eller 13,
- 3) ikke har forfalden gæld til det offentlige, medmindre der er givet henstand med hensyn til tilbagebetalingen af gælden, og gælden ikke overstiger 100.000 kr.,
- 4) ikke i de sidste 3 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse har modtaget offentlig hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven,
- 5) har underskrevet en erklæring om integration og aktivt medborgerskab i det danske samfund, jf. integrationslovens § 19, stk. 1, 3. pkt., eller på anden vis har tilkendegivet at acceptere indholdet heraf,
- 6) har bestået Prøve i Dansk 2, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau,
- 7) har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år forud for ansøgningen om opholdstilladelse og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles, medmindre den herboende person er førtidspensionist, og
- 8) enten har haft ordinær fuldtidsbeskæftigelse her i landet i mindst 4 år inden for de sidste 4 år og 6 måneder forud for ansøgningen om opholdstilladelse og fortsat må antages at være tilknyttet arbejdsmarkedet på tidspunktet, hvor opholdstilladelse vil kunne meddeles, eller har færdiggjort en lang videregående uddannelse, en

professionsbacheloruddannelse, en erhvervsakademiuddannelse eller en erhvervsrettet ungdomsuddannelse i Danmark, eller har bestået Prøve i Dansk 3, jf. § 9, stk. 1, i lov om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller en danskprøve på et tilsvarende eller højere niveau.

Stk. 13. Er den herboende person meddelt tidsbegrænset opholdstilladelse efter § 11, stk. 3, ved at have opnået mindst 100 point eller efter § 11, stk. 10-12, uden at have opnået mindst 100 point, anses betingelserne i stk. 12, nr. 1-8, for opfyldt.

Stk. 14. Oppebærer den herboende person dansk folkepension, anses betingelserne i stk. 12, nr. 7 og 8, for opfyldt. Hvis en herboende person over 18 år har opnået tidsbegrænset opholdstilladelse på baggrund af et stærkt tilknytningsforhold til Danmark, anses betingelserne i stk. 12, nr. 7 og 8, for opfyldt på tilsvarende vilkår, som den herboende efter § 11, stk. 11, ville kunne opnå tidsbegrænset opholdstilladelse.

Stk. 15. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, kan, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, kun gives, hvis udlændingen og den herboende er over 24 år, og udlændingen opnår 60 point, eller hvis udlændingen eller den herboende er under 24 år, og udlændingen opnår 120 point, og point gives efter følgende pointsystem:

1) Udlændingen opnår:

- a. 40 point for at have haft erhvervs erfaring fra ordinær fuldtidsbeskæftigelse i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år,
- b. 60 point for at have haft kvalificeret erhvervs erfaring (positivliste-job) i mindst 2 år og 6 måneder inden for de sidste 3 år i udlandet eller
- c. 80 point for at have haft erhvervs erfaring i mindst 2 år i Danmark med opholdstilladelse med opholdstilladelse efter § 9 a, stk. 2, nr. 4, eller § 9 a, stk. 2, nr. 6, eller for at have haft et job anført på positivlisten eller et job, som har indebåret en årlig bruttoindkomst på mindst 375.000 kr.

2) Udlændingen opnår:

- a. 40 point for at have enten engelsk-, tysk-, fransk- eller spansk kundskaber på niveau svarende til studieprøven (C1), jf. bekendtgørelse

nr. 831 af 24. juni 2010 om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., eller

- b. 50 point for at have enten dansk-, svensk- eller norsk kundskaber på niveau svarende til studieprøven (C1), jf. bekendtgørelse nr. 831 af 24. juni 2010 om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.

3) Udlændingen opnår:

- a. 40 point for at have færdiggjort en uddannelse i udlandet, som er på niveau med en dansk erhvervsuddannelse af mindst 2 år og 6 måneders varighed, en dansk erhvervsakademiuddannelse eller en dansk professionsbacheloruddannelse,
- b. 50 point for at have færdiggjort en erhvervsuddannelse af mindst 2 år og 6 måneders varighed, en erhvervsakademiuddannelse, en professionsbacheloruddannelse eller en uddannelse på tilsvarende niveau i Danmark,
- c. 50 point for at have færdiggjort en bacheloruddannelse på et universitet i udlandet eller en uddannelse ligestillet hermed, som er på niveau med en dansk bacheloruddannelse,
- d. 70 point for at have færdiggjort en bacheloruddannelse på et universitet eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark eller på et universitet, der er anerkendt som værende blandt de 50 bedste i verden på den rangliste, som anvendes af Undervisningsministeriet ved vurdering af, om der kan tildeles udlandsstipendium til hele kandidatuddannelser, samt af Videnskabsministeriet,
- e. 80 point for at have færdiggjort en ph.d.- eller kandidatuddannelse på et universitet i udlandet, som er på niveau med en dansk ph.d.- eller kandidatuddannelse eller en uddannelse ligestillet hermed, eller
- f. 100 point for at have færdiggjort en ph.d.- eller kandidatuddannelse på et universitet eller en uddannelse på et tilsvarende niveau i Danmark eller på et universitet, der er anerkendt som værende blandt de 50 bedste i verden på den rangliste, som anvendes af Undervisningsministeriet ved vurdering af, om der kan tildeles udlandsstipendium til hele kandidatuddannelser, samt af Videnskabsministeriet.

4) Udlændingen kan herudover supplerende opnå op til 20 point:

- a. 20 point for at have enten engelsk-, tysk-, fransk- eller spanskundskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2 (B1-B2), jf. bekendtgørelse nr. 831 af 24. juni 2010 om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., medmindre udlændingen har opnået point for sprogkundskaber i samme sprog efter nr. 2, litra a,
- b. 20 point for at have danskkundskaber på et niveau svarende til Prøve i Dansk 2 (B1-B2), jf. bekendtgørelse nr. 831 af 24. juni 2010 om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl., medmindre udlændingen har opnået point for danskkundskaber efter nr. 2, litra b,
- c. 20 point, hvis udlændingen dokumenterer, at udlændingen ikke bosætter sig i et boligområde, der er omfattet af § 51 b, stk. 3 og 4, i lov om almene boliger, eller
- d. 10 point, hvis udlændingen har deltaget aktivt og ulønnet i en global humanitær organisation i mindst 1 år, og
- e. 10 point, hvis udlændingen har været selvforsørgende i hjemlandet, medmindre udlændingen har opnået point på grund af erhvervsretsfaring, jf. nr. 1.«

Stk. 12. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, kan, såfremt væsentlige hensyn taler derfor, betinges af, at den herboende person ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, i tiden indtil ansøgeren meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse. 1. pkt. omfatter dog ikke hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, kan endvidere, såfremt væsentlige hensyn taler derfor, betinges af, at den herboende person godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse, jf. stk. 24.

Stk. 13-14. - - -

Stk. 15. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, kan ikke gives, såfremt dette åbenbart vil stride mod ansøgerens tarv, jf. stk. 25.

Stk. 16. - - -

Stk. 17. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 3, skal, når opholdstilladelsen gives som led i et plejeforhold eller med henblik på ophold hos barnets nær-

Stk. 12-25 bliver herefter stk. 16-29

9.I § 9, stk. 12, der bliver stk. 16, ændres »stk. 24« til: »stk. 28«.

10.I § 9, stk. 15, der bliver stk. 19, ændres »stk. 25« til: »stk. 29«.

11.I § 9, stk. 17, der bliver stk. 21, ændres »stk. 24« til: »stk. 28«.

meste familie, betinges af, at den herboende person påtager sig at forsørge ansøgeren, og at den herboende person ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, i tiden indtil ansøgeren meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse. 1. pkt. omfatter dog ikke hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, eller ydelser, der må sidestilles med løn eller pension eller træder i stedet herfor. Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 3, skal, når opholdstilladelsen gives med henblik på ophold hos barnets nærmeste familie, endvidere betinges af, at den herboende person godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse, jf. stk. 24.

Stk. 18-19.- - -

Stk. 20. Er en opholdstilladelse betinget af, at den herboende person har skullet stille økonomisk sikkerhed, jf. stk. 4, og ydes der senere ansøgeren hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, skal restanceinddrivelsesmyndigheden tvangsinddrive det beløb, der er stillet til sikkerhed, som betaling for hjælpen. Stk. 19, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 21.- - -

Stk. 22. Kommunalbestyrelsen afgiver efter anmodning fra Udlændingesservice en udtalelse om, i hvilket omfang den herboende person eller ansøgeren inden for en i anmodningen nærmere angiven periode har modtaget hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, jf. stk. 5, stk. 12, 1. og 2. pkt., og stk. 17, 1. og 2. pkt.

Stk. 23. Kommunalbestyrelsen indberetter til Udlændingesservice, hvis udlændingen eller den herboende person modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, og om omfanget af sådan hjælp, jf. stk. 5, stk. 12, 1. og 2. pkt., og stk. 17, 1. og 2. pkt. Kommunalbestyrelsens videregivelse af oplysninger efter 1. pkt. kan ske uden samtykke. 1. og 2. pkt. finder kun anvendelse, hvis opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen og den herboende person ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, jf. stk. 5, 1. og 2. pkt., og stk. 12, 1. pkt.

Stk. 24. Kommunalbestyrelsen afgiver efter anmodning fra Udlændingesservice en udtalelse om den herboende persons boligforhold, herunder antallet af beboelsesrum og beboere i boligen. Kom-

12.I § 9, stk. 20, der bliver stk. 24, ændres »stk. 19, 2. pkt.,« til: »stk. 23, 2. pkt.,«.

13.I § 9, stk. 22, der bliver stk. 26, ændres »stk. 12, 1. og 2. pkt., og stk. 17, 1. og 2. pkt.« til: »stk. 16, 1. og 2. pkt., og stk. 21, 1. og 2. pkt.«.

14.I § 9, stk. 23, 1. pkt., der bliver stk. 27, 1. pkt., ændres »stk. 12, 1. og 2. pkt., og stk. 17, 1. og 2. pkt.« til: »stk. 16, 1. og 2. pkt., og stk. 21, 1. og 2. pkt.«.

15.I § 9, stk. 23, 2. pkt., der bliver stk. 27, 2. pkt., ændres »og stk. 12, 1. pkt.« til: »og stk. 16, 1. pkt.«.

16.I § 9, stk. 24, der bliver stk. 28, ændres »stk. 12, 2. pkt., og stk. 17, 2. pkt.« til: »stk. 16, 2. pkt., og stk. 21, 2. pkt.«.

municipalbestyrelsen kan uden samtykke fra den herboende person til brug for sin udtalelse efter 1. pkt. samkøre Det Fælleskommunale Persondatasystem med Bygnings- og Boligregistret (BBR) med det formål at tilvejebringe oplysning om antallet af beboelsesrum i boligen og antallet af beboere, der er tilmeldt den pågældende adresse. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler om, hvornår det kan anses for godtgjort, at den herboende person råder over sin egen bolig af rimelig størrelse, jf. stk. 6, stk. 12, 2. pkt., og stk. 17, 2. pkt., og om kommunalbestyrelsens udtalelse efter 1. pkt.

Stk. 25. Kommunalbestyrelsen afgiver efter anmodning fra Udlændingsservice en udtalelse om, hvorvidt meddelelse af opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 2, åbenbart vil stride mod ansøgerens tarv, jf. stk. 15. Kommunalbestyrelsens udtalelse afgives uden samtykke fra den eller de personer, som udtalelsen angår.

§ 9 c. Der kan efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derfor. Medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, betinges opholdstilladelse efter 1. pkt. som følge af en familiemæssig tilknytning til en herboende person af, at de i § 9, stk. 2-17, nævnte betingelser er opfyldt. Bestemmelserne i § 9, stk. 19-25, finder tilsvarende anvendelse.

§ 9 f. - - -

Stk. 1-3. - - -

Stk. 4. Forlængelse af opholdstilladelse efter stk. 1 skal betinges af, at ansøgeren inden 6 måneder efter meddelelsen af opholdstilladelsen har bestået en prøve i dansk og danske samfundsforhold. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter regler om prøven, herunder regler om, hvornår prøven anses for bestået, frist for aflæggelse og beståelse af prøven, om udpegning af prøve-

17.I § 9, stk. 25, der bliver stk. 29, ændres »stk. 15« til: »stk. 19«.

18.I § 9 indsættes efter stk. 29 som nyt stykke:

»*Stk. 30.* Det beløb, der er angivet i stk. 12, nr. 3, er fastsat i 2011-niveau og reguleres fra og med 2012 en gang årligt den 1. januar efter satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.«

19.I § 9 c, stk. 1, ændres »§ 9, stk. 2-17« til: »§ 9, stk. 2-21« og »§ 9, stk. 19-25« til: »§ 9, stk. 23-30«.

20.I § 9 f, stk. 4, ændres »prøve i dansk« til: »prøve i dansk på A1-minus niveau, jf. bekendtgørelse nr. 831 af 24. juni 2010 om danskuddannelse til voksne udlændinge m.fl.«.

afholdere, betingelser for at deltage i prøven, opkrævning af gebyr for at deltage i prøven, klagefrister og prøvens indhold og gennemførelse m.v.

§ 9 h. Udlændingen skal senest samtidig med indgivelse af ansøgning, medmindre Danmarks internationale forpligtelser eller EU-reglerne kan tilsige andet, betale et gebyr

1) på 5.975 kr. for at indgive ansøgning om opholdstilladelse efter § 9, stk. 1,

Stk. 1, nr. 2-7. - - -

8) på 5.975 kr. for at indgive ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, som følge af familiemæssig tilknytning, jf. dog nr. 11,

21. I § 9 h, stk. 1, nr. 1, ændres »5.975« til: »7.775«.

22. I § 9 h, stk. 1, nr. 8, ændres »5.975« til: »7.775«.

§ 19 En tidsbegrænset opholdstilladelse kan inddrages:

1) Når grundlaget for ansøgningen eller opholdstilladelsen var urigtigt eller ikke længere er til stede, herunder når udlændingen har opholdstilladelse efter §§ 7 eller 8, og forholdene, der har begrundet opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse, jf. §§ 7 og 8.

2) Når udlændingen ikke har fornødent pas eller anden rejselegitimation, jf. § 39, der giver adgang til tilbagerejse til udstederlandet.

3) Når udlændingen undlader at overholde de betingelser, der er fastsat for opholdstilladelsen eller for en arbejdstilladelse. Betingelserne skal udtrykkeligt være tilkendegivet, og det skal skriftligt være indskærpet udlændingen, at tilsi-desættelse vil medføre inddragelse.

4) Når opholdstilladelsen er betinget af, at udlændingen eller den herboende person ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, jf. § 9, stk. 5, 2. og 3. pkt., stk. 12, 1. og 2. pkt., og stk. 17, 1. og 2. pkt., og udlændingen eller den herboende person modtager sådan hjælp.

5) Når opholdstilladelsen, fordi ganske særlige grunde afgørende taler derimod, ikke er betinget af, at udlændingen og den herboende person ikke modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik eller integrationsloven, jf. § 9, stk. 5, 2. pkt., og disse ganske særlige grunde ikke længere foreligger og udlændingen eller den herboende per-

23. I § 19, stk. 1, nr. 4, ændres »stk. 12, 1. og 2. pkt., og stk. 17, 1. og 2. pkt.« til: »stk. 16, 1. og 2. pkt., og stk. 21, 1. og 2. pkt.«.

- son modtager sådan hjælp, jf. § 9, stk. 5, 2. og 3. pkt.
- 6) Når opholdstilladelsen er betinget af, at en herboende person godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse, jf. § 9, stk. 6, stk. 12, 3. pkt., og stk. 17, 3. pkt., og den herboende person ikke længere kan godtgøre dette. Bestemmelserne i § 9, stk. 24, finder tilsvarende anvendelse.
- 7) Når opholdstilladelsen ikke er betinget af, at en herboende person godtgør at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse, fordi særlige grunde taler derimod, jf. § 9, stk. 6, stk. 12, 3. pkt., og stk. 17, 3. pkt., og disse særlige grunde ikke længere foreligger, og den herboende person ikke kan godtgøre at råde over sin egen bolig af rimelig størrelse. Bestemmelserne i § 9, stk. 24, finder tilsvarende anvendelse.

§ 33. - - -

Stk. 1-4. - - -

Stk. 5. Ansøgning om opholdstilladelse, som tillades indgivet her i landet, jf. § 9, stk. 18, § 9 a, stk. 4, § 9 c, stk. 5, og § 9 f, stk. 7, og ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 d tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen.

24.I § 19, stk. 1, nr. 6 og 7, ændres »stk. 12, 3. pkt., og stk. 17, 3. pkt.« til: »stk. 16, 3. pkt., og stk. 21, 3. pkt.« og »stk. 24« til: »stk. 28«.

25.I § 33, stk. 5, ændres »§ 9, stk. 18« til: »§ 9, stk. 22«.

§ 44 a. - - -

Stk. 1-4. - - -

Stk. 5. Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, Udlændingesservice, kommunalbestyrelsen, statsforvaltningen, restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 9, stk. 20, og politiet kan uden samtykke indhente de oplysninger i indkomstregisteret, som er nødvendige for udførelsen af myndighedens virksomhed eller påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe efter udlændingeloven.

26.I § 44 a, stk. 5, ændres »§ 9, stk. 20« til: »§ 9, stk. 24«.

§ 46. Afgørelser i henhold til denne lov træffes med de undtagelser, der fremgår af § 9, stk. 19 og 20, §§ 46 a-49, § 50, § 50 a, § 51, stk. 2, 2. pkt., § 56 a, stk. 1-4, § 58 i og § 58 j, jf. dog § 58 d, 2. pkt., af Udlændingesservice.

27.I § 46, stk. 1, ændres »§ 9, stk. 19 og 20« til: »§ 9, stk. 23 og 24«.

§ 56 a. - - -

Stk. 1-5. - - -

Stk. 6. Hvervet som repræsentant til varetagelse af barnets interesser, jf. stk. 1, ophører, når

- 1) barnet er meddelt opholdstilladelse i Danmark og får udpeget en midlertidig forældremyndighedsindehaver efter § 25 i lov om forældremyndighed og samvær,
- 2) barnet fylder 18 år,
- 3) barnet udrejser af Danmark,
- 4) forældremyndighedsindehaveren indrejser i Danmark eller på anden måde bliver i stand til at udøve forældremyndigheden,
- 5) barnets ægtefælle indrejser i Danmark,
- 6) barnet indgår ægteskab, og statsforvaltningen ikke træffer afgørelse efter § 1, 2. pkt., i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, eller
- 7) statsforvaltningen træffer beslutning herom efter stk. 3.

§ 59 b. Med bøde eller fængsel indtil 2 år straffes den udlænding, der indrejser her i landet i strid med et indrejseforbud eller et tilhold meddelt i henhold til tidligere udlændingelove.

§ 11 a. Ægteskab må kun indgås, når hver af parterne har dansk indfødsret eller lovligt ophold her i landet i medfør af udlændingelovens §§ 1- 3 a, § 4 b eller § 5, stk. 2, eller i medfør af en opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 6- 9 f.

Stk. 2. - - -

§ 11 b. I tilfælde, hvor en af parterne ikke har dansk indfødsret, statsborgerskab i et af de andre nordiske lande eller opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 6- 9 f, og hvor den anden part har indfødsret, et sådant statsborgerskab eller en sådan opholdstilladelse, må ægteskab ikke indgås, uden at hver af parterne har afgivet erklæring om at være bekendt med bestemmelserne i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, og stk. 2-11. Det gælder dog ikke, når den herboende enten er EU/EØS-statsborger med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 6, schweizisk statsborger med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 6 eller estisk, lettisk, litau-

28. I § 56 a, stk. 6, nr. 1, ændres »§ 25 i lov om forældremyndighed og samvær« til: »§ 28 i forældresvarsloven«.

29. I § 59 b ændres »2 år« til: »3 år«.

§ 2

I lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 38 af 15. januar 2007, som ændret ved § 2 i lov nr. 504 af 6. juni 2007 og § 3 i lov nr. 349 af 6. maj 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 a, stk. 1, ændres »§ 4 b eller § 5, stk. 2,« til: »§ 4 b, § 5, stk. 2, eller § 6« og »§§ 6-9 f« til: »§§ 7-9 f«.

2. I § 11 b, 1. pkt., ændres »§§ 6-9 f« til: »§§ 7-9 f« og »stk. 2-11« til: »stk. 2-15«.

3. § 11 b, 2. pkt., affattes således:

»Det gælder dog ikke, når den herboende enten er EU/EØS-statsborger med opholdsret efter udlændingelovens § 6, jf. § 2, stk. 4, eller er schweizisk

isk, polsk, slovakisk, slovensk, tjekkisk eller
ungarsk statsborger med opholdstilladelse efter ud-
lændingelovens § 9 a.

statsborger med opholdsret efter udlændingelovens
§ 6, jf. § 2, stk. 5.«